



Oposició d'ajuntaments d'Osona i el Ripollès a cedir els estalvis a l'Estat

(Pàgina 10)

El Govern central proposa que li traspassin el romanent de tresoreria amb el compromís de tornar-ne l'import en 15 anys

(Pàgina 2)

A Osona hi ha onze persones ingressades per Covid-19 i al Ripollès, una

(Pàgines 4 i 5)

Radiografia de la pandèmia: l'impacte sobre l'economia d'Osona, el Ripollès i el Moianès

(Pàgines 7 a 9)

Incertesa entre alumnes i professors per com començarà el curs escolar

(Pàgina 12)

Denunciats els responsables d'una festa a Vic amb més de cent persones

(Pàgina 13)

La vinculació amb Osona i els claretians del bisbe Pere Casaldàliga

(Pàgina 14)

L'enderroc de la presa del riu Ritort a Molló, endavant després de vint anys de litigi

(Pàgines 36 i 37) Alguns dels integrants del grup que van participar-hi, amb una Montesa idèntica a les que van utilitzar



BERNAT CEDO

Mig segle de l'ascens amb moto al Canigó

Aquest dissabte fa 50 anys del dia en què quatre veïns del Lluçanès van aconseguir pujar el cim del Canigó, a 2.785

metres, amb moto, una gesta que fins llavors no havia assolit ningú. A l'aventura també hi van participar una desena

de persones més donant-los suport logístic. La casa Montesa els va felicitar. EL 9 NOU els ha reunit per recordar-ho.

(Pàgina 16)



Mor als 106 anys Jaume Caralt, la persona de més edat d'Osona

El taradellenc Jaume Caralt, la persona més gran d'Osona, amb 106 anys, va morir aquest dilluns.

(Pàgines 25 a 30)

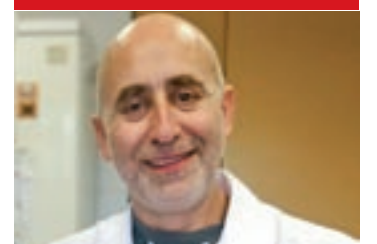


BERNAT CEDO

Festes majors amb màxima precaució

Aquest cap de setmana és el de les festes majors per antonomàsia. N'hi ha en molts municipis d'Osona i el Ripollès. Seran festes amb màxima precaució. A la foto, el pregó de Manlleu.

(Pàgina 3)



“Disposar d'una sola vacuna seria molt mala notícia a escala mundial”

Entrevista a l'investigador vigatà Joaquim Sagalés, que treballa en desenvolupar una vacuna de la Covid-19.

No hi ha marge per abaixar la guàrdia. Tot i que al Ripollès l'agost ha començat millor que el juliol, a Osona hi continua havent un degoteig de casos de Covid-19 i augmenten lleugerament els pacients ingressats amb coronavirus. Aquest divendres fa cinc mesos justos de la declaració de l'estat d'alar-

ma i el confinament de la població, un escenari que queda lluny, però que Salut considera molt efectiu també a petita escala per frenar brots puntuals.

Degoteig de casos

El risc de rebrot de la Covid-19 es manté alt a cinc municipis d'Osona, però en conjunt les dades no empitjoren

Vic

T. Vilamala / E. Puigferrer
Osona i el Ripollès continuen en calma tensa pel que fa a la Covid-19, amb un degoteig de casos que setmana rere setmana demostra que el virus continua actiu, però sense propagar-se tan ràpid com als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona on el Departament de Salut està portant a terme cribratges massius. De fet, segons les últimes dades extretes del portal oficial de la Generalitat, al Ripollès l'escenari millora sensiblement respecte al juliol, ja que des que va començar l'agost tan sols s'hi han detectat 4 persones infectades pel SARS-CoV-2. A Osona, la setmana passada havia estat la pitjor dels darrers tres mesos i mig, però fins aquest dimecres s'havia tornat a alentir el ritme de diagnòstic de nous casos, una tasca que ara mateix recau sobretot en l'Atenció Primària.

Malgrat aquesta radiografia general, monitoritzar constantment les dades —com ha fet EL 9 NOU des que va esclatar la pandèmia— certifica que tot i nedar en un escenari d'estabilitat relativa, les xifres són volàtils i que la situació d'un poble o ciutat pot canviar només en qüestió d'hores. Ara mateix Vic, Tona, Calldetenes, Santa Eugènia de Berga i Lluçà són els municipis d'Osona amb major risc de rebrot, seguits per Torelló i Manlleu, però davant l'alarma que sovint generen aquestes dades, els ajuntaments subratllen que, en poblacions relativament petites, una xifra baixa de positius dispara molt ràpidament els índexs d'incidència de la Covid-19.

A la capital d'Osona, des de dijous passat s'han intensificat els controls de la Guàrdia Urbana i els agents cívics, però la recepta és la mateixa a tot arreu: portar mascareta, rentar-se les mans tan sovint com sigui possible i guardar la distància entre persones. Pel que fa als hospitals, al de Campdevànol actualment hi ha ingressada una persona amb diagnòstic de coronavirus i a Osona, 11, tres més



Ferran Vila i Nil Torrents, aquest dijous al camp de futbol de Sant Julià, un dia abans que finalitzis el campus

Dies d'estiu sense sortir de casa

Els experts apunten que els confinaments puntuals, acotats a famílies o grups de feina, seran freqüents fins que s'universalitzi la vacuna

Sant Julià de Vilatorrada

T.V.
Ferran Vila (24) i Nil Torrents (23), de Sant Julià, van acomiadar el juliol confinats a casa. Tots dos treballen de monitors al campus d'estiu que organitza el club de futbol del poble i formen part d'una desena de persones que es van haver d'aïllar preventivament després que un infant donés positiu a les proves de la Covid-19. Com la resta de nens que participaven al casal, ni l'un

ni l'altre van acabar desenvolupant la malaltia, però sí que van passar gairebé dues setmanes a casa en una època en què les hores de sol i el bon temps conviden a sortir. "És veritat que veies els amics fent coses i et sabia greu no ser-hi", explica Vila, "però era el que tocava per responsabilitat i, a diferència del març, ajudava molt tenir marcat al calendari el final del confinament". El primer dia que van tornar a trepitjar el carrer va ser el divendres 31 de juliol,

justament la data en què es casava el germà gran de Torrents: "Quan el test va confirmar que no tenia la Covid-19 em vaig treure un pes de sobre. Amb ell ens veiem cada dia i, sinó, també s'hauria hagut de posar en quarantena i aplaçar el casament després de molts mesos de patir".

Per alleugerir el confinament, Vila i Torrents van recórrer a sèries, videojocs, les seves mascotes o tandes d'exercicis al jardí. Un cop superat el període que mar-

cava el protocol, tant ells com els nens del seu grup van reprendre el campus i fins aquest divendres han continuat combinant les hores d'entrenament al camp de futbol amb estones de piscina i excursions. "Havia de ser així, perquè ens divertim molt i, sense venir, ho hauríem trobat a faltar", hi afegia Gil Fiter (11) aquest dijous.

EL 9 NOU es va posar en contacte amb ells amb l'objectiu de recollir com es viu el confinament a ple estiu, ja que segons l'Organització Mundial de la Salut o la Generalitat aïllaments d'aquest tipus —acotats

"El pitjor és que corrin rumors i notícies falses"

geogràficament o puntuals en famílies, companys de feina i amics— seran freqüents en l'exercici d'intentar controlar el virus mentre no s'aconsegueixi una vacuna efectiva contra els símptomes de la Covid-19.

Més enllà d'haver-se hagut de quedar a casa o el risc de contraure la malaltia, però, Vila i Torrents destaquen que el pitjor ha estat la desinformació. I és que malgrat que de tots els monitors i participants al campus només dos han patit la Covid-19, "corrien tota mena de rumors i notícies falses. A poble s'hi va acabar generant una alarma totalment injustificada".

Al Ripollès, des que va començar l'agost s'hi han detectat 4 casos

A banda del protocol sobre com començarà el curs escolar pel setembre (més informació a la pàgina 7), aquesta setmana el Departament de Salut n'ha presentat un de nou

per a les residències de gent gran que es posarà en marxa d'immediat. Entre els canvis destaca que, als centres on la situació estigui controlada, els familiars podran visitar les persones que hi viuen encara que el municipi es trobi en alt risc de rebrot. La mesura pretén "balancejar" la necessitat de protegir les persones vulnerables amb "el que suposa no poder veure la família" i els "efectes secundaris" d'un

confinament, va defensar Argimon. Així mateix, la Generalitat també es planteja aplicar a Catalunya la prohibició de fumar al carrer i a les terrasses sempre que no sigui possible mantenir la distància interpersonal, una restricció que ja apliquen Galícia i les Illes Canàries i que hauria de servir per evitar més riscos a l'hora de transmetre la Covid-19 quan no es porta la mascareta posada.

“Disposar d’una sola vacuna seria una molt mala notícia a escala mundial”

Entrevista a Joaquim Segalés, veterinari i investigador del Centre de Recerca en Sanitat Animal

Vic

T.V.

Joaquim Segalés, catedràtic del Departament de Sanitat i d’Anatomia Animals de la Universitat Autònoma de Barcelona, és investigador a l’IRTA-CReSA. Des de principis de gener treballa en el SARS-CoV-2, un virus que afecta els humans però que probablement té origen en ratpenats. El vigatà forma part d’un equip de recerca que ara mateix intenta desenvolupar una vacuna efectiva a l’hora de minimitzar els efectes de la malaltia.

Rússia ha patentat la primera vacuna contra el nou coronavirus. Segons va anunciar Vladimir Putin dimarts, és “eficaç” i aporta “immunitat estable” davant els símptomes de la Covid-19, però l’OMS ha fet una crida a la cautela, ja que el producte no hauria completat totes les fases d’estudi.

Per tal de registrar un producte medicamentós, incloent-hi les vacunes, s’han de portar a terme estudis preclínic amb animals, i després traslladar-los a persones. A la primera fase clínica, la vacuna s’aplica a molt poca gent, bàsicament per garantir que és segura; a la segona, s’amplia la xifra, a vegades fins a arribar a centenars, i es busquen més elements de seguretat i proves que realment és capaç de generar una resposta immunitària. La tercera fase serveix per testar l’eficàcia de la vacuna en milers de persones. Aquesta última és la que el producte rus no ha completat.

En què es pot traduir això?

Ens estan dient que disposen d’una vacuna aparentment segura i que genera una resposta immunitària, però no sabem si funciona en una mostra àmplia de gent. Poden passar dues coses: que no sigui eficaç, o que es demostrï que sí i celebrem haver-nos estalviat una fase. A priori, però, això no deixa d’implicar un risc que ni la Unió Europea ni l’Amèrica del Nord haurien assumit.

Fa la sensació que hi ha una cursa oberta entre països per ser “els primers a...”. Correm massa?

El desenvolupament de la vacuna pel SARS-CoV-2 s’ha accelerat d’una manera vertiginosa perquè habitualment el problema és demostrar-ne l’eficàcia, però en la situació



Joaquim Segalés, nascut a Vic el 1968, és investigador al Centre de Recerca en Sanitat Animal (IRTA-CReSA)

actual, de pandèmia mundial, hi ha desenes de milers de persones on aplicar-la. Que en un context d’urgència arreu del món s’han d’alleugerir passos és evident, perquè l’objectiu és salvar vides, però l’altra cosa és fins a quin punt es pot accelerar. El virus es va descobrir a principis d’any i entre l’abril i el maig es començaven a provar vacunes en humans. Això és una velocitat rècord.

A l’IRTA-CReSA també treballen per desenvolupar-ne una.

Tenim un projecte en marxa amb el Barcelona Supercomputing Center, la fundació IrsiCaixa i la farmacèutica Grifols. De totes les iniciatives que hi ha a escala mundial, només cinc o sis estan en fase 3, unes quantes a la 2 i moltes a la 1, però la gran majoria es troben en estadi preclínic, treballant amb animals. Nosaltres som aquí. Hem fet alguns estudis per veure si som capaços de generar una resposta immunitària en ratolins, que sembla que sí, i els propers mesos provarem la vacuna en hámsters.

Al principi de la pandèmia vam viure una pugna entre estats per obtenir material sanitari. Es pot repetir el mateix escenari quan la vacuna sigui al mercat?

Disposar d’una sola vacuna seria una molt mala notícia a escala mundial. L’ideal és que en sorgeixin varies, perquè això vol dir més països desenvolupant-ne i fabricant-ne. Com més vacunes, més punts de producció, més

“Fer cribratges massius té tot el sentit del món. Si busques el virus, el trobaràs”

“Complint les mesures és difícil que es generi un gran brot com el del març i l’abril”

dosis i, per tant, més capacitat de distribució. Fa unes setmanes, els Estats Units van comprar massivament Remdesivir [un medicament autoritzat pel tractament de la Covid-19] i va sorgir la preocupació que els països rics acaparessin aquesta mena de productes, igual que les vacunes, i després se’ls repartissin. El que proposa l’OMS és que tots els estats aportin diners per comprar dosis i que es distribueixin seguint criteris científicotècnics: gent gran, població amb malalties, personal mèdic... Els propers mesos segurament veurem com això topa amb interessos polítics.

Per tant, però, la cursa per arribar a la vacuna acaba sent positiva...

Un pot pensar que s’està produint una competició entre països, grups de recerca, investigadors i investigadores... I sí, conceptualment

és així, perquè al darrere hi ha empreses que saben que la primera que posi el producte a la venda, sigui al preu que sigui, guanyarà més diners que les altres. Per això és important disposar de més d’una vacuna i augmentar la capacitat de fabricació. També hem de tenir clar que —si el món està poblat per gairebé 8.000 milions de persones— d’entrada les dosis no arribaran a tothom. Una vacunació universal, sense distinció de classe, condició o origen, amb tota probabilitat no serà possible fins al 2022.

Parlava del preu. Quant ha de costar la vacuna?

També és un dels temes que l’OMS ha posat a sobre la taula. La xifra hauria de permetre que tots els països en puguin disposar. De nou, la fabricació serà clau. Tot fa pensar que els territoris amb assajos en fase 3 [els Estats Units, Alemanya o, entre d’altres, la Gran Bretanya] seran els primers a produir-ne. A l’estat espanyol, per exemple, encara que es desenvolupi una vacuna contra el nou coronavirus pràcticament no hi ha cap empresa que pugui fabricar-ne, fora de laboratoris que ja produeixen vacunes en l’àmbit veterinari i que sí que disposen d’instal·lacions.

Fa només unes setmanes es popularitzava la hipòtesi que amb el bon temps disminuiria la incidència del virus, però hem constatat que continua actiu.

Massa vegades, i erròniament, vam voler comparar el SARS-CoV-2 amb la

grip estacional, que és una malaltia vírica respiratòria pròpia sobretot de la tardor i l’hivern. Amb el temps hem descobert que la capacitat de transmissió del nou coronavirus és més o menys la mateixa amb la calor que el fred, perquè tenim un elevat percentatge de població susceptible de patir-lo.

Es refereix a la famosa immunitat de grup?

En el cas de la grip estacional, amb major o menor mesura, hi ha un cert grau d’immunitat de grup. S’infecten moltes persones, però no al mateix nivell que amb el SARS-CoV-2. Segons el primer estudi serològic a Espanya, només un 5% dels habitants del país han desenvolupat anticossos enfront del virus. Un 95% està exactament igual que el primer dia, i això no sé si ens ha entrat prou al cap. Mentre no tinguem una vacuna disponible, els episodis de petits rebrots s’aniran repetint.

Fent cribratges massius deixem de córrer a darrere el virus?

Estendre les proves PCR té tot el sentit del món, perquè, si vas a buscar el virus, tens la possibilitat de trobar-lo i confinar persones immediatament, avisar els seus contactes... Avui en dia la transmissió és cada vegada més difícil, perquè la majoria de la població porta mascareta, està conscienciada sobre les distàncies de seguretat i es neteja les mans amb freqüència. Si persistim en totes les mesures que ja coneixem serà molt complicat que es generi un gran brot com el del març, l’abril i el maig.

Què n’hauríem d’haver après del que ha passat els últims cinc mesos i la manera com s’ha gestionat? Políticament s’ha escoltat prou els científics?

Si s’ha de buscar una part positiva a la pandèmia, és que ens hem adonat que els països que aposten per la ciència inverteixen en futur, perquè els models de negoci basats en quelcom poc durador impliquen ressentir-se més profundament de les crisis. Ara bé, em preocupa que el dia que tinguem tot això resolt, que és qüestió de temps, no tothom recordarà la importància de la investigació. Ara com mai als mitjans de comunicació hi han sortit opinions autoritzades del món científic, mèdic i veterinari. Això és important: com a societat estem acostumats a frases lapidàries, altisonants, i el missatge que transmetem nosaltres és que moltes vegades les coses són grises, ni blanques ni negres. Hem d’acceptar que els escenaris seran cada vegada més canviants i cal ser cautelosos amb les interpretacions que en fem.

Durant l'any 2019, segons els informes territorials que anualment fan les cambres de comerç, ja es va notar en general un alentiment de l'eco-

nomia, ajustant els creixements dels anys anteriors. Ara bé, des del març, qualsevol previsió és gairebé impossible de fer per l'efecte de la pandè-

mia de la Covid-19. Tot i així, Osona es destaca com a comarca amb menys caiguda pel fet de tenir indústria i, en concret, del sector alimentari.

La indústria esmorteix la caiguda

Osona és la comarca que menys llocs de treball ha perdut entre el juny del 2019 i el 2020 de la demarcació de Barcelona. Tot i així ha augmentat l'atur i la contractació, que va caure a la meitat el maig i s'ha recuperat el juliol

Vic/Ripoll/Moià

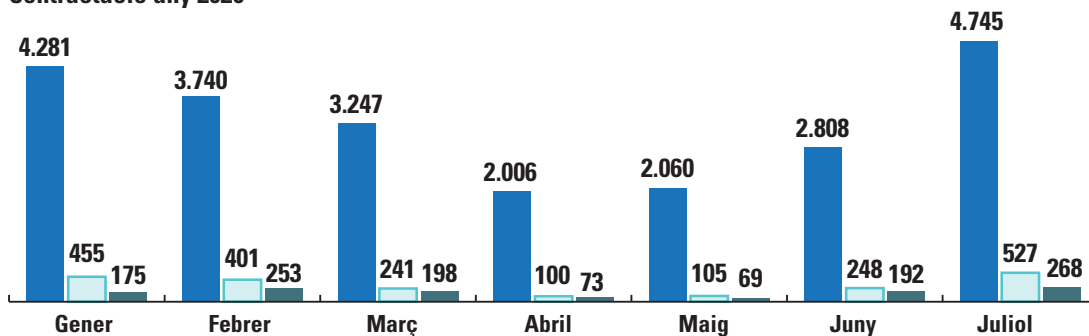
Dolors Altrriba

La OCDE (Organització per la cooperació i el desenvolupament econòmic) va preveure el mes de març, quan el confinament a causa de la pandèmia només es feia a Xina, que l'economia mundial creixeria aquest any un 1,5%. Ara, aquest mes d'agost, la situa en un -6% però si el virus persisteix en força la previsió és del -7,6%. Això a nivell mundial però pel que fa a l'eurozona aquesta caiguda seria d'entre el 9,1 i l'11,5% en funció de si hi ha més o menys contagis pel coronavirus. Espanya, juntament amb França i Itàlia és el grup on es preveu una caiguda més alta, del voltant del 14%. També són els països que han aplicat mesures de confinament més estrictes. I aquí està la clau: si es controla la pandèmia, es pot gestionar l'economia. No s'hi val, diu l'OCDE, a haver de triar entre salut i economia.

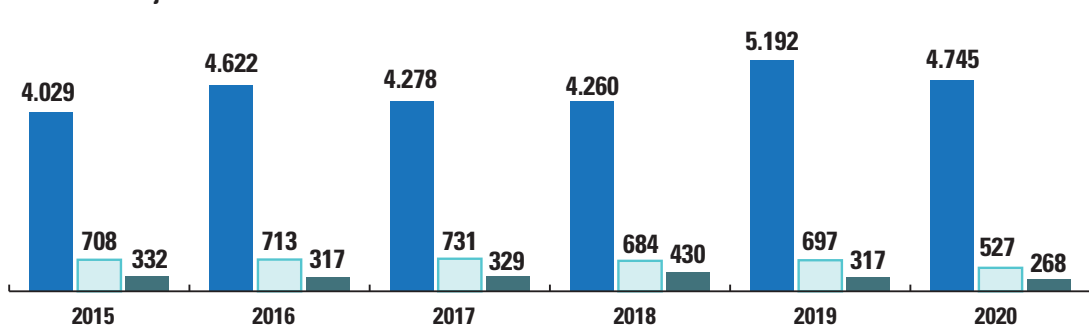
Això a nivell mundial, europeu i estatal. Però les comarques no s'escapen d'aquestes previsions, tot i que amb matissos. El juliol ha estat un mes que, pel que fa a xifres d'atur i contractació, ha deixat respirar una mica. Aquest respir, però, sabem que pot quedar obsolet en un mes. De fet, el juliol passat hi havia a tot Catalunya un 30,05% més d'aturats que fa un any. La situació és tan canviant que les dades serveixen per marcar un camí però la solució no és clara. En aquest marc, Osona, segons l'informe territorial de la demarcació de Barcelona que ha fet de forma conjunta al Cambra de Comerç i la Diputació de Barcelona, és, d'entre les comarques de Barcelona, on s'han perdut menys llocs de treball el juny del 2020 respecte al juny del 2019: un 0,9%. A tota la demarcació de Barcelona aquesta xifra és de -4,8%. Ara bé, la població ocupada baixa un 3,2% (1,2 punts menys que la mitjana) i els aturats pugen un 33,7%. Aquestes dades s'han mogut a millor durant el mes de juliol amb la recuperació d'una contractació

Evolució de la contractació

Contractació any 2020

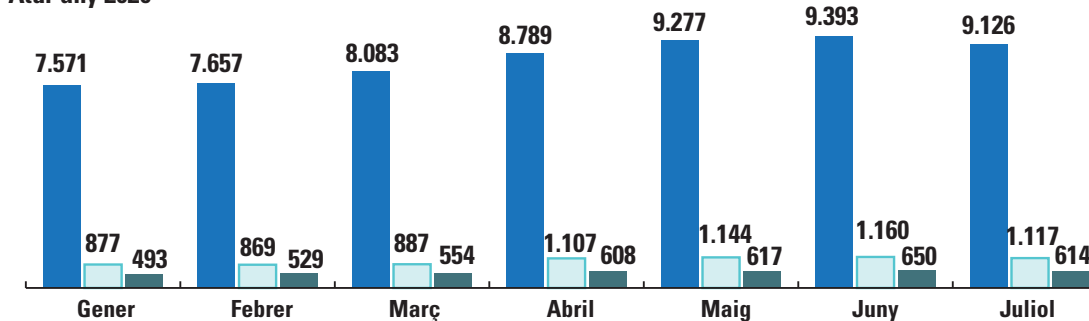


Contractació juliol 2015-2020

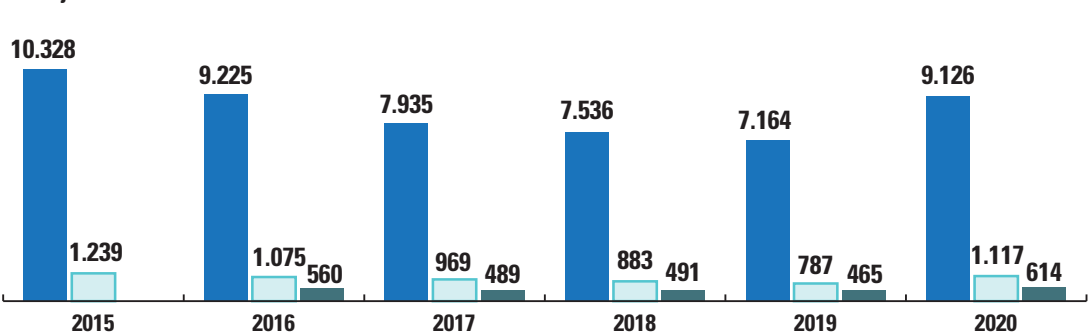


Evolució de l'atur

Atur any 2020



Atur juliol 2015-2020



Ràpida evolució de les dades

Vic/Ripoll/Moià Repassant les dades del mes de juliol pel que fa a atur i contractació es veu com ha estat un mes amb una petita baixada d'atur en relació a l'inici de la pandèmia i un augment de la contractació semblant fins i tot superior al mes de gener. Això té una explicació estacional, ja que habitualment el juliol és mes de molta contractació temporal. Però l'atur creix. La taxa d'atur en relació al primer trimestre d'aquest 2020 situa Osona en un terme mig

en relació a Catalunya, entre el 11,1 i el 13%, mentre que el Ripollès i el Moianès estan entre el 9,1 i l'11%. On ha pujat més la taxa, però, és al Ripollès en una proporció d'entre 2,1 i 4 punts percentuals mentre que a Osona i el Moianès aquest augment ha estat d'entre 1,5 i 2 punts.

D'altra banda, al juny, del total d'aturats a Osona, un 27,7% era de persones estrangeres, mentre que al Ripollès aquesta xifra baixa fins a un 17,2%. A tot Catalunya l'atur estranger va augmentar un 10%.

semblant a la del gener i de mesos anteriors en data del 2019 i amb un petit descens

de l'atur, però com explica el tècnic de Creació, Xavier Castañé, és un respir "molt

petitet i per descomptat no es pot parlar de cap recuperació, ja que amb tot plegat

s'està perdent massa empresarial".

Els sindicats UGT i CCOO, però, alerten, com els darrers mesos, de la precarietat dels llocs de treball que queden i, amb la pandèmia, també de l'augment de persones aturades que han vist molt reduïts els seus ingressos estant aturats. Així, a Catalunya, el 67,22% de l'atur registrat té uns ingressos inferiors a 430 euros o ja no té ingressos per desocupació. Les altes registrades a l'atur augmenten cada dia a les oficines del SOC, segons ha pogut saber EL 9 NOU, tot i que encara es mantenen els ERTOS per la pandèmia que, per ara, s'han allargat fins el 30 de setembre i no compten com a persones aturades, sinó com a ocupants de lloc de treball encara que en part o en la seva totalitat estiguin aturats per la pandèmia.

Aquesta situació sí que ha comportat un augment en els demandants d'ocupació —puja fins a 20.674—, ja que aquesta bossa es nodreix ara de persones que estan l'atur —9.393— i, sobretot, de persones que estan en ERTOS i s'hi han hagut d'inscriure —11.281—. També hi ha els que busquen una primera feina, però són només 311. "És la xifra més alta que hi ha hagut mai. En el moment fort de l'anterior crisi en pèrdua de llocs de treball, els demandants van arribar a 17.910". Segons les dades recollides per Creació, al mes de febrer hi havia 1.740 demandants d'ocupació. L'augment entre febrer i juny ha estat menor a Osona en relació a Catalunya. A la comarca els demandants d'ocupació han augmentat el juny un 124% respecte al febrer del 2020, mentre que a Catalunya aquest augment ha estat del 134%. En relació a la població resident incorporada al mercat laboral (afiliats a la Seguretat Social, més demandants no ocupats) és del 26,1%, menys que el 32,1% de Catalunya.

Tot plegat suposa molta incertesa, sobretot perquè l'afectació dels ERTOS fa que les dades semblin artificials. Una incertesa que pot allargar-se fins a final d'any, si el govern allarga les condicions

dels ERTOS de força major fins el desembre. El límit ara és fins el 30 de setembre i mentrestant “no es permeten acomiadaments”. Això no vol dir que si hi ha empreses que tanquin, se'n facin.

L'especialització de la comarca en la indústria agroalimentària i el fet que no sigui una comarca amb molt pes turístic com d'altres, ha estat la clau. Ho veuen així tant el professor d'economia de la UVic-UCC, Rafa Madariaga, com el mateix Castañé. “Aquesta ha estat una indústria bàsica durant la pandèmia i se li ha permès treballar. I crec que ho ha fet a bon ritme, arrossegada per la demanda”, diu Madariaga, tot i que creu que caldria analitzar quina part de la producció va directament a l'hostaleria i la restauració “el sector més afectat per l'aturada total”. Apunta també que “la pujada de preus dels aliments els ha afavorit a nivell de beneficis, però això és més difícil de contrastar”. D'altra banda, Madariaga pensa que caldrà esperar una sèrie amb mesos per veure com estan d'influenciades les dades tenint en compte cada estacionalitat de l'any.

Creació ha fet també un informe específic dels efectes de la Covid-19 per Vic i Manlleu. La ciutat suma 6.278 demandants d'ocupació, el que representa un 27,1% del total de la població ocupada, té una taxa d'atur del 13,2% i 773 ERTOS registrats que afecten a 5.909 persones. El nombre d'afiliats a la Seguretat Social ha caigut en 710 a les empreses de Vic i la gran majoria han caigut el març i l'abril. A Manlleu, hi ha 3.013 demandants d'ocupació, que representa un 32,7% de la població ocupada, per sobre la mitjana comarcal. La ciutat té una taxa d'atur del 17,7%, semblant a la que tenia el 2013 i aquí “cal valorar l'efecte del tancament progressiu de General Cable”.

Indicadors sociolaborals comarcals. Dada i variació en percentatge. Demarcació de Barcelona, juny de 2020

Comarques de la demarcació de Barcelo	Població ocupada		Llocs de treball assalariats		ERTOs acumulats Juny 20	Llocs de treball autònoms		Aturats registrats			Beneficiaris de prestacions	
	Juny 20	Var. %	Juny 20	Var. %		Juny 20	Var. %	Juny 20	Var. %	Taxa d'atur	Maig 2020	Var %
Alt Penedès	45.137	-3,5	32.133	-3,2	11.173	7.358	-1,7	6.589	30,4	12,8	9.640	163,9
Anoia	48.366	-3,6	25.647	-4,4	10.324	7.803	-0,4	9.045	30,7	16,1	11.445	160,1
Bages	69.948	-3,8	54.683	-4,8	17.973	11.644	-1,2	11.661	26,9	14,1	16.013	190,4
Baix Llobregat	344.542	-3,8	256.502	-2,1	97.423	49.506	-1,2	49.417	33,4	12,5	88.742	238,0
Barcelonès	912.646	-5,0	1.070.573	-6,4	246.436	155.425	-1,1	140.856	38,3	12,6	247.613	256,5
Berguedà	15.036	-2,7	7.469	-7,4	2.830	3.303	-2,7	2.136	23,5	12,1	3.021	153,9
Garraf	59.312	-5,0	23.321	-10,7	10.449	10.773	-0,4	10.124	33,1	15,2	15.808	180,2
Maresme	180.463	-5,9	95.764	-9,6	31.027	34.982	-1,5	29.617	30,3	14,4	44.963	153,6
Moianès	5.970	-2,2	2.714	-5,7	758	1.264	-3,1	650	35,1	10,6	1.038	173,2
Osona	69.085	-3,2	54.053	-0,4	13.575	13.145	-3,2	9.349	33,7	11,8	13.008	158,1
Ripollès	10.083	-2,60	8.016	-3,0	349	2.067	-0,8	11.160	43	7,88	2.173	*
Vallès Occidental	382.468	-3,7	311.802	-5,3	94.273	60.429	-1,4	61.987	30,3	13,7	91.691	200,2
Vallès Oriental	173.384	-3,8	113.394	-4,7	36.251	29.021	-1,4	26.695	30,3	13,5	40.501	184,0
Demarcació Barcelona	2.306.913	-4,4	2.052.649	-5,5	572.549	392.283	-1,4	358.247	33,8	13,1	583.626	216,9

Font: Seguretat Social, SEPE, Idescat, Observatori del Treball i Model productiu de la Generalitat i programa XIFRA de la Diputació de Girona *No hi ha totes les dades del 2019 per fer la comparativa

Més atur, menys ocupació i més prestacions a totes les comarques

Vic/Ripoll/Moià Tal com es pot veure en el quadre adjunt que fa una primera comparativa entre les dades del juny de

l'any 2019 i el juny del 2020 a la demarcació de Barcelona i on s'hi suma el Ripollès, el signe negatiu és present a totes les comarques pel que fa a la població ocupada i els llocs de treball. L'augment dels aturats registrats és molt important, així com el dels beneficiaris de les diverses prestacions.

Les afiliacions del juny del 2020 al Ripollès baixen un 2,60% respecte al 2019

Ripoll

D.A. La crisi de la Covid-19 ha suposat pel Ripollès un cop ja que la comarca venia d'un 2019 amb una baixada en un 0,6% de les afiliacions acabant amb 66 llocs de treball menys respecte el 2018, majoritàriament del sector de la construcció, seguit de la indústria mentre que en el comerç van augmentar les afiliacions. Així ho mostra la memòria de la Cambra de Comerç de Girona que situa el Ripollès com la única de la demarcació de Girona amb un descens d'afiliacions. Amb la Covid-19, aquest aspecte s'ha agreujat igual que les dades d'atur. Respecte a les afiliacions tant al règim general com d'autònoms i amb dades del tercer trimestre d'aquest any, arriben als 10.083, xifra per

sobre dels 10.041 del primer trimestre de l'any però molt per sota del mateix període de l'any anterior que era de 10.352. Això representa una reducció del -2,60% anual. El nombre d'aturats del juliol suposa una variació intermensual de -3,7% però en canvi és un 41,93% més alt que el juliol del 2019. Les contractacions van augmentar el juliol però son un 24,39% menys que les que hi havia fa un any al mateix mes i se situen en les que es van fer un juliol dels anys 2009 i 2013, anys marcats per l'anterior crisi. No és l'habitual en una comarca que sí que té per recorregut turístic que d'altres. El descens de contractes del segon trimestre -fins el juny- respecte el primer trimestre de l'any és del -58,71% i respecte el 2019 és del -64,83%.

Al Moianès es redueix el treball autònom i se situa al nivell de l'any 2005

Moià

D.A. Les variacions interanuals de l'ocupació al Moianès en els mesos d'abril, maig i juny han estat del -3,5%, del -4,2% i del -4,8%, en una acceleració que s'ha donat encara amb més força a la resta de Catalunya, on la pèrdua de llocs de treball ha passat del 4,2% al 5,5% entre el maig i el juny. L'augment que comporta l'inici de la temporada d'estiu ho ha apaivagat una mica. En concret, han aconseguit crear els municipis de Granera, Castellterçol i Monistrol de Calders amb 28 nous llocs de treball, segons l'informe de l'observatori sociolaboral del Consell Comarcal. La important caiguda del treball autònom que va experimentar el Moianès i la resta de la

Catalunya Central durant el 2019 ha fet que les actuals pèrdues d'ocupació semblin més moderades. No obstant, la reducció del treball autònom del 3,1% durant el mes de juny ha situat l'ocupació per compte propi a nivells similars als del 2005. La comarca partia d'un 2019 amb una taxa d'ocupació del 69,7% (6.110 ocupats) i una taxa d'atur del 8% (487). Aquesta última, la més baixa de la demarcació. Dades com el creixement de prestacions per desocupació (un 15,4% més en relació al 2018) i la caiguda d'un 14,1% en contractació, tot i la baixada de l'atur, donaven ja pistes d'un cert alentiment. El Moianès destacava per tenir el percentatge d'indústria més alt de la demarcació, un 24,4%, del total de les empreses.

el9club

Tel. Informació (de 9 a 13h)
93 889 46 59

Participeu de les ofertes entrant a:
9club.el9nou.cat



www.aquabrava.com
Obert del 2 de juliol al 13 de setembre

Oferta
subscriptors

2x1 presentant el carnet a taquilles i el DNI
Vàlid només caps de setmana

Aventura



Vine i descobreix el
Parc Natural Illes Medes!



2x1 en sortida de CAIAC
a les Illes Medes



2x1 en SNORKEL als
penya-segats del Parc Natural del Montgrí

Pg. Marítim 13 - L'Estartit
Tel. reserves: 972 75 20 43 - www.medaqua.com



Oferta
subscriptors

2x1 Presentant el carnet.
Oferta vàlida fins el 30-09-2020

Oci

2x1 en Circuit acrobàtic
Esquirol o Guineu



la selva de
l'AVENTURA



Circuit acrobàtic entre arbres de gran altura, pujareu per xarxes i escales de corda, passareu a través de ponts penjants i túnels, fareu equilibris i baixareu per grans lianes i tirolines.

Coll de Ravell s/n · ARBÚCIES

Prèvia reserva al 626 79 93 35 o info@selvaventura.com - www.selvaventura.com

Oferta
subscriptors

2x1 presentant el carnet a recepció.
Oferta vàlida fins al 30-09-2020

Aventura



Vine a volar
i et deixarem pilotar!



Vol Aventura
Experience

1h 15' de vol
Brindis amb cava a 1.000m
CD del reportatge fotogràfic
Diploma acreditatiu
Esmorzar

Informació i reserves:
vineavolar@volaventura.cat
Tel. 678 60 30 69
Preu del vol 170€

Oferta
subscriptors

Els subscriptors gaudiran d'un dte. de 30 €
per viatge

Aventura



Segway, tir amb arc, senderisme, nòrdic walking i molt més, al vell mig de la Vall de Sau, gaudeix de la natura.

* Passeig lliure d'1 hora amb Aquaslider per l'embassament de Sau.
* Curs d'iniciació al caiac.

Tel. informació i reserves: 620 76 24 32
www.aquaterraclub.com
Vilanova de Sau

Oferta
subscriptors

2x1 En curs caiac presentant el carnet
Aguaslider: Comprant 1 hora regal d'una altra hora gratuïta

Esport



GUIES DE
MUNTANYA
I BARRANCS
AMA DABLAM GUIES AMA DABLAM

Tel. 615 23 34 42
www.guiesamadablam.com
guiesamadablam@hotmail.es
Preu: 50 €

Oferta
subscriptors

2x1 presentant el carnet a recepció

Esport



BNAM
Tel. 93 792 16 00



Oferta
subscriptors

2x1 en el tastet d'una hora en caiac i catamarà i 2x1 en sup i windsurf en la sessió de 2h per a 2 persones.
Presentant el carnet

Esports

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig.

Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.

A escasses setmanes d'arribar al setembre, un dels principals dubtes que es generen a causa de la situació actual és saber com encaren les escoles una reobertura marcada per un context de rebrots i quarantenes. És per això que, des del Departament d'Educació ja es treballa amb diversos protocols per, més enllà de controlar la propagació del virus, combatre la incertesa que tenen la majoria d'escoles pel que fa a protocols a seguir i com actuar.

Docència presencial, però sota un exhaustiu seguiment

Salut va presentar dijous el protocol per l'inici del curs, sense massa sorpresa pels centres

Vic/Ripoll

Eloi Puigferrer

“Som conscients que aquest serà un curs amb característiques extraordinàries i que hi haurà incidències, però hem de treballar per afrontar-les amb seguretat i tornar a les escoles”. Amb aquesta afirmació començava el conseller d'Educació la roda de premsa en la qual es va presentar el protocol a seguir davant de contagis en el retorn a les aules, marcat principalment per la necessitat de “recuperar certa normalitat i permetre als nens socialitzar i tornar a l'escola”, com reclamava Jordi Serra, president de l'AFA de l'escola Ildefons Cerdà de Centelles. Aquesta petició, però, no és individualitzada, ja que arreu del territori i d'ambdues comarques, la demanda per tornar a les aules és una realitat.

“Cal remarcar que les escoles no són centres d'amplificació del virus, ja que l'afectació en joves és molt menor”, afirmava Bargalló, però és cert que “hi haurà circulació del virus”, afegia Marc Ramentol, director general de Professionals Sanitaris del Departament de Salut. La feina de controlar aquesta circulació es durà a terme de manera conjunta, principalment, entre les escoles i els Centres d'Atenció Primària, que tutelaran els centres educatius a través d'una infermera assignada a cada un. “La comuni-



Una aula d'educació infantil totalment buida a l'escola Lloriana de Sant Vicenç, el passat mes de maig

cació serà constant i s'hauran de prendre decisions segons cada cas”, explicava Bargalló, “i en el mateix moment que es detecti una sospita s'activarà tot el sistema de seguiment de casos a l'espera de saber el resultat de la prova”, afegia Ramentol.

La presentació d'aquest protocol, però, no ha portat sorpreses. “Ja estàvem preparats per treballar amb grups estables i limitant el moviment de professors per limitar la traçabilitat d'un possible cas. No diu massa res de nou”, afirmava Miquel Marcé, director de l'institut-escola Mestre Andreu de Sant Joan. “Estaria bé que ens informessin més, i

no veig massa novetats sobre el que ja teníem previst. Faltarà veure com funciona tot a la pràctica”, comentava Jesús Calonge, director de l'institut Cirviànum de Torelló.

Tot i la possibilitat de detectar als centres nous casos, només serà en el supòsit que es detecti un increment en altres grups o en el centre en general quan “s'opatarà per aïllar blocs d'edificis sencers o tot l'alumnat del centre”, afegia el conseller. Bargalló també va remarcar la importància de fer servir la mascareta “en tot moment, bé sigui al pati, al menjador o als passadissos”, tot i que Ramentol va puntualitzar que

“inicialment no s'haurà de portar quan els alumnes estiguin a les aules”, però tampoc va tancar la porta a “recomanar-ne l'ús en tot moment si la situació ho requereix”. Totes aquestes modificacions, malgrat trobar-nos a un mes vista del començament del curs escolar, s'explicarà als directors a través “d'una formació virtual abans del 14 de setembre”, fet ben vist pels centres. “Tota formació és benvinguda, sobretot en aquesta situació d'incertesa”, afirmava Marcé, mentre que Calonge afegia que “és l'única novetat que hi veig en el protocol, i realment està bé que ho pretenguin fer així”.

de mantenir els menjadors oberts. Però aquesta opció només es contempla en el pitjor dels casos i, inicialment, el curs es començarà portant el menjar a les famílies, un mètode que “es pot fer fàcilment si no hi ha un confinament”, afirmava el conseller d'Educació.

Bargalló va revelar que ja s'ha arribat a un acord amb tots els agents implicats, des d'associacions de mares i pares a les empreses i institucions, sent aquestes últimes les que elaboraran el menjar per posteriorment ser la Generalitat qui el reparteixi a les famílies. “Fins i tot a les escoles que

L'Escola Joan Maragall de Ripoll reinventa el seu pati

Ripoll

J.R.

Una partida de 46.209 euros dels pressupostos participatius de l'Ajuntament de Ripoll de l'any 2019 serviran per convertir el pati de l'escola Joan Maragall en un nou espai pedagògic, de joc, experiència i aprenentatge obert a tots els infants del municipi. Comunitat educativa, famílies, serveis tècnics de l'Ajuntament, nens i vilatans han participat en la redacció d'aquest projecte que pretén afavorir la convivència, valors cívics i cohesió. Entre els objectius que s'han marcat hi ha el de promoure relacions intergeneracionals, fomentar treball dels valors, el respecte, la cooperació, l'esforç i la responsabilitat, utilitzant el pati com a espai comú.

Les obres s'iniciaran aquest mateix agost i es volen finalitzar abans de començar el curs. Les actuacions previstes inclouen la pavimentació de la pista esportiva, la creació d'un tobogan pedagògic integrat, un camí sensorial, espais de joc simbòlic, àrees de repòs i lectura i jocs tradicionals pintats al mateix pati, amb especial atenció als infants amb mobilitat reduïda. La col·locació de jocs infantils tindrà un cost de 31.512 euros i anirà a càrrec de Happyludic Playground and Equipment SL, mentre que les obres de pavimentació pujaran a 14.696 i les farà Crous Expert SL.

no tenen cuina ja hem parlat amb qui és responsable del menjador perquè la solució que tenen es continués fent”, va afegir. El conseller també va afirmar que aquest model ja se'l van plantejar i estudiar amb algunes institucions i la Creu Roja al mes de març amb l'arribada del confinament, però finalment es va descartar per destinar tota la feina d'aquestes entitats a l'atenció hospitalària. Finalment, Bargalló va matisar que concebre les beques menjador com “una eina per lluitar contra la pobresa infantil” és enganyós, ja que no té en compte la totalitat de l'alumnat català.

Educació descarta reeditar les targetes menjador aquest curs

En cas de produir-se confinaments, repartiran el menjar als becats

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

El conseller Bargalló, dos dies abans de la roda de premsa centrada en el protocol a seguir en la detecció de casos, també va pronunciar-se sobre el funcionament de les beques menjador de cara al curs vinent. En aquest sentit, Bargalló va descartar

tancar els menjadors dels centres en què es duguin a terme confinaments parcials, assegurant, així, el subministrament de menjar als alumnes en cas que no puguin assistir al centre a causa d'estar en quarantena. “El tancament d'un centre perquè l'alumnat està confinat no ha de comportar el tancament del menjador”, afirmava el

conseller, que reiterava que les targetes moneder no són la millor solució en cas de confinaments selectius. Malgrat descartar-ne la reedició, Bargalló no va tancar la porta a la possibilitat de tornar cap al model de les targetes en cas d'haver-se d'aplicar una altra vegada un confinament total, quan seria impossible continuar amb el model

A l'espera i sense resposta

Milers de joves encaren un inici de curs a la universitat amb la incertesa de no saber com serà la docència i on viuran durant l'any

Vic

E.P. Tant per als milers d'estudiants que encaren la primera incursió a la universitat com per als que segueixen endavant amb els seus estudis, aquest curs 2020-2021 serà, sens dubte, diferent. La Covid-19 va forçar pràcticament totes les universitats catalanes a adaptar la seva docència al format virtual, amb classes, seminaris o fins i tot exàmens fets des de casa, i sembla que aquest salt tecnològic ha vingut per quedar-se. D'aquesta manera, amb la incertesa de no saber què passarà a partir del setembre, milers d'estudiants afronten un final d'estiu carregat de dubtes.

Gairebé 45.000 alumnes es van preinscriure a la convocatòria de juny per entrar a la

universitat, uns vuit mil més que en la campanya anterior. A diferència d'altres generacions, només entrar en el món universitari s'han vist enmig d'una situació que els pot allunyar de les classes presencials oferint-los com a alternativa una docència virtual que és un pou de dubtes per a molts. "S'hauria d'organitzar un sistema d'atenció i seguiment més personalitzat dels alumnes, ja que una menor coincidència entre professorat i estudiants ens podria portar a un fracàs i un abandonament escolar més importants". Aquest és el principal problema que veu en aquest format Lourdes Guàrdia, professora d'estudis de Psicologia i Ciències de l'Educació de la Universitat Oberta de Catalunya. En una direcció molt similar s'encaren els principals temors

dels alumnes, que destaquen la por a no rendir, no saber-se organitzar o fins i tot no poder crear vincles amb els companys de carrera en cas dels estudiants que encaren enguany estudis superiors per primer cop. "Treballar de manera autònoma i en línia no ha de comportar posar més tasques, potser menys i que siguin més productives", puntualitza Guàrdia.

Més enllà de la no presencialitat de les classes, l'altra gran por per a la majoria són els desplaçaments o, en la majoria de casos, el lloguer dels pisos compartits. Sense informació respecte com començarà el curs, fer el vaivé és una possibilitat que la majoria contempla a curt termini, malgrat que, per a alguns, no era una opció ni de tros viable en una situació normalitzada.

Jana Sitjà

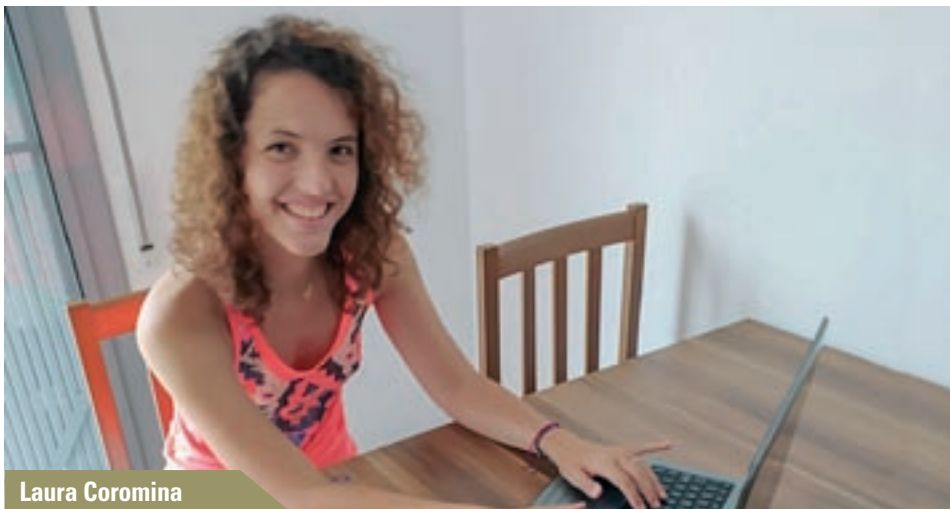
"Amb una docència en línia serà molt difícil socialitzar-se"

Manlleu

Maria Pradesaba

Jana Sitjà ha acabat aquest any el batxillerat artístic a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic i començarà a estudiar Comunicació Cultural a la Universitat de Girona. Després d'aquest final de curs atípic, confia poder començar la carrera amb tanta presencialitat com sigui possible, encara que explica que "no té cap mena d'informació" sobre com serà la docència. "Com a futurs estudiants necessitem que els centres es manifestin l'abans possible", sobretot per "poder organitzar-nos i tenir una rutina", apunta. També hi afegeix que s'haurien

de prioritzar les classes presencials pel nou alumnat, ja que "amb una docència en línia, serà molt difícil socialitzar-se i aconseguir cohesió de grup". Sitjà tenia clar, ja des d'abans de la pandèmia, que durant el primer any optaria per l'anada i tornada: "Un pis a Girona no era la meua prioritat i estic contenta de la decisió que vaig prendre. No em sortiria gens a compte viure a fora per un o dos dies de classe a la facultat". Tot i ser optimista i tenir moltes ganes de començar aquesta etapa, confessa que li preocupa la situació, ja que "personalment em concentro molt més a l'aula que a casa, i sé que això em pot perjudicar el primer any universitari".



Laura Coromina

"Si no hagués estat per la Covid, m'hauria quedat a Cerdanyola"

Sant Joan de les Abadesses

Ariadna Reche

Laura Coromina (22) estudia Estudis Anglesos a la Universitat Autònoma de Barcelona. Per graduar-se, li falta el TFG i tres assignatures de l'últim curs. Contemplant la possibilitat que les classes s'impartissin en línia, va deixar l'habitació que tenia llogada en un pis compartit de Cerdanyola del Vallès i ha tornat a viure a Sant Joan, amb la família. La decisió la va prendre abans de saber com s'organitzaria el curs i ara té dues assignatures presencials. "Les vaig escollir segons el calendari per mirar de fer-les coincidir", explica. Gràcies a aquesta previsió, haurà de baixar només dos dies a la set-

mana a Barcelona: els dimarts i els dijous. S'hi desplaçarà en tren des de Ripoll.

"Si no hi hagués hagut el coronavirus, m'hauria quedat al pis perquè la intenció era buscar feina allà", confessa Coromina, a qui l'arribada de la pandèmia li ha fet canviar els plans. L'assignatura que farà de forma telemàtica, Història i Cultura d'Alemanya, serà en aquest format perquè el professor és de risc. Les altres dues matèries, Francès i Literatura, gèneres i sexualitat, poden mantenir-se en format presencial perquè són optatives i hi ha pocs inscrits. Les tutories del TFG també les haurà de fer en línia perquè el seu professor és a Alemanya.



Ariadna Pérez

"No sabem què passarà, tothom està molt desconcertat"

Santa Eugènia de Berga

Anna Tañà

Ariadna Pérez és estudiant de Fisioteràpia de la Universitat de Vic i ha vist com es modificava tot el seu pla d'estudis arran de la pandèmia. Durant el confinament els exàmens els va fer a través de videotrucada i, tot i que el seu grau requereix d'una important part pràctica, no van poder realitzar-la.

El curs vinent es planteja ple de dubtes, ja que de moment no l'han informat dels canvis amb els quals es trobarà. "Només ens han enviat un correu on ens diuen que ens dividiran en subgrups", afirma. L'organització que els proposen des del seu grau és alternar una setmana de

classe en línia i una altra de presencial, "però no ens han dit res més". Hi ha desconcert entre els alumnes, que veuen com els canviarà la rutina i encara no saben com. Aquest any, Pérez cursarà l'últim curs i, a més, ho combinarà amb algunes assignatures soltes que tenia pendents: "No sé què serà en línia i què no, i em coincidiran moltes classes". Un altre aspecte que li preocupa és el transport. Ella comparteix vehicle amb una companya de classe, ja que l'horari de transport públic és reduït. En el cas que les posessin a grups diferents, es quedaria sense companya de treballs i sense manera d'arriba físicament a la universitat. "No sabem què passarà, tothom està molt desconcertat", apunta.



Patricia González

“En cap moment m’he plantejat deixar el pis que tinc a Vic”

Benicàssim (Castelló)

Ariadna Santamaria

Patricia González començarà aquest curs vinent tercer de medicina a la Universitat de Vic. És de Benicàssim (Castelló) i cada any lloga un pis a la capital d'Osona. El març passat, quan van tancar les universitats, va tornar a casa, a passar el confinament amb la família, i com tots els universitaris va acabar el curs en línia. “En haver estat només tres mesos, hem pogut seguir la matèria bé”, afirma.

Malgrat haver tornat a Castelló, tots aquests mesos ha mantingut el pis en el qual estava vivint a Vic, a l'espera de com funcionar al setembre el curs universitari: “Vam parlar

amb la propietària i vam poder acordar una petita rebaixa del lloguer, però ella també ens deia que es guanya la vida amb això”. Un cop passats els mesos de quarantena, va tornar a pagar el lloguer amb normalitat. “En cap moment m’he plantejat deixar el pis de Vic, ja que hi ha més dies que vaig a la universitat dels que no”, apunta González. Des de la universitat els han comunicat que, el proper curs, medicina farà un 20% de les classes en línia i un 80% presencial, anant al campus tres de cada cinc dies. “La nostra carrera es divideix en classes magistrals i teòriques, que són les que farem a distància. Pel que fa a casos clínics, laboratoris i tallers, anirem a la universitat”, conclou.



Aleix Terrés

“És gairebé impossible cursar escenografia de manera virtual”

Torelló

M.P.

Després d’haver estudiat un any del grau en Ciències Polítiques i de l’Administració a Girona, Aleix Terrés (19) començarà Escenografia a l’Institut del Teatre de Barcelona. La plaça l’ha aconseguit a partir d’unes proves d’accés en les quals es van seleccionar només dotze estudiants. És aquest nombre reduït d’alumnes el que l’ha empès a buscar pis a la ciutat, encara que de moment espera tenir més informació per prendre una decisió definitiva. “Les instal·lacions de la facultat són grans i serem pocs, per tant, crec que podré fer les classes pre-

sencialment”, explica. Els resultats de les proves van sortir al juliol, però Terrés, com la majoria d’universitaris de primer curs, segueix sense tenir informació respecte al funcionament de les classes. Comenta que les característiques d’aquest grau fan que sigui “gairebé impossible fer-lo de forma virtual”, ja que les matèries artístiques es caracteritzen per ser més pràctiques que teòriques. “Ensenyar a dibuixar a través d’una pantalla seria molt complicat, però tot dependrà de com avanci la situació sanitària”, afegeix. Terrés està a l’espera de conèixer les novetats de la docència, però assegura que afronta el canvi “amb molt optimisme”.



Martí Parramon

“Sense llogar pis, també gastes molt en àpats i desplaçaments”

Torelló

M.P.

Martí Parramon (18) ha escollit el grau en Administració i Direcció d’Empreses que ofereix la Universitat de Barcelona. Tot i la incertesa sobre la presencialitat del nou curs universitari, ha llogat un pis per viure a la ciutat amb tres estudiants més. “És el que havíem decidit amb els meus companys abans del confinament i ho tirarem endavant”, apunta. Parramon creu que hi haurà un mínim de classes presencials, si més no pels alumnes de primer any, i no s’ha plantejat desplaçar-se cada dia amb transport públic des de Torelló. “Al

final, si no tens pis també acabes gastant molt amb àpats i desplaçaments”, a part que “perds molt temps en els viatges”, assegura. Respecte a l’inici d’aquest nou curs, confia en el fet que les universitats s’adaptin al màxim per poder impartir classes a les aules, però també apunta que “l’experiència d’haver estudiat per la Selectivitat en línia ens pot ajudar a encarar possibles nous confinaments”. Encara que sap que l’acompanyament dels docents durant el batxillerat no serà el mateix a la universitat, el reconforta pensar que “tots els alumnes de la meva promoció partirem del mateix punt”, una situació nova per a tothom.

La UVic-UCC incrementa l’oferta de graus semipresencials

Vic

EL 9 NOU

Més enllà d’oferir una variada llista de carreres presencials, la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya fa un pas més cap a la multimodalitat oferint la possibilitat de cursar tres graus més en format semipresencial. Seguint una dinàmica que es va instaurar a la força en moltes universitats arran de la pandèmia de la Covid-19, aquest curs vinent els graus de Periodisme, Màrqueting i Comunicació Empresarial i Comunicació Audiovisual també s’oferiran en format semipresencial. Aquesta aposta per les titulacions multimodels no és nova, ja que en els darrers cursos ja s’havia engreixat l’oferta d’aquestes carreres amb propostes com Nutrició Humana i Dietètica, Teràpia Ocupacional, Logopèdia —cursada a Manresa— o Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades —oferta conjuntament amb la Universitat Oberta de Catalunya—. Malgrat que

l’objectiu és oferir una formació que s’adapti als estudiants i que estalvi temps i desplaçaments, aquests graus també comptaran amb sessions d’aprenentatge més experimental al campus de la universitat, oferint als estudiants que escullin la modalitat

semipresencial la possibilitat de participar en seminaris i trobades físiques. Aquesta nova aposta per una modalitat a distància, però, no limita ni afecta l’oferta d’aquestes carreres de manera presencial, que seguirà sent l’opció predilecta de molts alumnes.

Per a més informació
www.ajribesdefreser.cat
www.vallderibes.cat

19^a edició

tiquets degustació
 activitats infantils

FIRA FORMATGERA DE LA VALL DE RIBES

21 D'AGOST 2020 · RIBES DE FRESER

La guerra per la guardiola dels estalvis

El govern central, previ acord amb la federació espanyola de municipis, vol que els ajuntaments cedeixin el romanent de tresoreria i tornar-lo en 15 anys

Vic

Agustí Danés

L'estira-i-arrotonsa pel romanent de tresoreria, nom amb què es coneix la guardiola dels estalvis dels ajuntaments acumulats al llarg dels anys, ha propiciat una viva polèmica entre el Govern central i gran part del món local que tenyeix de tensió política addicional un agost ja de per si calent. El motiu: un acord entre la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP) i el ministeri d'Hisenda en virtut del qual es proposa als ajuntaments que cedeixin al govern en forma de préstec els romanents per combatre amb aquests diners els efectes de la pandèmia. El govern es compromet, d'una banda, a retornar els imports amb interessos en un termini de 15 anys a partir de 2022 i, de l'altra, a dotar un fons extraordinari de 5.000 milions a repartir en dues anualitats, 2020 i 2021, entre els consistoris que acceptin la proposta.

Més enllà del debat sobre el plantejament, censurat per alcaldies de gairebé tots els colors polítics, cal context. Per què els ajuntaments han acumulat aquests romanents? No és casual: la llei d'estabilitat pressupostària, en vigor des del 2012, estableix que els ajuntaments no poden incórrer en dèficit (ingressos i despeses han d'estar equilibrats) i, a més, la regla de la despesa fixa el màxim d'augment d'aquesta cada any (en funció sobretot de la variació del PIB) en relació a les despeses realment efectuades l'exercici anterior, de manera que si l'ajuntament té més ingressos tampoc no se'ls pot gastar. Això fa que les liquidacions pressupostàries anuals generin superàvits que engreixen la guardiola del romanent. I l'engreixen perquè la mateixa llei restringeix l'ús que es pot fer d'aquests diners. Prioritàriament, diu, s'han de destinar a reduir deute. Això explica un joc de vasos comunicants: disminueix el deute (s'amortitzen crèdits) i, alhora, creixen els dipòsits (prohibició de gastar aquests diners en despesa ordinària). Els ajuntaments, per tant, tenen un roc a la faixa (dineros al banc) però un problema (restriccions per gastar-los).

Davant d'aquesta situació des del món local s'ha reivindicat poder fer ús lliure de la guardiola del romanent.



Jordi Fàbrega
ERC
Sant Pere de Torelló

La proposta és una enganyifa perquè Espanya té un deute immens, i la garantia en forma d'aval que vol oferir a la Unió Europea per accedir a una part de les ajudes per fer front a la Covid-19 són els milions que obtindrà dels ajuntaments. Tot l'estalvi que han aconseguit generar els municipis amb molt d'esforç ha de ser gestionat i ha de repercutir en els propis municipis.



David Solà
Som Poble-Amunt
Sant Quirze de Besora

Estem totalment en contra d'aquesta proposta. És una vergonya que l'Estat espanyol obligui durant molts anys tots els municipis a estalviar a la força i ara que tenim els estalvis i ens són necessaris, ens els demani perquè ells puguin gastar-los de manera immediata. Són uns diners que hem estalviat els pobles i ens calen per no haver de demanar crèdits.



Ramon Roqué
MES
Sant Joan de les Abadesses

Crec que la proposta que inicialment es va aprovar amb la FEMP a la que realment es durà al Congrés serà diferent. No s'entén que als ajuntaments, que fa anys que fem bé les coses i hem estalviat, ara ens vingui l'Estat i ens reclami els diners per fer despesa immediata. Crec que la situació es reconduirà i l'Estat proposarà solucions per poder disposar del nostre romanent.

L'expressió clau és *ús lliure*, perquè, en realitat, els diners del romanent es poden utilitzar amb condicions. El problema és que si s'incorporen al pressupost, per exemple, per fer una inversió o per atorgar subvencions es trenca l'equilibri pressupostari. L'explicació: aquests diners entren al pressupost com a ingressos financers (capítols

8 i 9) i, en canvi, en surten com a despeses de capital —no financeres— (capítols 6 i 7). En aquest cas l'Ajuntament ha de fer el que s'anomena un pla d'ajust o, el que és el mateix, justificar com recuperarà l'equilibri el proper exercici.

Amb aquest teló de fons, i per accedir a les reivindicacions dels ajuntaments,



Ferrant Teixidó
Ara El Brull
El Brull

Si mai cedim el nostre romanent serà perquè ens hi obliguen. No hi estem d'acord, i el que ha de fer el govern de Madrid és flexibilitzar la regla de la despesa i que puguem fer més inversions amb els nostres diners. Soc del parer que el 80% del superàvit municipal dels pobles s'hauria de poder invertir en petites obres i així poder ajudar a paletes, pintors, llauners, etc.



Dolors Costa
JxCat
Campdevànol

No ho veiem bé perquè el romanent és un estalvi que ha generat Campdevànol i, per tant, s'ha de poder gestionar tot des de l'ajuntament. És un import que s'ha d'invertir quan ho creiem convenient en projectes que beneficiïn els habitants de Campdevànol. No cedirem els diners en aquestes condicions. El que cal és que es flexibilitzi la llei de la despesa.



Marta Moreta
regidora PSC
Manlleu

Ara mateix el romanent municipal no es pot fer servir pel que es vol i aquesta proposta és una alternativa per utilitzar-lo. Els ajuntaments cedeixen el romanent i l'Estat els hi retornarà a poc a poc i amb interessos. A més, qui ho faci tindrà accés a un fons de 5.000 milions d'euros més, per tant més recursos per invertir. Segur que es pot millorar, però crec que és una bona proposta.

l'any 2014 es van flexibilitzar parcialment les restriccions per poder destinar diners a inversions financerament sostenibles. Són inversions que han de complir un seguit de paràmetres, un dels quals és el de no incrementar en el futur la despesa ordinària.

Que els ajuntaments estiguin collats i no puguin generar dèficit també té

una explicació comptable. La Unió Europea fixa uns topalls de dèficit pel conjunt de les administracions públiques. Que les administracions locals no en tinguin, per tant, ajuda a compensar el que sí generen comunitats autònomes i govern central. La mitjana del dèficit disminueix.

Per això el xoc entre ajuntaments i governs s'explica, d'una banda, per la voluntat dels ajuntaments de disposar lliurement d'aquests diners en un moment en què es multipliquen les necessitats i, d'altra banda, per l'existència d'una normativa restrictiva que el govern central no té interès en modificar. Tot i això, aquesta primavera, i per lluitar contra la pandèmia, sí que es va donar llum verda a utilitzar part del superàvit per finançar despeses d'inversió de caràcter social. El debat, però, ara va més enllà. Els ajuntaments, davant el profund solc de la crisi, demanen trencar la guardiola; el govern, via acord amb la FEMP, proposa que aquests diners es posin a disposició de l'administració de l'Estat en forma de préstec amb el compromís de retornar-los amb interessos en tres llistes. A més, es promet una aportació d'un màxim de 5.000 milions a distribuir en dues anualitats (el 40% el 2020 i el 60% el 2021) entre els ajuntaments que s'hi acullin. Els experts, però, hi veuen problemes conceptuals i pràctics. Un de conceptual: la proposta trenca el principi d'igualtat entre ajuntaments (ingressos només per als que s'hi acullin) i exclou del repartiment d'aquests fons no només a qui no vulgui participar en l'operació, sinó també a qui no té romanents i fins i tot té dèficits i, per tant, són els més necessitats. I un de pràctic: el romanent serveix de fons de maniobra i, si se cedeix (i no es pot cedir parcialment sinó en la seva totalitat), pot haver-hi problemes de liquiditat. És molt clar en inversions finançades per altres administracions, els ingressos de les quals és freqüent que arribin amb retard. Si no es disposa de tresoreria per avançar els pagaments, i complir els terminis de la normativa, cal recórrer a pòlisses de crèdit amb el consegüent pagament de cars interessos.

El decret, aprovat el 4 d'agost i que ara s'ha de convalidar al Congrés, no és clar que pugui tirar endavant. Aquest és el pròxim "round".

www.gcarles.com

És per a nosaltres un privilegi anunciar que Grup Carles recollim el testimoniatge d'AUSA Comptable de més de 40 anys de servei a les empreses i a les persones d'Osona per projectar-lo al futur amb la incorporació de tota la nostra tecnologia, innovació i amplitud de serveis professionals. Sumem dos grans Equips professionals al seu servei. Contacti'ns.



GrupCarles
Vic

Arquebisbe Alemany, 33 entl. B
08500 Vic

Igualada
Barcelona
Capellades
Lleida
Andorra la Vella

gcarles@gcarles.com
www.gcarles.com
T. 93 885 28 00

La Guàrdia Urbana creu que s'havia de pagar per accedir-hi, incomplint les mesures contra la Covid-19

Denuncien els responsables d'una festa que hauria reunit més de 100 persones en una casa rural de Vic

Vic

T.V. La Guàrdia Urbana ha denunciat els responsables d'una festa que el cap de setmana passat hauria reunit més de cent persones en una casa rural situada al sud de Vic. Els fets es remunten a la nit de divendres a dissabte, quan diversos veïns van trucar a comissaria —fins i tot des de Santa Cecília de Voltregà— queixant-se de sentir música a tot volum. Un cop van identificar d'on provenia, agents del cos es van presentar a la casa i s'hi van trobar un control d'accés. Segons detallen des de la Guàrdia Urbana, els va atendre una persona que es va identificar com a responsable de l'activitat i, a banda de comprometre's a abaixar la música, els va explicar que la finca l'havien llogat una colla d'amics per celebrar una festa d'aniversari privada.

Un hora més tard, pels volts de les 2 de la matinada, la fressa continuava sent la mateixa i els agents van tornar-hi a anar. A més d'aixecar acta per contaminació acústica, van ordenar als responsables de la festa aturar definitivament la música, però ells s'hi van



Un client amb les mesures de seguretat que Les Carpes va exigir el 20 de juny

L'oci nocturn reclama un full de ruta per poder reobrir

Les discoteques estan tancades des del març

Vic

EL 9 NOU “Tocats de mort”. Així defineix l'estat de les discoteques de tot Catalunya, i en concret les d'Osona, Ramon Portet, gerent del Grup Vig. L'anàlisi el fa no només tenint en compte que els locals estan tancats des del

mes de març “tot i que continuem assumint despeses i impostos”, sinó sobretot perquè “l'oci nocturn és l'única activitat que no té un pla sectorial. Una estratègia que marqui quan i com podem tornar a obrir”. De fet, Portet remarca que l'associació catalana de locals d'aquesta tipologia va treballar en la

confecció d'un protocol “i va semblar que Protecció Civil i la Generalitat ho veien bé”. A l'hora de la veritat, però, “han anat passant les setmanes i no hem rebut cap resposta”, accentuant la sensació d'indefensió.

Des del sector es reclama un full de ruta clar, “i no que ens diguin que podem obrir d'una manera concreta, ho acceptem i adaptem el negoci i de cop ens canviïn les regles del joc com ja va passar al juny”. En aquest sentit, Portet assegura que “els locals d'oci nocturn estem preparats per aplicar totes les mesures de seguretat sanitària que faci falta”, i verbalitza la sensació que el seu sector és l'ase del cop: “No obrim des del març, però resulta que la mitjana d'edat dels infectats no ha parat de baixar”. De fet, Portet remarca que les discoteques “tenim la capacitat de fer traçabilitat de totes les persones que entren per si hi ha un positiu”, una mesura de control que ara mateix és impossible en les festes improvisades que es continuen fent en molts punts.

negar al·legant que a dins hi havia molta gent, amb un discjòquei contractat expressament per a l'ocasió, motiu pel qual la Guàrdia Urbana va procedir a denunciar-los per desobediència.

Després de parlar amb alguns dels assistents, la policia també va començar a sospitar que —en comptes d'una celebració d'aniversari— a la casa rural s'hi estava portant a terme una activitat il·legal, ja que per accedir-hi calia pagar, i es va instruir una nova denúncia recollint l'incompliment de les mesures que ha fixat la Generali-

Les queixes per la música, fins i tot des de Santa Cecília

Segons els organitzadors, celebraven un aniversari

tat per evitar la transmissió de la Covid-19, entre les quals el tancament de les discoteques i els locals d'oci nocturn i reduir les trobades massives.

Tot i que la Guàrdia Urbana no va arribar a accedir a l'interior de la casa rural, els testimonis amb qui van parlar asseguren que hi havia més d'un centenar de persones. Segons les mateixes fonts, la majoria procedien de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Els agents van constatar visualment que algunes fins i tot s'hi havien desplaçat en taxi.



A dalt, una festa a la riera Major i, a baix, brutícia al Salt del Molí

Incivisme al medi natural

Sant Sadurní i Vidrà denuncien la falta d'educació d'alguns visitants

Sant Sadurní d'O./Vidrà

Guillem Freixa En les últimes setmanes, pobles amb entorns naturals privilegiats com Vidrà i Sant Sadurní d'Osormort han denunciat grans acumulacions de persones en punts concrets del municipi “però sobretot el que ens preocupa és la falta de civisme”, amb el llençament de deixalles al mig del bosc “i comportaments poc adequats”, explica Enric Riera, de Sant Sadurní d'Osormort. Al petit municipi, l'afectació s'ha concentrat a la zona de la riera Major, “a on també ens hi hem trobat alguns desperfectes com el trencament de tanques en camins particulars”. A Vidrà,

veïns del poble “van omplir el maleter d'una furgoneta d'objectes i brutícia en pocs metres de recorregut”, que un grup de persones havia deixat després d'una festa,

S'han trobat casos de gent que col·loca taules al mig de la riera

segons comenta l'alcalde, Josep Anglada, i al Salt del Molí també s'hi ha acumulat la brutícia. Ell mateix recorda que no té cap problema perquè la gent “vingui a gaudir del riu i de l'entorn”, però reclama que es faci amb

respecte. A Vidrà i a Sant Sadurní coincideixen que si les incidències no s'aturen “caldrà prendre mesures”. De fet, els dos alcaldes expliquen que han intentat dialogar amb els grups de persones que no feien les coses bé “però tot i identificar-me com a alcalde, no tinc cap autoritat ni et fan cap cas”, apunta Riera, que reclama més presència d'Agents Rurals i Mossos a la zona.

Per últim, Anglada conclou que aquest tipus de gent “poc té a veure amb el turisme”, ja que no tenen cap contacte amb serveis o negocis del poble: “arriben, fan la seva festa a on els hi sembla, ho deixen tot brut i marxen sense haver respectat res”.

Des d'Osona a l'Araguaia

La llavor de la tasca feta per Pere Casaldàliga va germinar a Vic, ciutat que acull la casa mare de l'orde claretà

Vic

Guillem Freixa

Nascut a Vic el 1849, l'orde dels claretians tenia com a un dels seus principals objectius difondre l'evangeli per tot el món a través de les missions. Aquesta filosofia de vida va cridar l'atenció d'un jove de Balsareny que en plena postguerra havia entrat al seminari del bisbat de Vic, que aleshores era a La Gleva. Allà hi va estar un any, "on de retruc va conèixer els claretians i ell, aventurer i inquiet de mena, ens va abraçar", explica el claretà, fundador de l'associació Araguaia i bon coneixedor de la figura de Casaldàliga, Joan Soler. El vincle amb la capital d'Osona es va mantenir, ja que després de començar la seva formació a Cervera "va venir a la ciutat a decidir quin seria el seu futur com a missioner, i va deixar clar que el seu interès era canviar les coses", apunta Soler. Tot i desenvolupar gran part de la seva tasca pel qual se l'ha reconegut al Brasil, Casaldàliga "ha tingut sempre la referència de Vic, on hi ha la casa mare, molt present", i de fet en el segon centenari del naixement del pare Claret, el 2007, "va deixar escrites referències explícites a la comunitat vigatana".

Soler recorda l'impacte que li va generar conèixer Casaldàliga quan amb 14 anys i sent seminarista el va tenir de professor: "Va ser tota una revolució, i a partir d'aquell moment i també per les meves opcions i decisions, hi he tingut contacte sempre més". En els darrers anys, Soler li escrivia "dues o tres cartes l'any, i em consta que li feia molta il·lusió saber de la



El claretà Joan Soler desgranant la figura de Casaldàliga dilluns passat a Vic. A la dreta, Casaldàliga en la seva època de seminarista i una imatge recent

tasca que fèiem aquí, i quan la salut no li ho permetia, demanava que li llegissin".

Figura "innovadora en molts aspectes i en moltes dimensions", Pere Casaldà-

Sent seminarista a La Gleva va conèixer la tasca dels claretians i la va abraçar

ga ha representat "una renovació del que vol dir ser missioner", diu Soler. En aquest sentit, el claretà remarca que històricament ser missioner volia dir "anar a convertir els pobres negres i indis perquè

nosaltres teníem la veritat", i Casaldàliga, durant el mig segle que ha estat al Brasil "segurament no ha convertit ningú. Ell ha fet camí al costat de les persones que tenia a prop", una acció que per Soler "és també una manera de lloar l'evangeli i la paraula de Jesús". De fet, una de les màximes de Pere Casaldàliga era la idea de "humanitzar la humanitat", una fita que va intentar desenvolupar en un escenari complicat com el Brasil rural, on la lluita en la defensa de la cultura indígena, dels petits camperols davant els grans terratinents, i sempre estan al costat dels més desfavorits, li van fer guanyar el respecte de la població i l'enemistat dels sectors més poderosos

del gegant llatinoamericà.

Per Soler, "el llegat de Casaldàliga té una força impressionant", i ho exemplifica traslladant els valors del bisbe de Sao Felix do

Com Casaldàliga, el claretà Joan Soler es fa seva la idea d'humanitzar la humanitat

Araguaia als nostres dies i a la nostre societat. A Vic, per exemple, amb un percentatge del 25% de població nouvinguda, "hi ha molts vigatans que no accepten aquesta diversitat i ho veuen

com una amenaça", o davant de situacions dramàtiques "de pobresa o de violència masclista giren la cara". Amb molta feina per fer, Soler remarca la importància de "creure en les persones" siguin de la religió o tradició cultural que siguin, i sentir "que tots som humans i ens podem humanitzar molt més si treballem tots plegats", idees que durant més de mig segle el bisbe que vestia un barret de palla enloc de la mitra i agafava un rem en comptes del bàcul va aplicar al Brasil, però que persones com el claretà Joan Soler també vetllen perquè es facin a casa nostra. A Vic i a Osona, on Pere Casaldàliga va iniciar un camí que ha finalitzat a l'Araguaia.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.



VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic



MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu



CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles



RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

La central hidroelèctrica d'aquest punt no respectava el cabal mínim i es va tancar el 2004

La Generalitat executarà l'enderroc de la presa del riu Ritort al seu pas per Molló

Molló

Guillem Freixa

El departament de Territori i Sostenibilitat ha comunicat a l'Ajuntament de Molló que aquest agost iniciarà els treballs d'enderroc de la presa del riu Ritort vinculada a la central hidroelèctrica que va funcionar en el punt d'aiguabarreig amb el torrent de Fabert, a Molló, fins el 2004. El projecte executiu d'aquesta actuació es va aprovar el febrer del 2019 "però ara la Generalitat ha trobat el finançament per poder-ho tirar endavant", explica l'alcalde de Molló, Pep Coma (JxCat). En concret, la intervenció comportarà la demolició de l'estructura de la presa i del canal de desguàs de la central hidroelèctrica, i l'eliminació de la captació-presa en el torrent de Fabert i del tram de canonada superior. Des de l'Ajuntament, l'inici de les obres —que s'espera que tinguin una durada de 4 mesos i que siguin finançades en la seva totalitat per la Generalitat—, es valora de manera molt positiva, ja que d'una banda "s'enderrocarà una estructura molt precària i que no s'utilitza per a res" i, de l'altra, perquè permetrà la recuperació fluvial d'aquesta zona, "amb un important benefici per la connectivitat de la conca alta i la baixa del Ritort i les espècies que hi viuen". La truita de riu en serà una de les més beneficiades, ja que la presa suposava "un obstacle insalvable" per tal de poder anar riu amunt en el seu període de cria. Un



La presa i la central hidroelèctrica del Ritort a Molló es va construir a finals dels anys vuitanta

dels objectius d'acabar l'enderroc en els propers quatre mesos és evitar coincidir amb la seva temporada de reproducció, que comença a l'hivern.

El projecte d'aprofitament de la força de l'aigua del Ritort per generar energia elèctrica arrenca el 1985 amb l'aprovació del projecte per construir la presa i una petita central. El 1989, la Junta d'Aigües de Catalunya va atorgar la concessió d'explotació a l'Ajuntament del municipi, que a la vegada va encarregar-ne la gestió a l'empresa Salvador Serra S.A. L'any 2000, l'entitat ecologista AEMS-Rius amb Vida va denunciar que l'estructura

provocava l'incompliment dels cabals mínims de manteniment. Davant d'aquesta situació, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va compro-

La central va ser la primera de l'Estat que es va aturar per motius ambientals

var que l'acusació era certa i que tampoc es complien les disposicions de la llei de pesca fluvial per a la conservació de les espècies. Per aquests motius es va posar data de

caducitat a la concessió per l'explotació hidroelèctrica en aquest punt. El cas de la minicentral de Molló va ser el primer de tot l'Estat espanyol en el qual una administració hidràulica com l'ACA declarava la caducitat d'una concessió per motius ambientals.

La fi de l'activitat es va produir el 2004 i, tot i que es va presentar recurs per evitar-ne el tancament, l'Audiència de Girona va ratificar el juliol del 2006 la retirada del permís d'explotació. Des de fa 16 anys, la presa al riu Ritort al seu pas per Molló està aturada i abandonada, una estructura que en breu passarà a la història.

Modificacions en les quotes de l'escola de música de Roda de Ter

Roda de Ter

G.F.

El consistori rodenc ha aprovat una modificació en l'ordenança municipal que regula les quotes de l'escola de música El Faristol. Aquest retoc es fa per tal d'establir i deixar regulat què passarà amb el cost del servei en cas d'un hipotètic escenari d'un nou confinament a causa de la Covid-19. La modificació, que va ser aprovada amb la majoria absoluta que formen els cinc regidors d'Esquerra i els dos regidors no adscrits, planteja que en cas d'una reducció parcial de l'assistència dels alumnes a les classes s'aplicarà una bonificació del 20% en la quota mensual, i si el confinament és total, el descompte serà del 40%. En aquest sentit, l'alcalde Roger Corominas va recordar que durant l'Estat d'alarma es va deixar de cobrar la quota "com a mesura excepcional", però que amb la creació d'una estructura que permet fer classes virtuals i mantenir el servei, "no ens podem permetre un escenari on l'Ajuntament prescindeix del tot d'una font d'ingressos". Corominas també va remarcar que la modificació "vol preveure possible escenaris", i que allò desitjable "és que no s'hagi d'aplicar mai".

Des d'IPR, l'anterior regidora d'Educació, Yolanda Tristancho, va argumentar el vot en contra del seu grup "en el fet que no es pot garantir un aprenentatge en línia de qualitat per a tots els alumnes", i va lamentar que no se l'hagués informat abans d'aquesta proposta. Albert Aguilar, de JxRoda, es va abstenir.

Vic, primera estació a superar el llindar d'alerta per ozó aquest 2020

Es va sobrepassar divendres passat, amb un valor de 244 µg/m³

Vic

EL 9 NOU

L'estació de mesurament de contaminació per ozó troposfèric de Vic va registrar el divendres passat el valor més elevat aquest 2020 a tot el territori nacional, sent la primera a superar el llindar d'alerta per aquest gas

contaminant. Malgrat que les pluges del mes de juny i la moderada calor que es va viure a Osona i el Ripollès durant el mes de juliol van fer que la contaminació per ozó troposfèric no hagués estat un problema tan recurrent com en campanyes anteriors a la Plana de Vic, amb la primera onada de calor de

l'any, la situació va repetir-se. Prèviament a aquesta superació del llindar d'alerta, el 30 de juliol també s'havia superat el límit d'informació, fixat en 180 µg/m³, però el punt més àlgid es va registrar entre les 12 i la 1 del migdia del divendres, quan es va constatar un nivell de 244 µg/m³, quatre punts per

sobre del llindar de perill. Durant pràcticament tot el divendres els nivells es van mostrar molt elevats, amb xifres que superaven els nivells d'informació fins prop de les 4 de la tarda.

La inhalació d'aquest gas, produït quan es combinen els gasos contaminants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona amb la radiació solar, pot ser un perill per a persones vulnerables i persones que realitzin una activitat física intensa a l'exterior, ja que la seva inhalació provoca irritació dels ulls i vies respiratòries superiors, reducció de la funció pulmo-

nar, un increment del risc de malalties respiratòries agudes i l'agreujament de patologies cardiovasculars. Des d'entitats com Ecologistes en Acció es demana al govern que prengui mesures per reduir aquests episodis, com ja han fet altres països com França. Però davant de la "inacció de la Generalitat", com afirmen en un comunicat, han acabat portant el cas davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per tal que el govern elabori un pla d'emergència per a evitar danys a la població en episodis com el que es va viure a la capital osonenca.

Van assaltar una fleca i un estanc, i els Mossos segueixen buscant un implicat en el robatori a Roda

Detinguts tres homes per dos robatoris amb força a Tona i Roda

Vic

EL 9 NOU

Tres homes van ser detinguts pels Mossos d'Esquadra aquesta passada setmana acusats de dos robatoris amb força a establiments a Osona. El primer assalt es va produir a Roda de Ter el diumenge, quan, pels voltants de les cinc de la matinada, el cos policial va rebre un avís que s'estava duent a terme un robatori en una fleca del municipi. Malgrat que els presumptes delinqüents van marxar del lloc dels fets amb el botí, una patrulla dels Mossos d'Esquadra els va poder interceptar a la carretera que uneix Roda de Ter i Manlleu. Un cop interceptat el vehicle, els agents van poder constatar que hi anaven tres passatgers, però un d'ells va aconseguir escapar-se i encara se l'està buscant. Els altres ocupants, dos veïns de Manlleu de 21 i 22 anys, van ser detinguts i acusats d'un presumpte delictes de robatori amb força. Dins del vehicle es va trobar una palanca, un martell, una guardiola i un calaix de màquina registradora, aquests dos últims elements encaixaven amb els objectes sostrets de l'establiment. També s'hi va trobar la clau d'un altre vehicle, que després de dur a terme algunes investigacions i comprovacions va resultar ser d'un vehicle sostret a finals de juliol a Manlleu, per la qual cosa també es va acusar el detingut de 21 anys per un delictes de robatori d'un vehicle.

El dimarts els agents dels Mossos d'Esquadra van tenir constància d'un altre



Robatori per encastament a la botiga de la gasolinera de l'Esclat de Malla

Malla Poc després de la mitjanit d'aquest dijous, els Mossos d'Esquadra van rebre l'avís que s'estava produint un robatori amb força a la botiga de la gasolinera situada a l'Esclat de Malla, just al costat de la C-17. Els delinqüents van utilitzar el mètode de l'encastament, que consisteix en envestir amb un vehicle la porta d'accés a un comerç o local per tal de poder-hi entrar i sostreure'n

pertinences. Un cop van poder obrir un forat a la porta, els lladres van entrar i van sostreure la caixa registradora. Tot seguit, van fugir abans que arribessin les dotacions dels Mossos d'Esquadra. Durant les hores posteriors als fets, la policia catalana va realitzar un patrullatge específic per l'entorn buscant indicis de per on podien haver escapat. S'ha obert una investigació per tal de trobar els autors dels fets. Després d'algunes reparacions, dijous al matí la botiga ja va obrir.

robatori en un establiment, aquesta vegada en un estanc del carrer Major de Tona. En aquest cas, una patrulla que es trobava a la zona va escoltar l'alarma acústica del local i va personar-se al lloc dels fets. Allà els agents van veure com un home fugia corrent, i després de coordinar-se amb una altra patrulla per perseguir-lo, van aconseguir interceptar-lo uns metres enllà, en concret, a la plaça de l'Església, on se'l va detenir per un presumpte delictes

de robatori amb força. El detingut, veí de Tona de 48 anys i que ja havia estat detingut els últims dies per

Els Mossos van recuperar el botí que els lladres havien robat

altres delictes a la comarca d'Osona, va utilitzar una tapa de clavegueram per fracturar

la porta i accedir a l'interior del local, on va sostreure els diners de la caixa registradora. En el registre que se li va dur a terme un cop detingut es van poder recuperar els diners sostrets.

Els tres detinguts resultat dels dos robatoris van passar l'endemà a disposició judicial davant del jutjat d'instrucció en funcions de Vic, mentre que els Mossos mantenen el primer cas obert per localitzar el tercer implicat en el robatori a Roda.

Sostreuen la caixa registradora d'un bar de Vic i acaben tots dos detinguts

Vic Els Mossos d'Esquadra van detenir divendres dos homes de 48 i 54 anys, veïns de Vic, com a presumptes autors d'un delictes de robatori amb força. Els fets van passar pels volts de les dues de la matinada en un bar situat a la plaça Santa Cecília, al barri del carrer Sant Pere. Una patrulla de paisà que es trobava per la zona va sentir una trencadissa de vidres. Quan van fer comprovacions van veure dos individus a prop de l'establiment, el qual tenia un vidre de la porta d'entrada trencat. Quan van ser enxampats, els dos homes s'estaven repartint els diners que acabaven de sostreure de la caixa registradora. Els detinguts, amb nombrosos antecedents per fets similars, van passar a disposició del jutjat de Vic

Osona, la comarca de la província amb menys incendis forestals aquest any

Vic En els dos mesos des de l'activació per part de la Diputació de Barcelona del Pla d'Informació i Prevenció d'Incendis Forestals, a Osona només s'han declarat tres focs al bosc, sent la comarca barcelonina on menys se n'han produït conjuntament amb el Berguedà. Des de mitjans de juny, a la província s'han cremat un total de 10,5 hectàrees de terreny repartides en 92 incendis de mida més aviat petita. La majoria d'avisos s'han rebut per focs als marges dels camins, carreteres o en zones urbanitzades, i només el 8% del terreny total cremat ha afectat a zona arbrada. El més recent a Osona va ser a Vic, on van cremar uns matolls a la zona de l'Atlàntida, que van ser apagats ràpidament pels Bombers.

Acapta de sang a Vic per assegurar les reserves de cara als propers mesos

Vic L'estiu és una període crític pel banc de sang, ja que les donacions disminueixen un 30%. Enguany, a més, a la caiguda de les reserves s'hi afegeix una major demanda, perquè s'estan recuperant intervencions que no es van poder fer durant el confinament. Per assegurar el subministrament, aquest dimarts es farà un acapta a l'hospital de la Santa Creu de Vic. Els donants hi podran accedir de les 10 del matí a les 2 del migdia, i de les 5 a 9 del vespre.

La Guàrdia Urbana de Vic enxampa dos conductors beguts

Vic Aquest dimecres, la Guàrdia Urbana de Vic va aturar a 3/4 d'11 de la nit un vehicle que no havia respectat un stop al carrer Joan XXIII. Davant dels símptomes evidents d'embriaguesa se li va fer la prova d'alcoholèmia amb un resultat de 0,56 mg/l. Unes hores més tard, a les 4 de la matinada, es va detectar un vehicle que feia moviments estranys a la plaça Divina Pastora. El conductor va donar un resultat de 0,72 mg/l.

Xoca contra un fanal a Sant Hipòlit fugint dels Mossos per conduir sense carnet

Sant Hipòlit de Voltregà

EL 9 NOU

Conducció temerària, conduir sense haver obtingut mai el carnet, negar-se a sotmetre's a les proves de detecció de drogues i desobediència als agents de l'autoritat. Són els delictes pels quals els Mossos d'Esquadra van detenir dijous un veí de Torelló de 20 anys. Els fets van passar la tarda del

mateix dia a Sant Hipòlit de Voltregà, on una dotació policial que feia patrullatge preventiu pels carrers va observar com un turisme accelerava bruscamment en veure el seu vehicle. Als agents els va semblar sospitosa aquesta acció i el van seguir per aturar-lo. Mentre anaven a darrere del seu cotxe, el conductor va estar a punt d'atropellar diverses persones que es dis-

posaven a travessar un pas de vianants. També va anar de poc que no xoqués contra un vehicle que circulava en el sentit contrari.

Segons informen des del cos, finalment el noi va perdre el control del vehicle i va xocar contra un fanal. Ell i una altra persona van intentar fugir corrents, però els Mossos van detenir el conductor al carrer Joan Maragall. Un cop detingut es va comprovar que no havia obtingut mai el permís de conduir i es va negar a que se li practiqués la prova de detecció de drogues. L'endemà va passar a disposició del jutjat d'instrucció de guàrdia de Vic.

El taradellenc Jaume Caralt tenia 106 anys

Mor l'home més gran d'Osona

Taradell

Laia Miralpeix

El passat dilluns a la matinalada va morir Jaume Caralt Colldelram després que el seu estat de salut empitjorés en els darrers dies. Amb 106 anys d'edat era l'home més gran de la comarca d'Osona.

El passat 13 de gener a la Residència Vilademany d'on era un dels residents més veterans, va celebrar rodejat de la seva filla Tere, de familiars i amics, el seu 106è aniversari. Fill de la casa de pagès de l'Esquí, era el tercer de sis germans. Va dedicar la seva vida al treball al bosc —sobretot fent feixos—, i també va treballar a la fàbrica de Can Benguerel de Taradell. Fins fa tres anys, quan es va trencar el fèmur, es trobava en un envejable estat de salut i ni la sordesa ni la vista, que havia empitjorat en els darrers temps, li havien fet perdre el seu gran sentit de l'humor. L'enterrament es va fer dimarts al matí a l'església de Sant Genís de Taradell.



Caralt en una imatge del 2019

Amb la mort de Jaume Caralt, l'àvia més gran de la comarca d'Osona passa a ser Antònia Forn, de Manlleu, que el passat mes de juny va fer els 106 anys, mentre la vigatana Carme Noguera, que també va néixer el 1914, en té 105, i el proper 22 d'agost en farà 106.

A Taradell, amb la mort de Jaume Caralt, la veïna més gran és ara Isabel Gutiérrez Uribe que el mes de maig va fer 104 anys.

Montserrat Costa i Vilatimó



Ramon Casanoves

El drama dels vigatans que ja tenim una certa edat és que anem perdent els referents que han conformat un estil de vida i el prestigi de la ciutat a Catalunya, i que amb el ritme frenètic de la vida actual costa redescobrir nous referents que siguin originals, segurament que hi són però molt velats, enmig de tanta fressa i superficialitat. Amb la senyora Montserrat Costa, de tant en tant, ens enviàvem algun escrit de notícies culturals per correu tradicional i sabia que obrir la carta l'omplia de goig. Molt clara de cap fins els darrers temps, l'interessava tot el que passava i sense poder sortir gaire de casa. Un dia li vaig enviar l'article de l'El 9 NOU de 15 d'abril de 2019, signat per Jordi Vilarrodà: "25 anys fent Serenata", referint-se a les cantades que es feien a l'Snack de la plaça Major pocs moments abans de començar la gran festa del Mercat del Ram de Vic i homenatjant la cançó creada per Josep Font Sellabona dedicada a l'entrançable mercat. I em va contestar:

"Ramon, com t'ho fas per estar al corrent de tot? I ara, trencant la tradició me'n fas saber l'origen d'una de nova, i que jo desconeixia.

Mira que ser el creador d'una tradició, és per a mi un fet únic, no en conec d'altre, i ja tinc 89 anys! Enhorabona pel teu entusiasme que tan bé saps contagiar, i per alegrar la vida dels que t'envolten amb estimació". 2 de maig de 2019.

Realment era un elogi personal que sempre agrada, però hi vaig veure més, una mà literària que apuntava cap a una reflexió sobre el que són les tradicions i com comencen i



més remarcant els seus 89 anys d'experiència. D'aquesta idea inicial en podia haver sortit un divertit relat o un profund assaig. *Fortiter in re, suaviter in modo*. Que vol dir: ferma en el fons, suau en la forma. Així era la senyora Montserrat Costa i Vilatimó. Una poetessa que no havia volgut mai destacar més que el seu estimat marit. "Jo no em considero poeta, en Joan sí que ho era, i els seus versos són profunds. Però jo?"

Em va regalar el darrer llibre de poemes que va publicar una mica forçada per la família, i responent l'elogi que li feia em va dir una màxima del seu avi Climent: "La bellesa és als ulls del mirador".

Torelló reobre el pont de la Coromina després de dos anys

Torelló

M.P.

L'Ajuntament de Torelló ha donat per finalitzat el projecte de reconstrucció del pont de la Coromina amb un cost total de 137.000 euros. La circulació es va restablir aquesta setmana gairebé dos anys més tard de les inundacions que el van destruir, provocades per les restes de l'huracà Leslie, l'octubre del 2018. A

partir d'ara, amb les barreres de seguretat ja col·locades, el pas deixarà d'estar restringit tant per a vehicles com pels vianants. Les obres han consistit en la retirada dels elements derruïts de l'antiga rampa i la reconstrucció de tot l'accés, amb el paviment de formigó, la barana i tota la senyalització viària corresponent. Finalment i després de valorar diferents alternatives, l'Ajuntament va decidir



Estat del pont després de la seva obertura al trànsit, el dijous

ARNAU JAUMIRA

no construir un pont nou sinó refer-lo tal com estava abans de la riuada, per així assegurar-se que l'impacte sigui el mínim en casos de temporals similars. Encara que el projecte es va aprovar definitivament l'agost passat, les obres no van començar fins a principis d'aquest estiu, ja que es van endarrerir per la falta d'aprovacions de l'Agència Catalana de l'Aigua. El cost del projecte, tal com s'havia acordat, el va assumir en la seva totalitat l'Ajuntament de Torelló, tot i que el terme municipal de les Masies de Voltregà comença al bell mig del pont.

Roser Rafael i Faja

Vídua de Joan Codina Campàs
Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 100 anys.
A.C.S.

Els seus fills, Marta, vídua de Lluís Comas, Pilar i Fernando Sandoval; nets, Jordi i Marta, Xavier i Núria, Joan; besnetes, Berta, Laia, i Marina; germana política, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions, i us agraeixen les mostres de condol, així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital Sant Jaume de Manlleu, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Manlleu, agost de 2020

Jaume Garolera i Euras

Ha mort cristianament el dia 8, a l'edat de 96 anys.
A.C.S.

Les seves germanes, Rosa i Dolors, nebots, renebots, cosins i tota la família, en participar-vos de tan sentida pèrdua, us preguen que el tingueu present en les vostres oracions, i us agraeixen les mostres de condol, així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

També volen donar les gràcies a l'equip professional de la Residència Cantonigròs, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, agost de 2020

Aquest dissabte hi haurà mercat setmanal a Vic

Vic L'Ajuntament de Vic ha comunicat que els comerços, mercats i centres comercials poden obrir aquest dissabte tot i ser un dia festiu. El 15 d'agost està fixat per la Generalitat com una de les dates d'obertura comercial i per això s'autoritzarà la instal·lació de parades al mercat i l'obertura dels establiments. Segons la regidora de Comerç, Bet Piella, "obrir durant el període de vacances és una gran oportunitat pel turisme i per donar a conèixer la ciutat de Vic".

Tel. Informació (de 9 a 13h)
93 889 46 59

el9club

Consulteu altres ofertes entrant a:
9club.el9nou.cat



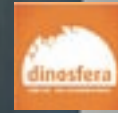
MP Museu de l'Art de la Pell
Col·lecció A. Colomer Munnery

C. Arquebisbe Alemany 5
08500 VIC
Tel. 93 883 32 79

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



ÚNIC EN LA SEVA CATEGORIA!
DINOSFERA US PROPOSA DESCOBRIR LA REPRODUCCIÓ DELS ÚLTIMS DINOSAURES D'EUROPA.

C. de les Escoles s/n - Coll de Nargó - Tel. 636417678
Reserves i informació a: info@dinosfera.com - www.dinosfera.com

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



MUSEU ETNOGRÀFIC DE RIPOLL

Primer Museu d'etnografia de Catalunya de Premi nacional de cultura 2012



Pl. de l'Abat Oliba s/n - Tel. 972 70 31 44 - Ripoll
museuderipoll@museuderipoll.org

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



El Museu del Ter dona testimoni de la vitalitat industrial del Ter mitjà, en dos dels seus sectors més representatius el tèxtil i les construccions mecàniques

Pg. del Ter, 2 - Manlleu - Tel. 93 851 51 76 - www.museudelter.cat

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



MUSEU DE LA XOCOLATA

Ubicat a l'antic convent de Sant Agustí, el museu presenta un recorregut pels orígens de la xocolata fins a l'actualitat.

C. Comerç, 36 - Barcelona - Tel. 93 268 78 78 - info@museuxocolata.cat

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles

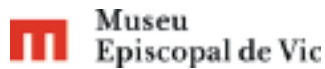


Ctra. De la Mina, s/n - CARDONA
T. 93 869 24 75
www.salcardona.com

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



Descobreix l'extraordinària col·lecció d'art medieval i d'arts decoratives.

Informació i reserves: 93 886 93 60

Pl. del Bisbe Oliba, 3 - Vic

Museu

Oferta subscriptors

30% de descompte
Presentant el carnet a taquilles



La Colònia Vidal de Puig-reig

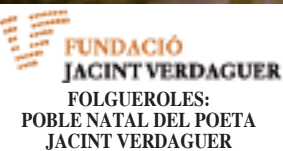
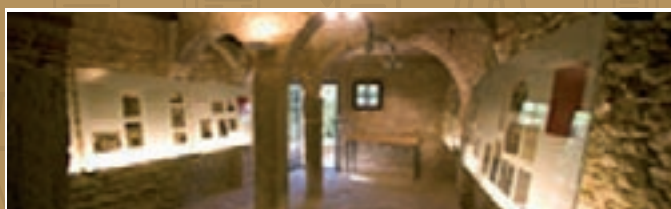
Autèntic espai per reviu com era, fa més de 100 anys, viure i treballar a les colònies industrials de Catalunya

Ctra. C-16 km 78 - Pl. Puríssima Colònia Vidal (Puig-Reig)
www.museucoloniavidal.org - Tel. 93 829 04 58

Museu

Oferta subscriptors

2x1
en la visita guiada i en el preu de l'entrada general presentant el carnet



De dilluns a diumenge de 10 a 13.30 h i el dimarts i el dissabte de 17 a 19 h

C. Major, 7 - Tel. 93 812 21 57
Folgueroles

info@verdagner.cat - www.verdagner.cat

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



CATALUNYA EN MINIATURA
Viu una nova experiència!

www.catalunyenminiatura.com
Tel. 93 689 09 60
Torrelles de Llobregat

Oci

Oferta subscriptors

2x1
en circuit de maquetes Presentant el carnet a taquilles



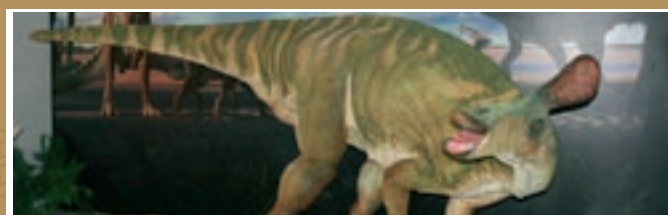
El coure, un conductor de la història.

Ctra. C-17 km 73.5 - Les Masies de Vgà.
Tel. 93 859 56 37
www.museudelcoure.com

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles



Descobreix milions d'anys d'història en un sol museu, recorrent l'era dels dinosaures, els romans i l'edat medieval.

C. del Museu, 4 - Isona Tel. 973 66 50 62
Reserves i informació a: museucc@parc-cretaci.com
www.parc-cretaci.com

Museu

Oferta subscriptors

2x1
Presentant el carnet a taquilles

EL 9 NOU

Cinc mesos després de la declaració de l'esclat de la crisi de la Covid-19 la vida quotidiana encara està marcada pel coronavirus. Des d'un punt de vista sanitari, perquè l'amenaça de contagi continua viva amb l'aparició de nous rebrotos i, des d'un punt de vista econòmic, perquè l'impacte és molt profund. En aquesta edició, EL 9 NOU en fa una radiografia: menys contractació i més atur actuen de vasos comunicants d'una realitat amb indicadors preocupants.

I a això s'hi ha de sumar encara que les persones afectades per EERTO, un pont per

Una realitat que exigeix solucions contundents

creuar la riuada de la crisi sense que la virulència de la tempesta s'emporti empreses per davant, no estan comptabilitzades a atur. En els propers mesos és difícil que la situació millori gaire. Les previsions d'organismes econòmics apunten a caigudes importants. La del segon trimestre a l'Estat espanyol va ser del 18,5% del PIB. Per això és important que, preci-

sament ara, l'administració pública no escatimi recursos. La partida de 750.000 milions del fons de recuperació europeu, encara que al final disminuís la part de subvencions, va en la bona direcció.

En aquest context, i a una escala menor, ha esclatat una polèmica entre el món local i el govern espanyol a compte d'un acord entre l'executiu i la Federació Espanyola de

Municipis i Províncies en virtut del qual s'ofereix als ajuntaments la possibilitat de cedir de forma voluntària els romanents de tresoreria a les arques del govern central amb el compromís que se'ls retornarà en 15 anys afegint, a més, d'altres contrapartides addicionals. Aquesta solució, que ha aixecat moltes crítiques, no és idònia. No és cert que sigui una confis-

cació, perquè l'aportació és voluntària, però en cap cas respon a la demanda del món municipal. Els ajuntaments, collats per la llei Montoro des de l'any 2012, han acumulat superàvits que han engreixat anualment la bossa de l'estalvi. Aquests diners ara fan falta. És en èpoques de vaques magres quan els estalvis s'han de poder posar sobre la taula. Per això seria millor, tot i acceptar que es trencaria l'ortodòxia econòmica, que els ajuntaments poguessin disposar d'aquests recursos lliurement per fer front a una situació econòmica i social crítica que, a més, amenaça d'empijorar en els propers mesos. És hora de solucions.

La Pilarín



Cinema Vigatà: patrimoni a preservar



Joan Roma
Excalde de Borredà

La pandèmia està matant persones, però també moltes activitats i llocs emblemàtics. De tots nosaltres depèn salvar-ne uns quants. Un d'ells és el cinema Vigatà, del carrer Verdaguer. Sense cap mena de dubte, un supervivent de l'època daurada del cinema, amb dues sales grans, la de la planta baixa, autèntica relíquia dels millors temps.

Soc cinèfil, i m'encanta veure esplèndides produccions, en un lloc immens, tranquil i ben situat com és el cas. Vaig aprendre a estimar el cinema de la mà del gran poeta Miquel Martí i Pol, quan compaginava feina a la fàbrica de Roda, amb lliçons de cinema, a La Salle - Manlleu. Jo era l'encarregat d'agafar un taxi a la plaça Major de Manlleu per anar-lo a buscar a casa i després acompanyar-lo de nou. Així, el vaig conèixer i amb ell vaig entendre la complexitat d'un art com aquest.

Des d'aleshores, he anat molt al cinema, i tot sovint, ho feia a Vic. Ara, està tancat, a l'espera de retornar a la normalitat, però, tornarà? Suposo, som molts els qui ens fem la pregunta, amb el temor que les xifres d'assistents i la inseguretat respecte el futur, faci pensar la propietat en altres destins. Seria una llàstima deixar perdre un patrimoni com aquest. N'hem perdut ja molt, en altres indrets i, tot el que es pugui fer per mantenir-lo, serà benvingut.

De fet, les capitals de comarca han de tenir un doble objectiu. Per una banda, donar els millors serveis als seus conciutadans, com toca fer a tots els pobles i ciutats, però, alhora, tenen un altre objec-



tiu i és el de donar serveis a ciutadans de fora, que no troben a casa seva. La capital que ho sap fer té costos afegits, però alhora grans beneficis directes i indirectes. De fer-ho bé o malament en depèn el seu present i futur.

Vic és un bon exemple del que vull dir. Si els governs municipals, però també els supramunicipals, només pensessin en els seus habitants, la ciutat no podria mantenir alguns dels equipaments que té. Tampoc moltes botigues, comerços, mercat, etc., no tindrien els ingressos que tenen, sense l'aportació

de molta gent de fora. Tenir equipaments i serveis, com el Museu Episcopal, L'Atlàntida, cinemes, altres museus, escola de música, hospital, Universitat... porta milers de persones de fora cap a la ciutat. La vida activa aporta recursos per mantenir tot el que es posa al seu servei. Alguns amb més èxit que d'altres, però uns han de compensar els altres.

Tornant al cinema segur, que no és un gran negoci. El tema està en si és sostenible com per mantenir-lo i preservar-lo de cara el futur. Pels qui estimem el cinema i apreciem el patrimoni històric, considerem que s'ha de fer un esforç per a preservar-lo. I mantenir-lo per tant de temps com sigui possible. La seguretat obliga a posar al dia determinats aspectes de l'edifici, renovar els serveis, calefacció, etc. Tot és costós, i tot és de dubtós benefici, de manera que hi hauria d'haver aportacions externes per a fer-ho més factible. Aquí és on entra el factor de capitalitat. Interessa tenir un equipament com aquest, a pocs metres de la plaça Major? S'hi poden fer altres activitats al llarg de l'any com per a justificar, així, l'aportació de diners públics? Es pot impulsar un increment d'ús, mitjançant convenis amb entitats, escoles, universitat? Ha de trobar comprensió i col·laboració de la Generalitat, per a fer-ho possible? Poden intervenir altres estaments, a nivell comarcal, nacional o estatal? Són temes a tractar i a resoldre. Segur que pels usuaris habituals tota ajuda serà benvinguda a favor de la continuïtat.

El que seria deplorable, seria perdre una peça del patrimoni cultural de la ciutat, amb vocació i servei intern i extern. Cada peça que deixem perdre ens fa més pobres i més reduïts, en el ventall de les expressions culturals. Esperem no haver-ho de veure.

PROTAGONISTES

Oriol Riera
Jugador de futbol



Oriol Riera ha anunciat aquesta setmana que posa punt i final a la seva etapa com a jugador, que l'ha

portat a ser un dels osonencs que més amunt ha arribat en el futbol professional. Continuarà com a entrenador.

Meritxell Balmes
Dissenyadora de moda



Al costat de Vicenc Mustarós van crear el Vic Fashion Institute, i d'aquí n'ha sorgit la primera edició del

festival Off Modo. Vic entra en el mapa de la moda independent, que es reivindica com a part de la cultura.

Àngels Pujol
Arqueòloga



Fa deu anys que van començar les excavacions del jaciment de Puig Ciutat, a Oristà. Una arqueòloga del territori n'ha

estat sempre al capdavant. Atenta a la part científica, però també a la divulgació social de les investigacions.

Abril Ricart
Jugadora de bàsquet



Un nou talent emergeix a Osona, en l'esport femení. Amb només dos anys de pràctica del bàsquet, Abril Ricart, de

Sant Pere, ja ha aconseguit arribar al Barça i fer-se un lloc en la categoria infantil de la selecció catalana.

TRIBUNA

Enterreu el meu cor a Wounded Knee



Carme Brugarola

“Els van arribar aquí/hi van treballar, hi patiren moltes/calamitats, van viure aquí, van morir aquí, hi deixaren noms/sonors”. Stephen Vicent Benet.

Un estiu diferent dels altres. El cel buit de les esteles dels avions. El virus ha fet estralls en el turisme internacional, però ha fet un bé al medi ambient. Els metges alerten de les aglomeracions de gent, les discoteques tancades, les terrasses dels bars plenes. Potser sortirà una vacuna aviat. S'ha activat la imaginació a l'hora de cosir morrions ben divertits i hem generat un altre residu que ja trobem per terra i per mar: les mascaretes quirúrgiques. Vet aquí que tenim un altre problema mundial per damunt dels que ja hi havia. Les guerres continuen i els atemptats i les desgràcies televisades com ara l'explosió de Beirut. De res se'n treu l'aigua clara. Si escoltem les notícies les hem de llegir entre línies. Vivim en mig de la incertesa. Estem venuts. Les arquees de l'estat buides, hi ha ERTOS que es convertiran en atur. I la gana que és tan dolenta, la patirà molta gent del planeta, mentre que els rics sempre són ben guardats.

Aquests dies hem sabut l'anunci de dues morts: Pere Casaldàliga i Fernando Garfella. Del primer, els mitjans de comunicació en van plens i, del segon, la informació l'he obtinguda a partir de les xarxes. En Pere tenia 92 anys i en Fer, com l'anomena Oscar Camps, tenia 31 anys. Posaran el seu nom a una embarcació de rescat de l'Open Arms en homenatge a les vides que va salvar del mar que l'ha engolit. En Fer era un submarinista professional, especialitzat en fer documentals i un gran defensor del mar. Va col·laborar en la nova reserva marina del Freu de Sa Dragonera. Va morir d'accident submergit a la zona de Cala Estellencs, al Nord de Mallorca.

En Pere i en Fer han enterrat el seu cor a Wounded Knee (la seva passió de vida). En Pere descansarà a Sao Félix d'Araguaia i a en Fer li ha segat la vida aquest mar que admirava i temia. Un era capellà, bisbe d'ofici, l'altre documentalista. Tots dos han tingut com a objectiu protegir els desvalguts, en Pere al Brasil, en Fer al mig del mar. L'un hi ha dedicat la vida i l'altre només una part de la seva joventut (que en són de cruels els accidents). Tots dos han lluitat de valent per protegir i salvar aquelles vides que interessos polítics embolcallats d'interessos econòmics i corrupció porten a la més absoluta misèria. En Pere protegint els indis de l'Amazònia, en Fer salvant refugiats del Mediterrani. Rebuscant en el fons de la història ens adonem que d'on prové el mal té un nom: les colonitzacions. M'imagino els europeus arribant a l'Àfrica o a Amèrica com a extraterrestres matant a tort i a dret, com si el món fos seu, envaint totes les terres, aniquilant cultures i instaurant la seva religió catòlica. Els missioners al llarg dels anys van continuar adoctrinant les tribus que en deien primitives. Hi ha moltes pel·lícules que ensenyen aquestes barbaritats



GERD ALTMANN/PIXABAY

avui en dia encara vigents. Només cal revisar les polítiques pel que fa als indígenes de Bolsonaro al Brasil. Per ells s'ha mort un home que els protegia, en Pere Casaldàliga, un bisbe. Un capellà com aquells que adoctrinaven nadius per convertir-los, menystenint les seves creences. Ironies de la vida quan veus que l'església s'aprofita de les bones obres d'un home bo per tapar les seves vergonyes. El que compta és que en Pere era un home estimat més enllà de la lectura que se'n pugui fer entre línies. A en Fer no li han fet homenatges tan sucosos ni vistosos però la seva valentia per salvar les vides deixades de la mà de deu al mig del mar no pot quedar en un racó. La seva mort és ben pura, no ha d'emblanquinar cap hipocresia. Només dona veu a les injustícies impronunciables.

“Enterreu el meu cor a Wounded Knee” és un vers d'Stephen Vincent Benet. Dee Brown l'utilitza per titular el seu llibre on explica la desaparició de les tribus índies d'Amèrica del Nord. Wounded Knee, a Dakota del sud, és l'indret on es va produir una més de les massacres d'extermini de població indígena, en aquest cas de la tribu Sioux Lakota. Sempre fan falta mans per lluitar per les causes perdudes. Descanseeu en pau, Pere, Fer.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 El tren, aturat entre Torelló i Sant Quirze per l'atropellament d'una persona
- 2 Creix la xifra d'ingressats per la Covid-19
- 3 Dos detinguts per robar en un bar de Vic
- 4 Un policia fora de servei enxampa un home mentre robava productes d'un supermercat a Vic
- 5 Trànsit instal·la un nou radar a la C-17 a tocar del túnel de Figaró

A correuita



Jordi Vilarrodà

Divendres, 9. El reportatge de Jordi Remolins a EL 9 NOU

sobre el Centre Tecnològic del Ripollès i la seva progressiva dissolució és d'aquells necessaris. Sempre hi ha discursos altisonants en les inauguracions, mentre que els finals com aquest acostumen a produir-se amb sordina institucional. S'hi han sumat factors diversos, entre els quals una gestió erràtica. El Ripollès va tenir la immensa sort de rebre el llegat d'un empresari que creia en la comarca i se l'estimava pro-

Un final amb sordina i l'incivisme als rius

fundament com era Eduard Soler, que volia donar continuïtat a la seva tasca, però no sempre s'ha encertat en la gestió d'aquest patrimoni material i immaterial. **Dimarts, 12.** Vidrà es queixa de la manca de civisme d'algunes persones que passen pel Salt del Molí. Fa dos dies que Sant Sadurní ha lamentat una situació semblant a la Riera Major, i la setmana passada era Sant Joan de les Abadesses el municipi que es veia obligat a tancar

l'accés al gorg de Malatosca. Podríem recular i trobar més exemples. Aquest és un estiu fluvial, potser perquè la platja es veu com un lloc de possible massificació. Percepció errònia, perquè les rieres i gorgs poden acabar tant o més massificades. Va haver-hi una generació a partir de la qual el bany als rius ja no formava part dels records d'infantesa, perquè ja teníem tots piscines al nostre poble o ciutat. Remullar-se al riu era cosa del passat, tot

i que els darrers anys esports com el barranquisme havien retornat el contacte amb els cursos d'aigua dolça, i alguns ja havien vist el seu encant. La redescoberta ha estat progressiva. El primer any que el festival Clownia es va fer a Sant Joan de les Abadesses, els autòctons ens vam sorprendre de veure que el públic jove passava d'anar a la piscina i estenia tovalloles vora del Ter amb tota naturalitat. Ens van ajudar a mirar el riu d'una altra manera. L'estiu de la pandèmia ha accelerat la tendència, i s'hi ha afegit un incivisme que ja no té a veure amb el virus ni amb els cursos fluvials, sinó amb l'estupidesa dels incívics.

Viure la vida centrats en el present

A partir dels 50, la vida et canvia radicalment, —per bé i per mal— però cal viure amb intensitat i vitalitat des del present, sent molt conscient de cada moment, gaudint del temps com mai, perquè es viu un cop, perquè la vida és bella i ens porta a un deliciós viatge on no ens podem perdre cap detall. La vida i el temps són els millors mestres. La vida ens ensenya a aprofitar el temps i el temps ens ensenya a valorar la vida. Hem de saber viure el present, no perdre el temps pensant en el futur. Deixar de creure en la sort i creure en la capacitat que tenim nosaltres mateixos. No cal fer muntanyes de granets de sorra. Riure molt, cantar quan i on ens vingui de gust, quan en tinguem ganes. Aprendre a dir-nos «t'estimo» sense cap vergonya, estimar-nos primer a nosaltres mateixos, també als altres; no deixar-ho per demà, perquè demà potser no hi serem. Fer-nos petons, tocar-nos, abraçar-nos, amb força. Escoltar-nos i escoltar el silenci. No barallar-nos ni estar enfadats, és una pèrdua de temps i una gran estupidesa. Deixar-nos de rotllos i *xorradetes* per fer veure que som el que no som, aparentar no serveix de res. Perdre la por a la mort, però també perdre la por a viure la vida intensament. Decidir sempre per nosaltres mateixos, no deixar mai que ningú decideixi per nosaltres, en cap aspecte de la vida, això vol dir que som lliures com un ocell. No ser ni estar mai amb gent vulgar, hipòcrita, corrupte, pesada, xafardera, estúpida, malvada, cínica... perquè hem d'entendre que a la vida no fa falta ser així, va d'una altra cosa. Tenir present que a les penes, punyalades, i al mal temps, bona cara, però... si fem mala cara, tampoc passa ben res, depèn com ens sentim en aquell moment, sense dissimular, ser naturals, sincers i espontanis. Fer amics, perquè fer un amic és un bé, tenir un amic és un do, conservar un amic és una virtut, i ser un amic és un honor. Una amistat sincera i veritable no necessita converses a diari, ni sempre és necessari estar junts. Mentre l'amistat visqui en l'interior del cor, els veritables amics mai se separaran. En definitiva, viure amb qualitat de vida, aprofitant cada moment, perquè la vida de per si, ja és bella, el que cal és tenir una bona qualitat, i més a mesura que ens fem grans.

Montserrat Rosell Pujol **vic**

Turisme i vacances

Sembla que, com estan acostumats, una vegada més o ens prenen el pèl o ens prenen per ignorants. Per consolar-se de la falta de turistes ens diuen que el millor que podem fer és turisme nacional. Que els espanyols, inclosos els catalans, en lloc de viatjar a altres països ho fem a casa nostra. El que no ens diuen és d'on hem de treure els diners per fer-ho. Sembla que no s'adonin de tot el que està passant i el moment que vivim. Entre ERTOS, EROs i atur, si algú encara té algun recurs econòmic guardat, si no és inconscient, el que farà serà guardar-lo per si hem de veure-les venir encara més estretes. Potser els únics que podrien omplir hotels serien els jubilats, però són els que tenen més restringida la mobilitat. Tot plegat la conseqüència d'haver basat una bona part de l'economia de tot el país pensant que el turisme no tenia límits i que era la vaca que per molt que la munyissis sempre et donaria llet suficient. I dic això de la vaca perquè moltes vegades els sembla, als oportunistes, que tots els turistes venen per gaudir de la festa i la llibertat de l'alcohol. Pot ser que mai hagin pensat que els negocis estacionals són això mateix: estacionals. I per tant, la indústria que els sustenta ha de valer-se de l'estacionalitat per subsistir. I, encara que no ho sembli, hi ha molta petita, diria microempresa, que viu exclusivament del que els donen unes dates molt determinades per fer el que el turisme consumirà com a record o reclam. No vindrà més gent ni farem més turisme nacional perquè el president del govern espanyol llenci arengues més pròpies de xarlatà de fira que d'una persona amb erudició suficient. Fa uns discursos més llargs que les Catiliniàries de Cícero, però amb la diferència per la buidor en el contingut. No n'hi ha prou amb xerrar molt, s'ha de dir alguna cosa

La Teuleria de la Cabreta

Voldria expressar la meua indignació per la ruïna imminent de la Teuleria de la Cabreta de Cantonigròs al municipi de l'Esquirol. Es tracta d'una construcció preindustrial que té un gran interès des del punt de vista del patrimoni. Servia per fabricar artesanalment teules, maons, rajoles i elements ceràmics tot fet manualment. Les teuleries són anteriors a les bòbiles que eren fàbriques que elaboraven elements de ceràmica. Aquesta construcció es troba a tocar el Camí Ral, vora la casa de la Cabreta, no gaire lluny de l'antic Hostal de la Rotllada. Es tracta d'una construcció ben proporcionada i elegant que malgrat el seu estat de progressiva ruïna encara conserva una singular bellesa. Sens dubte que constitueix un al·licient de patrimoni que acompanya el Camí Ral al seu pas per aquest paratge tan bonic de la Rotllada. El problema és que aquest element del patrimoni no té cap tipus de protecció legal que eviti la seva ruïna. L'Ajuntament de l'Esquirol no li ha donat cap tipus de protecció legal, no considera aquesta teuleria com un bé del patrimoni del municipi. Fins ara se n'ha desentès totalment. Els propietaris tampoc no semblen gens sensibles envers el



patrimoni que posseeixen i que podria ser un motiu de prestigi. El resultat és que ningú no s'ha preocupat de conservar aquesta teuleria perquè no han entès que és un valor històric, arquitectònic i paisatgístic. L'any 2016 la Diputació de Barcelona va fer l'Inventari del Patrimoni i va fer la fitxa de la Teuleria de la Cabreta i ja destacava el greu perill en què es trobava la teuleria i diu textualment: "Són necessàries mesures urgents de consolidació, ja que un cop s'esfondri la teulada, que es troba molt malmesa, el procés de ruïna de l'edificació serà molt ràpid". Com és lògic, la degradació ha anat avançant i ara està molt pitjor. O sigui que si voleu veure la Teuleria de la Cabreta no trigueu gaire temps a anar-la a veure perquè la teulada pot caure en qualsevol moment. Potser seria un miracle que l'Ajuntament de l'Esquirol i el propietari es posessin d'acord per salvar la Teuleria de la Cabreta. Si fos així seria una gran obra a favor de la cultura i del patrimoni. I se salvaria un bé del patrimoni col·lectiu que enriqueix la nostra terra. A vegades ens omplim la boca de boniques frases però no van seguides d'una actuació conseqüent. Conservar el patrimoni que ens ha arribat fins als nostres dies és una responsabilitat que tenim envers la nostra societat i envers les futures generacions.

Jaume Serra i Canré Manresa/Cantonigròs

i el senyor Sánchez és tan buit de continguts com de poder de convicció. Si després de tot el que ens toca viure no som capaços d'adonar-nos que hi ha d'haver una altra manera de fer un país ric, haurem de llogar ploraneres per vetllar el difunt. Tenim grans talents per fer del nostre teixit industrial una societat productiva com poques. Una situació geogràfica envejable i uns recursos naturals per no dependre d'un mercat tan volàtil com és el turisme. Hem de pensar que aquelles instal·lacions hoteleres que poden ser referents no són pas las que admeten turisme de borratxera. Les millors són les que tenen excel·lent preparació per grans trobades de científics, convencions de prestigi i conferències d'alt nivell. Quan sento com s'adreça a nosaltres els governants, nacionals o autonòmics, sempre em fa la impressió que se'n foten de nosaltres i em pregunto: Quan podrem

tenir un president encara que sigui amb un mínim de capacitat? Quan podrem tenir un president de repúbliques honest? Per trobar-lo, primer hem de fer que s'acabi la monarquia i que en unes eleccions democràtiques algú confii que som ciutadans lliures, no súbdits i tingui la capacitat d'assumir amb dignitat les seves responsabilitats.

Josep M. Perramon i Colomer **Tona**

Saludar

Si hi ha una sensació especial en aquesta vida és quan et retrobes amb algú que aprecies i que a més a més fa molt temps que no veus i de sobte recordes que només la pots saludar amb el colze. O sigui, d'entrada anem tapats de boca i nas i per tant aquell somriure d'agraïment no existeix. Els ulls si que són expressius però el contacte ho és més. Quan has acceptat que aquella persona que tant enyoraves no la pots ni abraçar ni molt menys besar, has de canviar el xip mental i lluny de donar-li senzillament la mà... la pots tocar amb el colze. Fas com un brindis al sol? Tot seguit parlem, ens mirem però no sento la seva expressió. Semblem dos automats dirigits per unes ordres del més enllà. Fins i tot, la seva veu no té el mateix to. Per sort estem en una terrassa i finalment ens traiem la mascareta per beure, no pas per parlar! Llavors penso que quina sort que tenim perquè el virus ens ha donat aquesta petita treva. Surrealisme total.

Albert Altés Segura **vic**

Drets de la gent gran a les residències

Es pot dir més alt, però no més clar: on han quedat els drets de la gent gran que viuen a les residències? En ple període estival, en què molta gent està gaudint d'uns dies de vacances, hi ha un col·lectiu, el de la gent gran que viu a les residències, que segueix sense poder sortir del recinte on viuen. Si tenen sort i hi ha una mica de jardí al centre, poden passar petites estones a l'exterior i, sinó, alguna estona al balcó/terrassa (si no hi toca massa el sol, si no fa massa vent... sempre l'etern "si no fos..."). L'evident discriminació pel lloc de residència els està abocant a una minva de les seves capacitats cognitives, físiques i emocionals. Des del març en què va començar el confinament, encara ara els tenim separats de les seves famílies (ai, no, perdó! En algun centre molt afortunat, les famílies poden venir un o dos cops a la setmana durant 20 minuts a veure'ls però sense contacte!) i sense possibilitat d'anar a l'exterior. Durant unes setmanes es va començar a permetre que fessin sortides controlades, però aquesta excepcionalitat tan extraordinària va durar tan poc que hi ha moltes residències que no ho van arribar ni a aplicar. Jo, que sí que puc decidir sortir, abraçar, compartir, cuidar-me o no... quan surto al carrer o veig les notícies, comprovo que tothom té unes ànsies molt grans d'esplaiar-se, d'entrar i sortir i de gaudir dels dies i les nits de calor. I ho fan! I com sempre, hi ha gent de tot: gent molt respectuosa amb els espais, distàncies i mascareta, gent que no tant i gent que passa de tot. Un reflex de la societat que tenim, amb pluralitat de realitats i creences. Però, malauradament, quan ho veig, sempre em venen al cap la gent gran que viu a les residències (sí, el fet que sigui psicòloga en diversos d'aquests centres i que treballi per millorar el seu benestar hi deu tenir quelcom a veure...) Qui pensa en ells? Mentre tots som fora gaudint d'un bon dia, ells segueixen tancats. Per què aquesta societat els ha donat l'esquena? El camí més fàcil és tancar-los i no permetre que es relacionin amb l'exterior. Nosaltres som qui els podem transmetre el virus i ells a qui tanquem. De debò que després de tota una vida de lluitar per tirar endavant, quan només els queden els bons moments amb els seus estimats, les passejades pels seus barris, les visites a les seves cases, no els deixarem sortir? Algú els ha preguntat què prefereixen? Els hi heu preguntat com se senten? Heu preguntat als professionals que en tenen cura si han patit pèrdues i de quin tipus? Estic convençut

da que hauria de ser una decisió personal i que la persona gran o els seu familiar en cas que aquesta no tingui les capacitats preservades, decidissin què fer. Si ens hi posem, segur que trobarem la manera. Els familiars són els primers que no volen que els seus estimats emmalalteixin (no hi ha risc zero, viure és un risc *per se* i la gent gran que porta molts més anys que nosaltres ho tenen molt clar). Quin preu té una abraçada d'una filla a una mare? (després de l'abraçada ja netejarem roba, mans i el que calgui...). I què us semblaria si per respecte a la gent gran que tant estimem, i perquè no siguin ells els únics que hagin de confinar-se, els hi donem 2 hores al dia perquè puguin sortir lliurement amb les seves famílies i nosaltres ens confinem? Amb voluntat i humanitat segur que trobarem la manera!! Malauradament, no veig cap indici que les coses canviïn a millor per a la gent gran, ans al contrari. Creuem els dits perquè no ens tornin a treure les visites dels familiars, que encara que són molt poca estona i a distància, els connecten una mica. Tornar a restringir aquestes visites pot implicar tenir-los tancats més de 9 mesos o 1 any (per no dir més). Us ho podeu imaginar? Un any tancats a la seva residència amb efímers contactes físics? Us podeu imaginar el preu que els hi farem pagar? Tots volem saber el preu de les coses abans de decidir-les, oi? I a ells, qui els ho ha preguntat? No sé a quina porta picar, ni què fer perquè escoltin la veu de la gent gran confinada, però si que tinc clar que ens hem de moure, i que els seus drets no poden quedar relegats a un segon terme. Ho puc dir més alt, però no més clar.

Maria Teresa Duran Borràs Vic

Manlleu i l'incivisme

És realment patètic, tot i els esforços del nostre Ajuntament i dels serveis de neteja, tot i la recollida gratuïta a domicili, veure els llocs destinats als contenidors, tota classe d'andròmines, des de matalassos a mobles abandonats pel terra, acompanyats com ja és habitual, per envasos de vidre, bosses d'escombraries al mig de la vorera, creant un espectacle molt poc edificant i, que no hi ha dubte, retrata perfectament el nivell de la gent que ho perpetra. Ja fa massa temps que passejar per la ciutat gairebé fa vergonya. Hem de conviure amb aquest espectacle depriment, tercermundista i que, per moltes amenaces de sanció que hi hagi, es continua impunement i sense —sembla— que es vegi el final d'aquesta plaga de brutícia i incivisme que, no en tinc cap dubte, són una minoria de ciutadans que no es mereixen aquest nom. La nostre ciutat pot presumir de moltes coses, però per un grapat de persones sense escrúpols ni consideració pels altres, Manlleu, de mica en mica, s'està convertint en una ciutat cada vegada menys agradable i diria que —ens agrada o no— amb menys qualitat de vida. I que quedi molt clar, tot i els esforços del servei de recollida i de neteja a qui tenim d'agrair la seva dedicació. Però potser ha arribat l'hora de ser més contundent. No hi ha cap altre solució!

Ramon Riu Codinach Manlleu

Seguint el camí

S'ha acabat el juliol i a Sant Miquel tot torna al seu lloc. Però del que passa al nostre petit món en vull fer una ressenya, ja que no tot serà com abans. Nosaltres, els homes potents, que ens creiem forts, ens costa controlar un virus i, segons paraules d'un

Rafael Berrocal i la UE Vic



Lluís de Planell
Periodista

Quan es parla que una persona ha estat tota una vida dedicada a una entitat, en aquest cas esportiva, encaixa perfectament el cas de la Unió Esportiva Vic i en Rafael Berrocal.

Va fer moltes tasques al club durant dècades. Va ser massatgista del primer equip, però també era l'encarregat de material i tot el que feia falta. Segons explicava, va arribar de la seva Andalusia natal, un dia d'hivern; feia molt fred a La Plana, havia nevat i la boira era espessa, just tot el contrari de les condicions climatològiques de la terra que el va veure néixer. Però a en Rafael no el podia frenar la climatologia. Era un home de caràcter, a vegades de caràcter fort, però també era una persona oberta, dolça i disposada a ajudar qui el necessitava. En Berrocal va tractar centenars de noves al vestidor del primer equip i d'alguns equips de futbol base de la UE Vic, també col·laborava amb amb les seleccions d'Osona que competien arreu de Catalunya, li era impossible donar una resposta negativa quan els representants de la Delegació d'Osona de la Federació Catalana de Futbol, li van demanar ajut amb les seleccions comarcals. Va estar al servei de la UE Vic fins que la malaltia que se'l va endur li va impedir continuar. Quan els massatgistes eren fisioterapeutes i que el pas del temps li aconsellava



U.E. VIC

baixar el ritme, va seguir ajudant al club de la seva vida d'una altra manera. Es va convertir en l'home de la loteria. Moltes entitats amateurs compten entre els seus ingressos amb un percentatge de la Loteria de Nadal que sigui capaç de vendre. En Rafael ja tenia talonaries a finals d'agost i no parava fins la vigília del sorteig. Els arguments als possibles compradors eren contundents "si compres una butlleta t'emportes...euros, perquè sempre toca". El missatge era més comercial que real, tot i que va vendre centenars de premis petits. Un adéu representa moltes coses i si és per sempre la persona deixa un buit impossible de substituir. Des d'un ambient tan especial dels vestidors de futbol, des de les altres moltes feines que li reclamaven hores de dedicació a les instal·lacions esportives, segur que la UE Vic trobarà a faltar en Berrocal, però també sabem que sigui on sigui continuarà animant l'equip.

historiador valencià que va venir a visitar la casa nadiua del Sant, ens deixa aquesta perla: "L'home ha tornat a la lluna, arribarà més lluny, però resulta que a la cantonada de casa hi troba un no sé què de virus que ha parat mig món i l'ha disminuït. Sí, les persones tenim la força del bé i del mal però no sempre pensem en les conseqüències". Crec que té tota la raó. Jo a tot això hi vull afegir: però no passarà res que Déu no vulgui. Ara vull afegir en aquest senzill escrit quelcom del que passa a la casa nadiua del Sant. En més o menys quantitat han passat a visitar la casa nadiua unes 250 persones sense comptar les que passen esporàdicament per la seva

església. Hem esgotat estampes, llumetes i ciris. Dit això, també he de dir que quelcom queda en l'interior de la persona quan les coses no van tan bé, oi? Aquesta festa també deixa un bon record. Una noieta ve i demana un ciri dient: "Enguany la meva mare ha mort i ella cada any venia a posar un ciri i fer una pregària per la família, enguany ho faig jo". Bonic record, oi? Sí, estimats vigatans, feunos conscients que damunt nostre hi tenim un Déu que perdona i salva. I avui, a través de Sant Miquel, recordarem les paraules evangèliques que ens diuen: "Cel i terra passaran, però les meves paraules no passaran". Deixem, doncs, que el senyor esperoni el nostre cor i si volem felicitat creiem-les i posem-les en solfa.

Montserrat Garriga i Jordà Vic

El bisbe Pere Casaldàliga

Ha mort Pere Casaldàliga, una vida, un mestratge. Del Bisbe Casaldàliga cal recordar la seva radicalitat. Va treballar molts anys per a una societat de persones iguals, sense opressors, ni oprimits; sense explotadors, ni explotats; sense excloents, ni exclosos. Buscava una societat de persones socialment lliures i individualment emancipades dels prejudicis, de les ignoràncies i de les cobdícies que generen les societats injustes i desiguals. Pere Casaldàliga va fer sempre bandera d'aquest pensament i la seva vida en va ser un clar i coherent testimoni. Ho va defensar davant dels seus superiors, dels estaments del govern brasiler, dels militars i cacics, de manera que es va fer una persona insuportable per a alguns d'aquests estaments, principalment per als cacics, que en més d'una ocasió, van ordinar atemptats contra la seva vida. L'Agenda Llatinoamericana, promoguda pel mateix Pere Casaldàliga, recull quantitat de testimonis del que ha costat, durant tota la història, el treball i la lluita perquè el centre de la societat siguin les persones i els seus drets. És a dir, el ser, i el ser amb els altres. L'Agenda també recull una altra idea molt important de Pere Casaldàliga: per aconseguir una societat igualitària, fraterna i lliure hi ha diversos camins. Convé conèixer-los, i el més important és aprofitar el millor de cadascun. Casaldàliga és un testimoni que transcendeix fronteres ideològiques, religioses i de tota mena, per endinsar-se en l'univers humà. Va viure com pensava i va pensar com vivia. Aprenem d'ell.

Miquel Casanovas, en nom de Pensionistes i jubilats de CCOO Vic

Agraïments

La família d'Antonio Garcia Hermoso vol agrair a l'Hospital St. Jaume de Manlleu, en especial a la doctora Cruz i a tot el seu equip, també a les infermeres i personal que va atendre al meu pare, la seva professionalitat tant mèdica com humana.

Susi Garcia Carós Roda de Ter

Fe d'errors

Els artistes que van participar en l'últim espectacle del cicle Folgueroles Mes Art van ser Maria Isern, Nora Entrena i Àlex Pujols. A la notícia publicada a la pàgina 30 de l'edició de divendres passat els dos primers cognoms no hi figuraven correctament.

**EXCLUSIU PER A
SUBSCRIPTORS I SOCIS
D'EL 9 NOU**

A partir d'ara, teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entre a el9nou.cat/historic-hemeroteca
un arxiu documental molt
valuós al vostre abast

Totes les notícies
des de 1978



Si encara no sou subscriptors, truqueu al 93 889 49 49 o entreu a el9nou.cat/subscribe

Auto Pla acaba d'obrir les seves noves instal·lacions a Gurb. L'empresa és el concessionari oficial de Land Rover

i Jaguar i des de fa tres anys forma part del grup Movento. Els darrers anys, sobretot des del 2008 amb l'inici de la

crisi, hi ha hagut moviments empresarials en les diferents marques concentrant-se en grups més grans.

Vint-i-nou granges d'Osona i el Ripollès reben ajuts per paliar el canvi climàtic

Auto Pla obre la seva nova seu de 5.600 metres quadrats a Gurb

És el concessionari oficial de Jaguar i Land Rover i forma part del grup Movento

Vic

D.A.

Auto Pla Vic 4x4, concessionari de les marques Jaguar i Land Rover, ha obert aquest mes les portes de la nova seu construïda al polígon la Ronda de Gurb, a pocs metres de la seva antiga seu. L'empresa, que és propietat del grup Movento des del 2017, ja va anunciar aleshores que es faria un nou edifici i tot i que es preveia un termini més ràpid per construir-lo, finalment s'ha acabat aquest mes d'agost. Els efectes de la Covid-19 han estat una de les causes. La nova seu compta amb 3.900 metres quadrats construïts i 2.700 metres quadrats a l'exterior.

L'edifici té tres nivells repartits entre una gran zona d'exposició de vehicles tant nous com d'ocasió, el taller i les oficines. En aquest espai s'hi han afegit zones de configuració virtual, d'hospitalitat i d'accessoris, així com diversos punts de recàrrega ràpida per a vehicles elèct-



La nova seu d'Auto Pla s'ha obert aquest mes d'agost

trics. El nou edifici ha tingut en compte també l'eficiència energètica amb un millor aprofitament de la llum solar i l'ús de llums led i una aposta clara per la digitalització, entre d'altres.

Auto Pla Vic es va fundar l'any 1941 i des del 1997 és el concessionari oficial Land Rover. Més tard va sumar-hi la marca Jaguar, els models dels qual podrà exposar millor en les noves instal·lacions. L'empresa enceta la

nova etapa amb una plantilla de 21 persones.

Movento, d'altra banda, és un grup que ja representa 20 marques a la província de Barcelona i ofereix tant la venda de vehicles nous o seminuous com serveis associats i reparació d'automòbils i vehicles industrials lleugers, camions i motocicletes. Anualment comercialitza al voltant de 28.000 vehicles i compta amb una plantilla de 800 treballadors.

El grup Movento gestiona vuit marques de cotxes a Osona

Vic L'any 2013, el grup Movento va aterrar a Osona a través del grup Sarsa que ja havia adquirit el concessionari de les marques Volkswagen i Audi (i aleshores també Skoda) a Vic, originàriament de l'empresa Motor Vic. Motor Vic havia fet concurs de creditors. L'any 2017, Movento va anunciar la compra d'Auto Pla Vic 4x4 amb les marques Jaguar i Land Rover i el 2019 adquireix Autosuministres Motor, amb la marca Mercedes-Benz i Smart pocs mesos després d'inaugurar una nova seu al polígon la Ronda de Gurb. Fa un mes, Movento també va adquirir, a través d'Auser, les marques Renault i Dacia que gestionava Autotransversal Vic.

Vic/Ripoll El DARP ha atorgat ajuts de projectes de mitigació pel canvi climàtic —cofinançats pel FEADER— a un total de 375 explotacions agràries de Catalunya que sumen 5.210.127,02 euros d'ajuts per un total de prop de 12 milions d'euros d'inversió. A Osona, 26 granges han rebut l'ajut. Sis el van rebre fa uns mesos i les altres 20 beneficiàries es reparteixen 291.073 euros per una inversió de 670.864 euros. Al Ripollès, 3 explotacions han rebut ajuts per valor de 19.134 euros per la inversió de 42.920 euros. La majoria d'inversions tenen a veure amb les energies renovables i maquinària i equips innovadors. Les comarques amb més projectes beneficiats són les de Lleida i Osona.

Els clients de Bonpreu donen 63.836 euros a la Fundació Pere Tarrés

Les Masies de Voltregà Els clients de Bonpreu i Esclat, a través de l'arrodoniment en les seves compres, han donat aquest juliol 63.836 euros a la Fundació Pere Tarrés per a la campanya "Cap infant sense colònies" que promou a través de beques la participació d'infants en risc d'exclusió social en colònies i casals d'estiu. Ho han fet mitjançant 363.299 donacions diferents. La fundació Pere Tarrés ha becat prop de 3.000 nens i nenes en situació de vulnerabilitat. Fins ara i des del febrer del 2019, Bonpreu ha col·laborat amb més de 15 associacions i ha recaptat més d'un milió d'euros a través d'aquesta iniciativa solidària

S'allarguen els ajuts a autònoms i empreses a Ripoll

Ripoll L'ajut a autònoms i empreses que ha permès que diferents negocis de Ripoll hagin ingressat fins a 400 euros per haver estat obligats a tancar durant la crisi de la Covid-19 té una pròrroga durant el mes d'agost. Diferents empresaris s'havien queixat per no haver pogut tenir temps de reunir els requisits i documentació que es demanaven per accedir-hi i el consistori en ple va votar a favor del perllongament del termini durant aquest mes. L'oficina que es va habilitar a la plaça Anselm Clavé ha reobert ja aquesta setmana per gestionar noves sol·licituds. J.R.

Concessionaris de turismes i totterrenys a Osona

Marca	Empresa concessionària	Marca	Empresa concessionària
Toyota	Casacuberta Automòbils	Ssangyong	Car Store Osona
Suzuki	Casacuberta Agrícola SL	Kia	Eix Motor Catalunya
Fiat	Casacuberta Agrícola SL	Honda	Motor Tech
Volvo	Motorcat Premium Vic	Skoda	No hi ha concessionari propi
Opel	Daniel Rovira	Ford	No té concessionari propi però sí taller. Garatge Central
Nissan	Rovira Motor	Mercedes Benz	Autosuministres Motor (grup Movento)
Citroen	Tallers Malla	Smart	Autosuministres Motor (grup Movento)
Peugeot	Vicauto	Renault	Auser (grup Movento)
Seat	Osona automoció	Dacia	Auser (grup Movento)
Hyundai	Senco Motor	Jaguar	Auto Pla Vic 4x4 (grup Movento)
Mitshubishi	Àngel Danés	Land Rover	Auto Pla Vic 4x4 (grup Movento)
Subaru	Àngel Danés	Audi	Sarsa Audi Vic (grup Movento)
BMW	Motor Munich Cadí	Volkswagen	Sarsa Volkswagen Vic (grup Movento)
Mazda	Car Store Osona		

Osona compta amb concessionaris de 25 marques

Vic Tot i que en els darrers 10 anys hi ha hagut canvis significatius de mans de concessionaris de cotxes, a Osona es mantenen almenys 25 marques amb concessionaris propis

de turismes i totterrenys. Algunes, com Skoda, no en té i el més proper, segons la pàgina web oficial de la marca, està a Manresa. També Ford, en ser comprat Autopark Vic pel grup Garatge Central d'Olot, depèn dels altres centres de l'empresa tot i mantenir el taller i el servei de venda a Vic.

BALANÇ DE LA COLLITA A CATALUNYA 2020

CONREU

Any	2017	2018	2019	2020	2017	2018	2019	2020
Blat	83.858	90.751	79.535	91.265	296.167	405.506	269.461	255.542
Ordi	182.823	169.009	176.826	172.920	627.383	752.315	556.513	449.592
Civada	8.219	6.158	6.127	7.886	18.167	19.865	15.208	17.349,2
TOTAL	274.900	265.918	262.488	272.071	941.717	1.177.686	841.182	722.483,2

NEUS PAEZ

La collita de cereals ha estat la més baixa dels últims quatre anys

Les pluges del mes de juny van generar fongs, humitats i herbes que van malmetre els conreus

Vic

D.A./O.S.

Aquest any es preveia una collita històrica de cereals a tot Catalunya. A la primavera el temps havia estat l'adequat però les pluges continuades i els canvis dràstics de temperatura van acabar amb la bona perspectiva. "Vam tenir un maig molt sec i un juny molt plujós. Per tant, en un principi semblava que podríem tenir una de les millors collites dels darrers anys. Però les pluges del juny van malmetre els conreus provocant fongs, humitats i males herbes", lamenta la presidenta d'Asaja, Rosa Pruna, en declaracions a EL 9 NOU. "No ha estat una mala collita. Però després de l'optimisme en què havíem iniciat la campanya, els resultats han estat francament decebedors". Al final hi ha hagut una collita molt irregular tant pel que fa als quilos com la qualitat del gra i especialment han quedat afectats els ordis.

Com es pot veure al gràfic adjunt, en el total de 272.071 hectàrees de conreu que hi ha a Catalunya, una xifra similar a la de l'any 2017, s'han acabat collint 722.483,2 tones de cereals —blat, ordi i civada—. La del 2020 ha estat la collita més



Una màquina fent la collita a un camp del Mas Illa d'Els Hostalets fa dues setmanes

baixa dels darrers quatre anys. Al 2016, per exemple, es va superar el milió de tones. A Osona, que l'any passat va ser la comarca amb una millor collita, el blat ha tingut un millor rendiment mentre que l'ordi ha caigut. En total, l'efecte dels fongs per la pluja ha suposat un 25% menys de cereal recollit del que es preveia.

Unió de Pagesos afegeix a la complexitat de la meteorologia una altra causa: "No es pot obviar la pèrdua de la producció a causa dels increments del danys de sen-

glar, cabirols i conills joves, ja que la caça es va prohibir durant el confinament, no es van poder matar, i en conse-

Es preveia una collita històrica i ha estat un 25% menor

qüència es van anar menjant els conreus", expliquen. Les pèrdues més importants, de l'ordre del 50%, han estat a Girona on molts camps han

quedat sense recol·lectar. El balanç s'ha fet ara del cereal d'hivern i no del blat de moro que en aquestes dates encara no s'ha començat a recol·lectar. Des d'Asaja també expliquen que s'ha constatat que tant el cereal ecològic com les varietats antigues com l'espelta, el camut o el montjuïc, han aguantat molt més bé els aiguats, sequeres i fongs. A Espanya, en canvi, la collita ha estat d'un 66% més que l'any passat i en aquest cas, sí que es pot considerar de "rècord, històrica", diu Pruna.

La Llotja de Vic preveu recuperar el mercat presencial

Vic La Junta Rectora de la Llotja de Vic preveu recuperar de forma presencial el Mercat setmanal del Porcí i Boví el proper 18 de setembre sempre i guan la situació sanitària causada per la pandèmia estigui resolta. El mercat es va suspendre el març a causa de les restriccions per evitar la propagació de la Covid-19. La Taula de preus, en canvi, no es va aturar —fent-se a distància— i des de fa 2 mesos ja es torna a fer de forma presencial amb mesures.

S'acorda votar de forma electrònica les eleccions agràries

Vic/Ripoll El DARP i les organitzacions agràries amb representació —Unió de Pagesos i Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya— han acordat que les properes eleccions agràries, que es faran l'any 2021, seran les primeres en què es podrà votar de forma electrònica. Ara caldrà fer una modificació legislativa per tal d'incloure la modalitat electrònica. Les darreres eleccions es van fer el 28 de febrer del 2016.

El mercat de Vic es farà el 15 d'agost tot i ser festiu

Vic El mercat setmanal del dissabte es farà aquest 15 d'agost tot i ser un dia festiu. Aquest és un dels festius d'obertura comercial fixat per la Generalitat i, per tant, poden obrir també tots els establiments. Per la regidora de Promoció Econòmica de Vic, Bet Piella, aquesta és una "ocasió per atreure turisme i donar a conèixer la ciutat". Des del 27 de juny la rambla del Passeig i dels Montcada queden tallades al trànsit.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (10-08-20)

CONILL: 1,74 (=)
 POLLASTRE VIU: 1,14 (+0,02) - 1,22 (-0,03)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,90 (+0,03) - 1,97 (-0,04)
 OUS: xl: S/C - l: S/C - m: S/C - s: S/C
 GALLINA LLEUGERA: 0,006 - 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,10 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S/C

Llotja de Vic (7-08-20)

PORC: 1,733 / 1,745 (=)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18 / 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 42 / 43,50 (+0,50)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,67 / 3,53 / 3,31 / 3,16 (-0,02)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,72 / 3,54 / 3,36 / 3,25 (-0,02)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,25 / 3,17 / 1,91 (-0,02)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,06 / 2,96 / 1,46 (-0,02)
 VEDELLA (261/300 kg): 3,74/3,60/3,49/3,17/2,48 (=)
 VEDELLA (221/260 kg): 3,80/3,64/3,53/3,26/2,47 (=)
 VEDELLA (180/220 kg): 3,85/3,65/3,54/3,29/2,49 (=)
 VACA: 3,20 / 3,00 / 2,70 / 2,15 / 1,60 / 1,40 (=)
 FRISÓ: 40 / 100 (=)
 ENCREUAT: 105 / 230 (=)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Merceleida (7-08-20)

PORC VIU selecte: 1,312 (=)
 LLETÓ 20 kg: 22 (=)
 XAI (23 a 25 kg): 3,37 (-0,05)
 XAI (25 a 28 kg): 3,12 (-0,05)
 OVELLA DE VIDA: 75 / u (=)
 BLAT PINSO: 192 (-3)
 BLAT PA: 198 (-3)
 MORESC: 182 (-3)

ORDI LLEIDA: 169 (-2)
 COLZA: 350 (+5)

Llotja de Barcelona (04-08-20)

GARROFA: 235/t (=)
 GARROFA FARINA: 225/t (=)
 SOJA PAÍS: 318 (-4)
 MORESC UE: 185/t (-1)
 BLAT: 195/t (-2)
 ORDI PAÍS: 176/t (-1)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 221 (=)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: 230 (=)
 SORGO: S/C

Grans del Lluçanès (07-08-20)

GRA DE COLZA: preu a consultar segons collita

NO POTS VEURE EL 9 TV?

Resintonitza
el teu televisor



Si vius en un pis amb antena comunitària,
truca al teu antenista de confiança.

EL 9 TV La televisió d'Osona. Sempre al teu costat.

EL 9 ESTIU

**14 D'AGOST
2020**

Manlleu no renuncia a la seva festa major

Pàgs. 26 i 27



Aspecte de la plaça de Fra Bernardí de Manlleu aquest dimecres al vespre, en el pregó de festa major que va pronunciar la infermera Núria Grané

BERNAT CEDÓ

**Pàgs.
28 a 30**

**De Seva a L'Esquirol
i de Moià a Ribes,
les festes d'estiu
que es reinventen**

**Pàg.
31**

**Núria Graham
'desconfina' l'últim
disc i estrena noves
cançons al Seminari**

**Pàg.
45**

**El filòleg Jaume
Medina recull la
seva obra poètica
en un sol volum**

**Pàg.
34**

**Els estius de l'escriptora
Blanca Busquets, des de
Navarra a Cantonigròs,
i sempre amb la lectura**

La festa major de Manlleu, condicionada pel context de pandèmia, s'ha quedat enguany sense l'acte més icònic, la Festa del Serpent, recordada en unes fotografies de gran format a la plaça Fra Bernadí. Joan Arimany repassa alguns dels antecedents de la festa

El Serpent, abans de la festa

Les primeres pistes dels orígens de la llegenda es remunten al segle XVIII arran d'una corranda de Fra Jacint de Santa Bàrbara

Manlleu

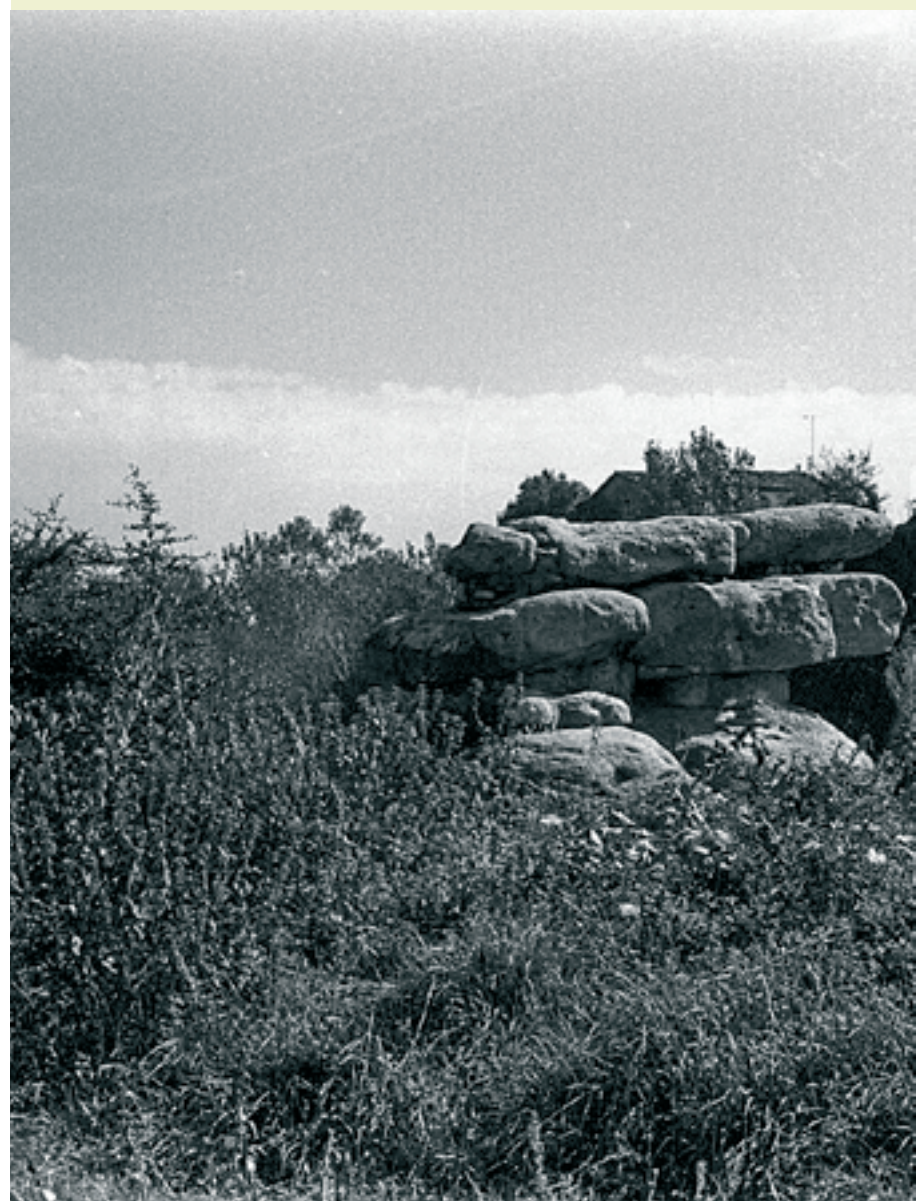
Joan Arimany

La Festa del Serpent de Manlleu va néixer l'any 2006 en el marc de les celebracions de l'11è centenari de Santa Maria de Manlleu i, especialment, de l'empenta de la regidora de Cultura Maria Rosa Collell. La documentació aplegada des de feia anys pel dibuixant Toni Donada, inspirador de tot plegat, va afavorir un esdeveniment de gran d'animació popular. Precisament, enguany, s'escauria la 15a edició d'aquella primera exitosa experiència. La pandèmia de la Covid-19 ho ha impedit, com en tantes manifestacions multitudinàries, però no s'han menyspreant les arrels, més profundes, d'allò que sembla a

simple vista una novella però reeixida celebració. Diferents moments poc coneguts formen part d'aquest sòlid passat.

Malgrat que sempre s'ha considerat el relat sobre el Serpent de Manlleu entre una cançó i una llegenda; és a dir, en el gènere de la literatura més popular. La troballa d'una escadussera informació, indirecta, ofereix la primera referència documental. Per la forma en què és escrita proporciona molta més informació que pot semblar en un primer moment. En el suplement que el canonge Joan Corminas (1800-1854), fill de Manlleu, va redactar el 1849 el que suposava una ampliació de l'obra que, amb el nom de *Memorias para ayudar a formar un diccionario crítico*

de los escritores catalanes y dar alguna idea de la antigua y moderna literatura de Cataluña, va compondre Fèlix Torras i Amat i Palou 13 anys abans. Un dels autors esmentats és el carmelita descalç Jacint de Santa Bàrbara (1726-1827), que el 1799 vivia al convent del seu orde a Vic i del qual només se'n podia destacar la poesia *Vida del pastor*. Seguidament, però, el biògraf en fa, com qui no vol la cosa, una declaració de gran interès: "Poseo de él una letrilla, con que ridiculizó el tempor pánico estendido con motivo de la voz que se hizo propagar con fin particular, suponiéndose que en la Dehesa de Manlleu existia una sierpe descomunal!". Aquesta breu frase ha estat detalladament estudia-



A l'esquerra, els blocs de pedra per al monument que mai no es va executar; a la dreta, la maqueta

da per Toni Donada al darrer volum de la revista AUSA amb el nom de *Notícies del Serpent de Manlleu a partir d'una letrilla de Fra Jacint de Santa Bàrbara (1726-1807)*.

Indica que aquesta és la partida de naixement de la qual esdevindria cançó i llegenda, actualment tan celebrada, així com constatar el fet que el relat sempre s'ha mogut

L'hora jove

La 19a Fes-te Jove, que acabarà diumenge, ha tingut com a acte estrella El Gran Bingo

Manlleu

Maria Pradesaba

El jovent manlleuenc ha aconseguit salvar els deu dies "d'alegria, festa, compromís i cultura popular a Manlleu" de Fes-te Jove, adaptant la celebració a la situació sanitària i prescindint dels actes més multitudinaris. La festivitat va començar el passat divendres amb una edició de Cantabars *confinat* i els concerts de Stemple Bar i Dj Rutxo al Prat del Rocòdrom, espai inaugurat enguany per garantir la màxima seguretat.

El plat fort de l'edició va arribar el dissabte al mateix recinte amb El Gran Bingo, que va aplegar un conjunt de 1.300 persones disposades a passar "la millor nit de l'estiu", tal com havia assegurat l'organització. Amb l'obligació de romandre a les parcel·les que s'havien

assignat prèviament, els assistents van esperar les rondes de bingo al ritme dels gegants Titiu i Dolçaina i gaudint de la tradicional botifarrada popular. L'oferta va continuar amb un conjunt d'actes molt variats i readaptats a la situació de pandèmia, com el campionat 3x3 de voleibol i bàsquet, el tast de cerveses artesanes o el festival popular Circart, que va banyar la Terrasseta de la Bóta d'espectacles, recitals de poesia i paradetes artesanes. La música, encara que d'una forma diferent, s'ha mantingut com un dels eixos principals de la festivitat, protagonitzada aquest any per grups i artistes de proximitat com Blú, Frosties & Fisherman o Marta Frigola.

Afortunadament, tot i que la comissió va anunciar que el programa podria ser modificat per restriccions sani-



Els assistents asseguts a les taules al Prat del Rocòdrom, on es va celebrar El Gran Bingo

tàries eventuales, la majoria d'actes s'han pogut celebrar tal com estava previst, exceptuant la caminada nocturna, que es va suspendre per pluja, i la cursa vertical al campanar, anul·lada a última hora per qüestions de seguretat relacionades amb l'espai. Els actes continuaran

aquesta nit amb la Festa del Serpent i el Vailet 850-851 i els seguirà el dissabte un *brunch* de música electrònica a càrrec de Teknik-K i Diskostwo. Per posar fi a la festa s'ha programat un diumenge replet d'actes: un concurs d'arròs, l'obra de teatre satírica de l'*Enterrament*

de la Bóta, la cantada de glosa pel Cor de Carxofa i el tradicional concurs de bitlles catalanes. D'aquesta forma es donarà per finalitzada la 19a edició d'una Fes-te Jove que s'haurà gaudit "molt intensament, però amb més responsabilitat que mai", apunten els seus organitzadors.



ARXIU CARLES MOLIST / FONDS MUSEU DEL TER / FONDS JOAN ARIMANY

eta del monument no completat i, a sota, el morter reaprofitat a Sant Jaume de Vilamontà

L'efímer monument

Manlleu

J.A.

En època de l'alcalde Pere Corrius (1950-1965), gran conxedor i transmissor de la narració del Serpent de Manlleu, es preveia urbanitzar la part de l'actual passeig del Ter, entre el carrer d'Enric Delaris i el carrer de Sant Martí. Proper a aquest darrer lloc, a tocar dels actuals rentants, s'hi va projectar un monument dedicat a la llegendària bestiola.

A mitjan 1958 es donava la notícia d'aquesta futura construcció. L'abril següent es detallava que el formarien grans blocs de pedra portats de Sau rematats per una "fantàstica serpente de bronca arrollada en un mortero inspirándose en la leyenda...". Poques setmanes després, les primeres veus contràries ja es feien sentir tot argumentant que consideraven "impropi" dedicar un monument a una serp. Tant els defensors de recordar un animal embolcallat en una tradició local com els detractors de

fer memòria d'un rèptil de simbolisme poc agradós, escrivien a la publicació Comarca tot exposant els seus arguments amb contundència.

Les obres es van iniciar com estava previst. El munt de gran pedres es va disposar al lloc indicar. La maqueta del Serpent, obra de l'artista voltreganès Martí Vila, va ser exposada en un cèntric local. El gran morter on s'enroscaria el cos de l'ofidi es va esculpir en pedra. El monument, però, mai va ser una realitat. Les pedres van restar uns anys entre el canal industrial i el riu Ter fins que, finalment, es va continuar el mur de contenció. La maqueta va restar en una sala en penombra a casa del mateix Pere Corrius; des de la mort de l'excalcalde, va passar per diverses mans fins a ser dipositada al Museu del Ter on es conserva actualment. El morter va ser reaprofitat com a pica de la font de l'ermita de Sant Jaume de Vilamontà on escara s'hi pot contemplar.

nyala un lloc ben concret, la Devesa de Manlleu" i el fonament d'aquesta por: "... una sierpe descomunal". De tant breu però enlluernador escrit, es pot deduir que, entre finals del segle XVIII i principis del XIX, prendria naturalesa allò que, fins fa poc, es creia producte d'un imaginari popular anònim.

Una nova referència documental, que lliga estretament la narració del Serpent amb els fets històrics, la va aportar Domènec Torrent i Garriga a la seva obra *Manlleu, croquis para su historia* publicada el 1893. En descriure l'antiga imatge mariana d'estil gòtic que era venerada fins el 1936 a l'església de Santa Maria de Manlleu en diu: "Antigament portava penjat del coll un ric brillant, regal d'una persona pietosa, a qui lliurà d'una serp que l'assetjava i, aquest fet, valorat com a miraculós, ha estat explicat després pel poble d'una manera tan falsa com ridícula i inversemblant". Seguidament, l'autor esmenta: "Quan els francesos van entrar a Manlleu durant la guerra amb Napoleó I, es van endur aquesta joia". Si Domènec Torrent va ser fidel al seu coneixement d'història local, la presència del diamant al coll de la marededeu hauria estat força efímer. Seria així si, com s'ha dit, el relat del robatori d'aquest joell hagués estat escrit a finals del segle XVIII i el pas dels exèrcits napoleònics entre 1809 i 1814.

entre l'imaginari popular sense prescindir de referents literaris de certa volada.

Malauradament, no es coneix el text d'aquesta corranda, però amb les dades

que se'n tenen ja permet enfilat algunes conclusions. Per aquesta qualificació, es devia tractar d'una composició poètica amb to lleuger, ja fos amorós, satíric o

humorístic amb la finalitat, possiblement, de ser cantada amb una senzilla melodia. Seria, si fa no fa, allò que en diem una cançó de corranda. Igualment, s'intueix una

mena de menyspreu quan s'esmenta que va ridiculitzar un rumor que s'havia fer córrer amb una finalitat "particular" —avui seria una autèntica *fake news*— i asse-

Un 'clàssic' de David Plana

Joan Roura recupera l'obra 'Petita mort', de l'autor manlleuenc

Manlleu

J.V.

L'any 1997, un jove manlleuenc sorprenia l'escena teatral amb l'estrena de *Mala sang*, una comèdia negra escrita i dirigida per ell mateix en què tres persones "normals" es convertien en assassins en el decurs d'una tarda. Era el debut de David Plana, un jove manlleuenc que obria pas a una nova generació de dramaturgs. Dos anys després, el seu talent es confirmava amb *Petita mort*, estrenada com l'anterior a la Sala Beckett i també dirigida pel mateix autor. Una Clara Segura que apuntava com la gran actriu, que s'ha confirmat més endavant, protagonitzava l'obra, al costat d'Armand Villén.

Petita mort és justament l'obra que torna a escena, al cap de vint anys, amb motiu de la festa major de Manlleu. Joan Roura dirigeix ara



David Plana

el muntatge, que té com a protagonistes els actors Laia Monforte i Xavier Boada. Se'n faran tres representacions al Teatre Centre, la primera de les quals estava prevista per aquest dijous i les altres seran divendres i dissabte.

Petita mort comença quan una estudiant de medicina que està acabant la carrera s'examina de donar males notícies a malalts terminals. Per un error, però, qui es presenta no és l'examinador sinó un jove mecànic que únicament hi va a recollir els resultats d'una anàlisi de rutina. Un equívoc, a mig camí entre la comèdia i el drama, que provoca un canvi radical en la vida dels dos personatges. La representació de l'obra suposarà la tornada de l'activitat teatral al Centre de Manlleu amb motiu de la festa major. Cada vegada que s'obre, els equips de so i llum s'han d'instal·lar provisionalment perquè l'adjudicació dels equips definitius encara està pendent.

Petita mort. Teatre Centre, Manlleu. Divendres 14 i dissabte 15 d'agost. 2/4 de 10 de la nit.



BERNAT CEDÓ

Emotiu pregó de Núria Grané

Manlleu La infermera geriàtrica i cap d'àrea de la residència Aura de Manlleu, Núria Grané, va pronunciar aquest dimecres al vespre un emotiu pregó de la festa major a la plaça Fra Bernadí marcat per la Covid-19. A partir de la història de casa seva, Ca la Maca del carrer del Pont, Grané va fer referències a la tradició musical de Manlleu per centrar-se, a partir d'un viatge imaginari per les dependències de l'hospital de Sant Jaume i la residència, amb explicar com es van viure des de dins els pitjors moments de la pandèmia i l'efecte que ha tingut. "Ha estat l'experiència professional més dura que ens ha tocat viure", va dir Grané.

FESTES MAJORS

Sant Bartomeu del Grau

Amb esperit festiu



En Peyu portarà el seu 'L'home orquestra' a Sant Bartomeu el dissabte de la setmana que ve

Sant Bartomeu del Grau

Miquel Erra

Amb la prudència i la seguretat com a banderes pel context de pandèmia, però sense renunciar a l'essència d'una de les festes majors amb identitat de la comarca. Sant Bartomeu enceta dimecres que ve una festa major que inclou una vintena de propostes repartides en deu dies.

Precisament, la mateixa voluntat de prioritzar la "prevenció" ha fet caure a última hora un dels actes emblemàtics: la Tarda de Motor. Malgrat que els programes encara l'inclouen, la setmana passada es va acordar suspendre-la "per no tenir assegurat el con-

trol de l'aforament", explica Imma Vall, regidora de Cultura i Festes.

El programa arrencarà dimecres a la tarda amb un taller d'estampació de samarretes de la festa major, una proposta que es va estrenar l'any passat amb molt bona acollida. I a la nit, tot un clàssic: la caminada nocturna.

Dijous serà el torn de l'esperat pregó, enguany a càrrec del jove biòleg i doctor en Ecologia, Ferran Sayol, fill del poble. Tot seguit, el Mag Pota posarà la seva màgia a la reformulada plaça Nova, l'espai que concentrarà tots els actes de la festa major

a l'aire lliure. La vetllada també servirà per elegir nous hereus i pubilla.

Del divendres 21 destaca la segona edició de la Festa Blanca a l'entorn de la piscina, una proposta de la comissió de joves, oberta a majors de 18 anys, amb música en directe i taller de mojitos, entre d'altres. L'endemà, dissabte, arribarà un dels moments estrella, l'actuació d'en Peyu amb el seu muntatge *L'home orquestra*.

El dia central serà el dilluns 24, sant Bartomeu. Destaca una cercavila "tranquil·la", amb una única ballada final a la plaça. L'Orquestra Costa Brava s'encarregarà d'amenitzar el cafè-concert de la tarda i el concert de nit, sense ball.

Dimarts a la tarda hi haurà festa de l'escuma per als més petits; i al vespre, la imprescindible cantada d'havaneres, aquesta vegada amb la presència de Les Anxovetes.

El bloc esportiu, que sempre ha tingut molt pes específic a la festa major, es trasllada al següent cap de setmana, del 28 al 30 d'agost. Aquesta vegada no es podrà celebrar la clàssica pedalada, però sí campionats de tennis, pàdel i bitlles. Les finals es disputaran diumenge al matí.

Olost encara el cap de setmana central de la festa major

Olost Després de l'inici amb la caminada nocturna, el passat dissabte, la festa major d'Olost encara el cap de setmana central amb la programació adaptada al moment actual. Aquest divendres, a partir de les 10 de la nit, comptarà amb *Improshow*, el conegut espectacle improvisat teatral de la Cia. Impro, seguit de la rumba de David Canal. El músic olostenc actuarà en format de trio, a la plaça Major. Dissabte serà el torn de La Principal de la Bisbal, en concert de tarda i serenata de nit i, diumenge, acabaran els actes amb l'espectacle de màgia i el corre-foc d'Els Cremats.

Sant Boi adapta els actes de la festa al moment actual

Sant Boi de Lluçanès La festa major de Sant Boi, una altra de les tradicionals en aquesta setmana, adapta la programació a les normatives sanitàries actuals. Començarà aquest divendres amb autocine al camp de futbol, on es projectarà *Aladdin*. Dissabte al matí se celebrarà la missa solemne i al migdia hi haurà cercavila (es recomana seguir-la des de terrasses i balcons) i la segona Gran Cagada. Diumenge, es manté el campionat de petanca. Dilluns al vespre s'anirà a la capella de Sant Roc i Sant Sebastià, advocats contra la pesta, a pregar "que ens lliurin de la Covid-19".

19 DIMECRES
Inici Concurs d'Instagram
Inici Concurs "Què saps d'SBG?"
Estampació de samarretes
Caminada nocturna

20 DIJOUS
10.00h 33è Concurs de Dibuix i Pintura
20.00h Pregó a càrrec de Ferran Sayol
22.00h Mag Pota i elecció de l'hereu i la pubilla

21 DIVENDRES
11.00h Jocs a la piscina
18.45h Tarda de balls individuals: Zumba, Country i Ball en línia
20.15h Festa Blanca amb Nassau Music

22 DISSABTE
16.00h Tarda de motor a porta tancada
19.30h Humor amb "Peyu, l'home orquestra"
21.00h Sopar de carmanyola i concurs de taules

23 DIUMENGE
18.00h Tast de cava amb maridatge musical
21.30h Cinema a la fresca: *Aladdin*

24 DILLUNS Sant Bartomeu
Inici Torneig de Pàdel
10.30h Repic de Campanes
11.00h Missa Solemne cantada pel Cor del Grau
12.30h Cercavila tranquil·la, refrigeri i sardanes amb l'Orquestra Costa Brava.
16.00h Cafè-concert Orquestra Costa Brava
20.30h Concert de Nit Orquestra Costa Brava

25 DIMARTS
17.00h Festa de l'escuma a càrrec de Sra. Bombolles
20.00h Havaneres amb Les Anxovetes

28 DIVENDRES
9.30h Matinal de pàdel juvenil

29 DISSABTE
17.00h Plantada de Bitlles Catalanes

30 DIUMENGE
10.00h Matinal de tennis
10.00h Finals del torneig de Pàdel
18.00h MasterClass Spinning

FESTA MAJOR SANT BARTOMEU DEL GRAU
Del 19 al 30 d'agost de 2020



La Cabra d'Or de Moià, concentrada

Moià La Cabra d'Or, que tradicionalment obre les portes a la festa major de Moià, s'ha hagut de celebrar enguany en format breu i concentrat. Mig miler de persones es van concentrar dilluns al parc Municipal per veure l'espectacle. La Dolça, la noia de la qual el senyor Pere de Planella es vol aprofitar si els veïns no li porten la Cabra d'Or, va

tenir un paper més destacat i menys submís que el tradicional, interpretada per Júlia Palau. La música i les danses no van donar treva al llarg d'una hora i mitja. La festa segueix tot aquest cap de setmana amb cites destacades com l'espectacle teatral *El moti-vador* amb Fel Faixedas, divendres, el videopregó, dissabte, o el festival F*cking Mots, diumenge (més informació a la pàgina 31).

FESTES MAJORS

Ribes de Freser

Ribes, festa amb més precaució que mai

Suspenen el concurs de gossos d'atura del setembre

Ribes de Freser

EL 9 NOU

L'històric Concurs Internacional d'Habilitat de Gossos d'Atura de la Vall de Ribes, que havia de celebrar la 58a edició el proper mes de setembre, ha quedat suspès degut a la crisi sanitària. El popular certamen estiuenç, que cada any aplega pastors vinguts d'arreu del territori català, França, Illes Balears i altres països, presenta una tipologia d'activitats que fa molt difícil la seva adaptació a la normativa i protocols sanitaris, amb la qual cosa l'organització del concurs, impulsat conjuntament per l'Associació de Concurs de Gossos d'Atura de la Vall de Ribes i l'Ajuntament de Ribes, s'ha vist obligada a cancel·lar-lo.

La suspensió s'ha vist confirmada també per la Federació de Concursos de Gossos d'Atura dels Països Catalans, entitat que ha fet públic fa pocs dies l'anul·lació de les diferents competicions previstes aquest estiu a Llavorsí, Canillo (Andorra), Osseja, Prades, Castellterçol, Castell de n'Hug i Ribes de Freser.

Des de l'organització es lamenta aquesta suspensió, però ja s'ha anunciat l'inici dels treballs de preparació de l'edició de 2021 amb la voluntat que suposi "un nou pas endavant en termes de consolidació, prestigi i projecció de l'esdeveniment".

de Santa Caterina, i el Sopar Popular amb la presència de Lo Pau de Ponts i Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic, al camp de futbol. Les taules seran d'un màxim de 15 persones amb separació entre elles. Per assistir a qualsevol dels dos àpats, cal inscripció prèvia per assegurar que no se supera el nombre d'assistents màxim permès. L'animació infantil, que també segueix en peu, s'ha variat per oferir actuacions de màgia i circ en què es puguin mantenir les distàncies.

"Hem buscat propostes en què els nens i nenes no hagin de moure's i puguin gaudir-ne asseguts", explica l'alcaldessa, Mònica Sanjaume. Una altra de les propostes que es manté és el concurs fotogràfic sota el hashtag #AlsCarrersFM20. L'any passat, la foto guanyadora, obra de Jordi Subirats, mostrava els gegants, Manelic i Núria. Amb l'esperança de poder celebrar la festa, l'Ajuntament va decidir replantejar tota la programació cultural prevista per l'estiu per evitar contagis o rebrots. "Hem decidit fer la festa perquè la situació actual de la comarca ens ho permet i s'ha treballat perquè tot el que es fa sigui segur", explica Sanjaume. L'Ajuntament vol assegurar una festa lliure de Covid i és per això que, a part d'implementar totes les mesures de seguretat, no s'ha fet difusió de tots els actes per evitar aglomeracions. Eudald Casals, com en edicions anteriors, ha estat l'encarregat del disseny del cartell.



L'actor taradellenc Jordi Font, a la fotografia, serà l'encarregat de fer el pregó de la festa de Ribes, aquest divendres a les 8 del vespre a la plaça de l'Ajuntament

Ribes de Freser

Ariadna Reche

Ribes de Freser dona aquest divendres el tret de sortida a la festa major que, com en moltes d'altres poblacions, se celebra descafeïnada i molt marcada per les mesures de fre de la Covid-19. De la programació habitual, s'ha decidit anul·lar les propostes de matinada i alguns actes diürns en què es fa difícil assegurar la distància social; com és el cas de la cursa popular de diumenge al matí, l'Anar Fent Rural Running, organitzada els darrers vuit anys pels Bombers Voluntaris de Ribes. El col·lectiu, que compleix el cinquantè aniversari, havia previst un reguitzell d'activitats commemoratives que s'han hagut de posposar per a l'any que ve, quan es preveu que la temàtica de la festa es pugui dedicar a ells. Enguany, la deco-

ració i engalanat dels carrers del poble es farà girar entorn de la pandèmia de la Covid-19. Des del Consorci i la Comissió de Festes, s'anima als veïns a decorar balcons i espais públics amb aquest motiu "en cap cas per fer-ne mofa, sinó perquè és l'escenari en què estem immersos", afirmen. Seguint el tòpic, la samarreta de la festa, de color blanc amb tons verds i fúcsies, llueix un dibuix central imprès al pit amb dos joves amb mascareta, sostenint un domàs i envoltats del virus. La peça es pot adquirir avui, durant tot el dia, a la plaça del Mercat. Des del mateix punt, els ribatans poden votar l'hereu, la pubilla, l'hereuet i la pubilleta.

Entre els actes que es mantenen hi ha el tradicional Sopar del Jovent amb l'actuació de DJ OGT, a la Font

Aigua de
Ribes
AIGUA MINERAL NATURAL
RIBES DE FRESER

Us desitja
Bona festa major



Concert dels Montgrins a Seva, i la festa segueix fins diumenge

Seva El concert dels Montgrins, aquest dimecres als Jardins dels Sors (a la fotografia) ha estat un dels moments destacats de la festa major de Seva, que va començar divendres passat i s'allarga fins aquest diumenge. L'actuació de la cobla-orquestra es va fer en dues sessions, per poder complir amb les normatiues de seguretat del coronavirus. El Carnaval d'Estiu infantil i d'adults serà l'activitat principal d'aquest divendres. Dissabte, dia de la Mare de Déu d'agost, hi haurà missa i a la sortida, vermut popular amb concert d'Els Tranquis, i a la nit, botifarrada. Diumenge s'acabaran els actes amb el concurs de paelles al migdia, la Cagada de la Burra i concert de Tremendu (Dani Rifà) a la tarda, i les tradicionals havaneres amb Port-Bo, a la nit. Seva ha optat per mantenir bona part dels actes de la seva festa, amb els jardins del Sors i la pista poliesportiva com a escenaris principals.

BERNAT CEDÓ

Lliçons de vida

Glòria Castro, Rosana Franquesa, Irene Rovira i Tere Casasas, quatre sevenques del sector sanitari que han viscut la lluita contra la Covid-19, protagonistes d'un emotiu pregó

Seva

Miquel Erra

Un pregó excepcional per a una situació excepcional. Quatre veïnes de Seva que treballen al sector sanitari van protagonitzar un comovedor pregó, divendres passat, relatant la seva experiència a l'entorn del coronavirus. El millor toc d'alerta i reflexió abans de donar pas a 10 dies d'una festa major igualment excepcional.

"Tenia clar que tard o d'hora m'infectaria; i va arribar el dia". Infermera "de professió i de vocació", Glòria Castro fa 18 anys que treballa a l'Hospital de la Santa Creu de Vic. Una feina que l'ha abocat a viure experiències emocionalment complexes. La irrupció de la Covid-19, però, representaria "un abans i un després en les nostres vides; res no ha estat comparable". Dins d'un hospital que "va rebre de valent", Castro va

haver de sobreposar-se a moments "de por, de desconcert, de nervis". Sentiments que miraven de no traslladar als pacients enmig d'un entorn "desolador, de pura supervivència". Setmanes extenuants de feina fins que, com d'altres professionals del centre, li va tocar viure-ho "com a malalta". Per sort, la infecció només li va destacar símptomes lleus. Durant les tres setmanes d'aïllament en una habitació, a casa, va experimentar els seus alts i baixos, "amb el cor dividit". D'una banda, patia per no contagiar els seus i no poder-los ni abraçar; de l'altra, comptava els dies per tornar a l'hospital a donar un cop de mà a companys i companyes.

Els mateixos sentiments d'"inseguretat, desconeixement o incertesa" van trasbalsar Rosana Franquesa, infermera de l'Hospital Universitari de Vic. Jornades de 12 hores diàries, dia sí dia no,



Tere Casasas, Glòria Castro, Rosana Franquesa i Irene Rovira, a la pista

que a ella li va tocar afrontar a l'ull de l'huracà, dins d'una de les UCI de l'Hospital, atenent els pacients més greus, sols, mentre a fora els esperaven "famílies desesperades". Franquesa reconeixia haver viscut una de les etapes "més dures" de la seva

vida, però mira d'aferrar-se a dos aspectes positius de tot plegat: la solidaritat de tanta i tanta gent; i el "lligam" que van establir entre els mateixos professionals.

Per a Irene Rovira, directora de la residència Els Bons Amics, la lluita es va centrar,

precisament, en fer mans i mànigues per evitar la irrupció del virus dins del centre. I ho van aconseguir. "Estàvem molt conscienciats i els usuaris ens van demostrar un gran valor i que són capaços d'adaptar-se a qualsevol situació". Rovira lamentava que ha calgut "veure'ns vulnerables" per posar a l'aparador la feina dels "cuidadors" i, alhora, visibilitzar un segment de la població "força oblidat per la societat".

Igualment intensa va ser l'experiència viscuda per Tere Casasas, infermera del servei d'emergències del 061 des de fa 20 anys. "En qüestió d'una setmana va canviar tot; no donàvem l'abast". Des de l'altra banda de l'auricular li va tocar donar resposta "a drames realment durs", mentre veia, "amb por", com molts companys s'anaven contagiats. "El virus no ens ha donat descans, però aquesta és una guerra de tots i per trencar la cadena del virus ho hem de fer entre tots", va insistir. Un missatge molt clar per encetar una festa major que s'haurà de viure, més que mai, "des de la responsabilitat i el civisme", va advertir també l'alcaldessa, Maria Anna Pineda.

BERNAT CEDÓ

La festa major de l'Esquirol ja 'circula' i arrenca la de Cantoni

L'Esquirol La baixada de carretons (a la fotografia) retornava aquest dimecres a L'Esquirol una de les imatges de normalitat de la festa major, que dilluns va començar i que s'allarga durant una setmana, tot i que les activitats s'adapten a les circumstàncies del moment. El grup de rock Strip, amb vint anys de trajectòria i sorgit a L'Esquirol, va ser l'encarregat de pronunciar el pregó a la plaça Nova, que obria la programació. Espectacles familiars i cinema a la fresca van omplir el dimarts, fins arribar als carretons i a les havaneres en la tercera jornada. El cap de setmana cotinua amb moments destacats amb els concerts de divendres a La Pollancreda, que dissabte acollirà també una tarda de jocs i nit de versions, i diumenge el cafè concert i la quina. Cantonigròs també inicia la festa divendres amb el pregó i el jazz de La Diminuta, per seguir fins diumenge en què baixaran a L'Esquirol per participar en el Jo Te l'Encendré, i unir d'aquesta forma les dues festes.



BERNAT CEDÓ

‘Marjorie’, al piano

Núria Graham presenta el seu darrer disc a Vic, en un concert en solitari



Núria Graham, al piano, en el concert que va oferir divendres passat al Pati de l'Òs del Seminari, dins de la programació del VicTroc

Vic

Jordi Vilarrodà

“Què pot anar malament?”, es preguntava Núria Graham al començar el concert que divendres va oferir al Seminari de Vic, dins de la programació del VicTroc. I si es feia la pregunta és perquè estava a punt de començar el seu primer concert en públic amb piano, tot i que sigui l'instrument que moltes vegades fa servir a l'hora de compondre les cançons. Amb piano i també amb guitarra —els va alternar durant l'actuació— van sonar algunes de les cançons del

seu darrer àlbum, *Marjorie*, que es va quedar *confinat* i sense poder-se estrenar oficialment a principis del mes d'abril passat, a *L'Atlàntida*.

Aquest concert té ara una nova data, pel novembre, i serà amb la banda que acompanya la cantautora de Vic. Però mentrestant, l'actuació del Pati de l'Òs va ser un bon aperitiu, íntim pel format i pel lloc. *Marjorie*, la peça que dona títol a l'àlbum i que va escriure pensant en la seva àvia irlandesa, va sonar entre les primeres de la nit, i Graham va recordar que un dels primers llocs on l'havia tocada, l'any passat, era en

aquest mateix escenari. Va sonar *Shirley, Do you wake up for a while every day?* o *No returning*, versió d'un tema del seu oncle Neil Graham, entre altres temes del darrer treball.

Però tothom qui hagi seguit la trajectòria de Núria Graham sap que hi ha moments en què la creativitat la desborda. Els darrers mesos, sense poder interpretar en públic les cançons del nou disc, n'han anat sortint a raig de noves. Algunes que encara no té títol, i alguna altra que encara no tenia lletra i que es va improvisar en el mateix escenari. “La meua

teoria és que t'has d'arriscar en directe perquè surti”. Al final, un tema sorgit des de l'aïllament del març i l'abril passats, *The Screen*. El món que vam veure durant dos mesos llargs des de les pantalles. Els aplaudiments van portar encara dos bisos separats en el temps per uns quants anys, alfa i omega de la carrera de Núria Graham: *Goodbye*, una cançó rescatada dels seus *First Tracks* (2013) i *The beginning of the things*, també nova, per tancar un concert en què res no va anar malament, en contra dels auguris irònics d'una Núria Graham en estat de gràcia.

Vilalleons també suspèn els actes de la festa major

Vilalleons L'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorrada ha decidit anul·lar la festa major de Vilalleons, que estava prevista per aquest dissabte i havia de comptar amb sardanes i una cantada d'havaneres. Segons expliquen des del consistori, la decisió obeeix a la situació epidemiològica arran de la pandèmia i la manca d'un recinte tancat que garantís un registre acurat dels assistents. Camprodon ha suspès el tradicional aplec de Can Moi.

Visita musical ‘des de fora’ al Museu de Ripoll

Ripoll El quintet vocal Les Cantarines, de Ripoll, protagonitzarà el proper dimarts a les 7 de la tarda una visita especial al Museu Etnogràfic de Ripoll. Es farà des de fora, a l'exterior de l'edifici, escoltant un repertori (del *Cançoner de Ripoll*, entre d'altres) que farà referència a la col·lecció del mateix museu i que té la dona com a fil conductor. L'acte estava programat inicialment el passat 24 de juliol i es va haver d'anul·lar per la pluja.

Òmnium en Ruta arriba a Ripoll el proper dimecres

Ripoll La campanya itinerant Òmnium en Ruta, que l'entitat està portant a terme per tota Catalunya aquest estiu, arriba dimecres a Ripoll. A partir de les 7 de la tarda, a la Devesa del Pla i en un recinte adaptat a la normativa sanitària, s'hi succeiran un espectacle per a públic familiar, la presentació de la novel·la guanyadora del darrer premi Sant Jordi, un debat sobre l'actualitat i cinema a la fresca, amb curtsmetratges en català.

Maria Jaume, al concert del VicTroc d'aquest diumenge

Vic La cantautora mallorquina, Maria Jaume, serà la protagonista aquest diumenge (a les 7 de la tarda) de l'habitual concert de la plaça del Carbó, programat des de la Jazz Cava i inclòs enguany en l'agenda del VicTroc. Folk acústic i pop independent són els senyals d'identitat de Maria Jaume, a punt de treure a la llum el seu primer disc, *Fins a maig no revisc* (Bankrobber, 2020) després d'haver guanyat el Sona 9 de l'any passat.

David Alegret, al Festival Albéniz

Camprodon En una edició reduïda però intensa, el 35è Festival Isaac Albéniz portava diumenge a Camprodon la veu de David Alegret, acompanyat al piano per Josep Buforn. *La veu mediterrània* era, justament, el títol del repertori que el tenor va oferir en un monestir ple, dins del que permeten les normes de la Covid-19. Albéniz obria el repertori, amb dues balades amb lletra en italià, d'un concert íntegrament dedicat al *lied* català modern i contemporani, quelcom poc freqüent i que s'agraeix. Tres cançons d'Enric Morera amb textos de Sagarrà, i la resta, un monogràfic de música inspirada en versos de Carner, en aquest any del 50è aniversari de la seva mort. Alegret va estrenar a Peralada un recital monogràfic



sobre el poeta, del qual en va recuperar bona part a Camprodon, amb les *Cinc cançons* de Joaquim Serra, *Els Somnis* d'Albert Guinovart i *Set poemes*

de Josep Carner d'Eduard Toldrà, per acabar oferint un bis, també de Toldrà i, en aquest cas, partint de la poesia de Tomàs Garcés, *Cançó de comiat*. El festival

Albéniz tenia previst el final aquest dijous a la nit amb el pianista Rubén Lorenzo interpretant la imprescindible *Suite Iberia* d'Albéniz.

Taradell obre la festa major aquest dilluns

Taradell

L.M. La inauguració de l'exposició d'artistes locals, el proper dilluns, servirà per donar el tret de sortida a la festa major de Taradell. No es faran la festa d'en Toca-sons, l'envelat, el Birracrucis ni la baixada de carretons, però s'han programat diverses activitats —i algunes novetats—, per a tots els públics fins al 30 d'agost. Dimecres, serà el dia del pregó que realitzarà Xavier Albert i que estrenarà ubicació: els jardins de Can Costa. Aquell dia es coneixerà el nom de la nova pubilla en un acte on no hi faltará l'Esbart Sant Genís i la cobla Lluïsos. Durant tot el dia també es farà el torneig de tennis taula.

Dijous començarà el primer acte de la Festa Jove, organitzada pel Consell de Joventut. Serà un sopar que comptarà amb les actuacions de PD Ruïnoses i El Pony Pisador. Dijous també serà el primer dia de la caminada terrorífica Caça de Bruixes que es farà entre les 9 i les 12 de la nit i que és un recorregut entre la vida i la mort d'en Toca-sons. A tots els actes es prendran mesures preventives anti-Covid i serà obligatori l'ús de mascareta. Des de l'Ajuntament també es fa una crida perquè els veïns enregistren vídeos explicant els seus records de festa major.

Un únic concert del Festival Viñas de Mojà, diumenge

Mojà El concert que diumenge oferirà a l'espai de Les Faixes (8 del vespre) l'orquestra de l'AIMS serà l'únic de la programació d'enguany del Festival Francisc Viñas de Mojà. Des de Joventuts Musicals, organitzadors del festival, i de l'Ajuntament de Mojà, s'ha decidit suspendre la resta d'actuacions. L'AIMS (Acadèmia Internacional de la Música de Solsona) reuneix cada estiu en aquesta població joves músics de diferents procedències que fan una estada formativa i acaben amb concerts en diferents poblacions, entre elles Mojà. Enguany, només seran els professors qui faran la gira. També s'ha suspès el Campus Musical de Mojà. Joventuts Musicals espera reprendre la programació regular de concerts a la tardor si la situació ho permet.

Ripollès per als sentits

Música i gastronomia en un cicle que arrenca a Matamala

Les Llosses

EL 9 NOU Prendre consciència de la qualitat, el talent, l'atractiu i el potencial del Ripollès. Amb aquest objectiu, el Consell Comarcal ha ideat un circuit amb cinc propostes itinerants. Es tracta del "Ripollès 5 sentits", un cicle que combina la divulgació del patrimoni romànic, la promoció d'alumnes, exalumnes i professors de l'escola comarcal de música del Ripollès, i la producció agroalimentària de caràcter local. La proposta la va presentar la setmana passada el president del Consell Comarcal, Joaquim Colomer, juntament amb Albert Piñeira, vicepresident de la Diputació de

Girona, organisme que participa en el finançament.

Les activitats, que seran gratuïtes, arrenquen aquest diumenge a Santa Maria de Matamala, al terme de Les Llosses. A les 5 de la tarda

Passarà també per Pardines, Molló, Setcases i Planoles

hi haurà una introducció a l'entorn dels remeis i el saber popular de les antigues parròquies de Les Llosses i a les 7 del vespre un concert amb The Swimming Boys Jazz Quartet. El cicle continuarà el 19 d'agost a

Santa Cecília de Molló; el 23 d'agost a Sant Esteve de Pardines; el 29 d'agost a Sant Miquel de Setcases; i culminarà el 5 de setembre a Sant Vicenç de Planoles. Tots els concerts es tancaran amb una degustació de productes del Ripollès, igualment gratuïta. Les actuacions en aquests llocs seran a càrrec de Cristina Espinosa & Joan Vergés, Paraula de Dona, Les Cantarines i Monik Bargalló i Mountsound, respectivament.

Per participar-hi cal reservar-ho prèviament a través del ripollès.cat/5sentits, donat que l'aforament serà limitat, amb l'objectiu de vetllar i mantenir les oportunitats de seguretat entre persones.

Dibuixos d'Alsina Mandarina, a Vic

Vic Fins al dia 19 de setembre es pot veure al Casino de Vic l'exposició "Eggo", amb dibuixos d'Alsina Mandarina. Aquest és el nom artístic de Laia Alsina (Mollet del Vallès, 1994), una creadora que va més enllà de la il·lustració convencional i entén el cos, l'espai i fins i tot la roba com a suport del seu imaginari. El local està tancat per vacances i torna a obrir el dia 23 d'agost, de dilluns a dissabte, i de 6 a 9 del vespre.

Saló d'Arts Visuals al castell de Montesquiu

Montesquiu Durant tot el mes d'agost, el castell de Montesquiu acull la primera edició del Sidav (Saló Internacional de les Arts Visuals), organitzat per Abartiu, l'estudi i galeria d'art de Calldetenes. L'exposició selecciona artistes de llenguatges diversos per oferir-los una plataforma de difusió, a la sala d'exposicions de la Cabanya del Castell. La mostra es pot visitar els dissabtes i diumenges, de les 11 del matí a les 2 de la tarda.

Represa de l'activitat a la galeria Tres-e-u

Vic La galeria fotogràfica Tes-e-u de Vic prepara la represa de l'activitat després del tancament a causa de la pandèmia de la Covid-19 el passat mes de març. Per començar, ha obert les portes a tots els artistes que vulguin exposar una obra seva, no limitant-se a la fotografia i incloent-hi també la pintura, l'escultura o altres manifestacions artístiques "que es donaran la mà". Les obres estaran exposades fins al 2 de setembre.

Poesia i trap en un festival nou a Mojà

Mojà

J.V. Acostar-se a la poesia des d'una perspectiva diferent és l'objectiu de F*cking Mots, Puasia&Trap, un festival de nova creació que aquest diumenge neix a Mojà, coincidint amb un dels dies de la seva festa major. Com indica el nom, la proposta parteix de la fusió entre poesia i trap, dues formes d'expressió que poden semblar allunyades, però que tenen en comú "l'ús de la paraula". Els F*cking Mots que donen títol a l'esdeveniment.

El festival començarà a les 7 de la tarda al Parc Municipal amb la intervenció d'Oriol Rosell, periodista i professor de música electrònica, parlant sobre poesia i contracultures. A les 11 de la nit començarà l'espectacle amb el grup de trap moianès Click02, que adaptarà poemes de Josep Carner a aquest ritme. Els seguirà l'actuació de VNX, de Monistrol de Calders, i un recital de lletres de trap i reggaeton amb La Rateta que ja no Escombra l'Escaleta, projecte impulsat per la cantautora Núria Clotet. Per acabar, poetes com Juana Dolores, Guim Valls, Anna Gas i David Cañio llegiran les seves obres sobre bases de trap punxades per Nerea Campo. Tot plegat tindrà una durada d'unes quatre hores, en un espai ample que permet el distanciamment.

Cant i gastronomia al matí i al vespre en dos indrets d'Osona

Gurb L'ermita de Sant Roc de Gurb serà el primer escenari osonenc de les Albades i Vesprades Cantades, una iniciativa que combina música i gastronomia en aquests dos moments del dia. Jordi Costa "Sec" (ex-Strombers i promotor del projecte The Sing Sang Sung) és també l'impulsor de la iniciativa que es durà a terme en quatre indrets d'Osona, el Berguedà i el Bages, començant aquest diumenge a Gurb, a 2/4 de 7 del matí. Els participants —que no cal que tinguin coneixements musicals previs— es trobaran per aprendre, cantar cançons i compartir productes de proximitat, "just abans de la sortida del sol o després de la posta". La propera cita osonenca serà el dissabte 22 d'agost a Sant Martí Xic (Les Masies de Voltregà) a les 8 del vespre.



Un concert dels Randellaires obre el Festival de la Vall de Camprodon

Sant Pau de Segúries Un concert del grup ripollès de música tradicional Randellaires, a Sant Pau, va obrir dissabte passat el 21è Festival de Música de la Vall de Camprodon, que va salvar *in extremis* la programació reconduint els espectacles previstos a espais on es puguin complir les normes sanitàries. El festival continua aquest dissabte amb dos concerts més, tots dos a les 10 de la nit. A la plaça de l'Om de Llanars hi actuarà Gumbo Jass Band, una banda de jazz estil *New Orleans* integrada per 6 músics, i acompanyada de dues ballarines de claqué, i a la plaça de l'Era de Vilallonga ho farà el grup d'havaneres Peix Fregit.

El filòleg i escriptor publica també dos reculls d'estudis i articles ordenats durant el confinament

El vigatà Jaume Medina reivindica la generació poètica dels 70 amb el recull de la seva obra completa

Vic

Jordi Vilarrodà

El filòleg i professor Jaume Medina (Vic, 1949) escriu poesia des de la seva joventut. “Però m’ha costat dir-me a mi mateix poeta”. Quan li demanaven si ho era, contestava “jo faig versos”, perquè tenia mitificada la figura del poeta. No va ser fins a la maduresa que va començar a acceptar sentir-se’n i nomenar-se’n. Amb aquesta plena consciència de l’ofici, ha decidit ara recollir tota la producció que té a veure amb la poesia. L’*Obra Poètica Completa*, que ha editat aquest estiu, conté els poemes propis, les traduccions i “versions” d’altres autors i també una extensa part que, sota l’epígraf de “Complements i comentaris” ve a ser una memòria de la seva pròpia evolució i la reivindicació de la generació poètica dels 70 en la qual s’inscriu.

Medina creu que pocs poetes han fet un exercici semblant a aquest. “No són ben bé unes memòries, hi poso molta documentació i no m’invento res”, explica. Compartia època amb poetes com Miquel Desclot, Xavier Bru de Sala, Ramon Pinyol i Balasch o Maria Mercè Mar-



Jaume Medina, aquest dimarts a la seu d'EL 9 NOU, amb un exemplar a les mans de l'*Obra Poètica Completa*

çal, “i també en certa manera amb Anton Carrera o amb Valerià Pujol”. Veus molt diverses, heterogènies, que compartien potser un únic fet: “Vam reaccionar contra el realisme social, som els que vam dir que la poesia és, per sobre de tot, poesia, no només una eina política”. I això els va costar un càstig de part dels que marcaven el compàs de la crítica literària en el seu moment: “Els que

remenaven les cireres ens van penjar l’etiqueta de *formalistes*, o parlaven de nosaltres com *els poetes joves* amb paternalisme”. Ara li ha semblat important deixar testimoni de tot aquell moment i del que ha vingut després, “perquè l’època d’ara és també la meua època”. Parla de la seva amistat amb Miquel Martí i Pol, malgrat que el rodenc provenia del realisme social d’*El poble* i *La fàbrica*,

de la seva coneixença amb J.V. Foix, Pere Quart, Joan Brossa o Agustí Bartra, i de com el seu amor per la poesia el va conduir a convertir-se en especialista en l’obra de Carles Riba o de Josep Carner, des del punt de vista de filòleg i estudiós.

Paral·lelament, publicava els llibres que han quedat recollits al nou volum. Els primers, els considera “pecats de joventut”, i els ha

revisat abans de publicar-los. És el cas de *Temps de tempesta* (1973) i *Encalçar el vent* (1976) fins arribar a *Dura llavor secreta* (1989), la primera obra on va sentir que havia fet el que realment volia “i responia a una poesia de qualitat”. No ha tingut mai pressa, i reconeix que a vegades s’ha encallat anys en un sol poema, però ha anat escrivint, i per això ha aplegat poemes encara esparsos o escrits per encàrrec, des de la Crida de la festa major de Vic de 1996 als textos que es llegeixen en la Processó dels Sants Misteris de Camprodon, i tot un recull també inèdit, *El mirall i la imatge*. L’obra també aplega traduccions de clàssics llatins, en especial de Catul i d’Ovidi, i de les *Elegies de Duino* de Rainer Maria Rilke. Tot plegat en gairebé set-centes

“Som els que vam reaccionar en contra del realisme social”

pàgines que s’han ordenat durant les setmanes de l’obligat confinament.

Dos altres llibres del confinament —com el mateix Medina els defineix— s’han publicat al mateix temps. Es tracta d’*El prat de la memòria*, un recull en què predominen estudis i articles sobre literatura catalana, i *Lletra menuda*, aplec d’escrits entre els quals hi ha articles d’opinió publicats a mitjans com EL 9 NOU. El primer d’aquests volums inclou la seva lliçó de jubilació com a professor de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

La primera novel·la de Josep Riera

El poeta d’Oristà debuta en el gènere amb el relat ‘Sessió de tarda’

Oristà

Anna Gorchs

Un veí d’Oristà retorna al poble l’any 1944 després d’un llarg i dolorós periple que es va iniciar amb la seva incorporació a files durant la Guerra Civil espanyola. Aquest és el punt de partida de *Sessió de tarda*, la primera novel·la de Josep Riera, reconegut poeta d’Oristà, que els darrers trenta anys ha publicat una quinzena de llibres de poesia i ha estat premiat en diferents certàmens literaris. Ara debuta amb una novel·la que publica Cal Siller.

Sessió de tarda narra la història d’una família formada pel pare, la mare i el

fill des de la postguerra fins als temps actuals. “No és una autobiografia, tot i que hi ha trossos que poden semblar la meua vida o la de gent que conec”, afirma el mateix Riera, que afegeix que la majoria d’elements són ficció però que, a la vegada, “és una història molt propera al poble”. La narració inclou descripcions acurades de paisatges i llocs i de la vida del camp. També rememora activitats, tradicions i ritus del passat, com poden ser l’escola, l’enterrament o el cinema al poble.

La narració, que cita topònims reals, s’estructura en forma de biografia i succeeix en diferents ubicacions, com Vic i Barcelona a més

d’Oristà. El personatge, Jo, que n’és el narrador, explica la seva vida. Els capítols es concentren en sis dies més el darrer, en una clara connotació bíblica. S’intercalen entre aquests capítols les narracions del Jo. “En la prosa hi he trobat com una mena de plaer especial de poder explicar una cosa amb més perspectiva, inventar-te coses, però que no ho sembli i modificar la història i afegir trets i paraules que l’enriqueixin”, diu l’autor, que ha estat pagès i forner de professió i que és escriptor autodidacte.

Tot i ser la primera novel·la pròpiament dita, aquesta no és la seva primera incursió en prosa. L’any 2017 va publicar



Josep Riera, amb un exemplar de la novel·la ‘Sessió de tarda’

Crònica d’ara. Esmorzars a Oristà, sobre les trobades periòdiques d’un grup d’amics al voltant de la taula.

Tampoc ha deixat d’escriure poesia. “Et deixa dir coses molt íntimes amb poques paraules i m’agrada”, diu.

ELS MEUS ESTIUS

Blanca Busquets

De les colònies al festival

L'escriptora Blanca Busquets (Barcelona, 1961) ja s'imaginava aventures quan anava de colònies. De jove, ja passava una part de l'estiu a Cantonigròs, implicada en la festa major. I més endavant, en el famós festival de música que el seu pare va tirar endavant.



A l'esquerra, Blanca Busquets a L'Escala, quan tenia 8 anys. La foto és al jardí Clos del Pastor, on hi ha la Casa-Museu amb l'arxiu de Víctor Català. Aquell dia havia acompanyat les seves tietes a un concert de l'Orfeó Laudate, on cantaven. A la dreta, l'escriptora als 18 anys, en uns campaments a la Garrotxa, amb amics de Sant Pol de Mar.

Cantonigròs

Jordi Vilarrodà

Hi ha infants que s'enyoren quan van de colònies a l'estiu per primera vegada. L'escriptora i periodista Blanca Busquets, no precisament. "Els meus pares deien que m'enyoraria, però jo l'últim dia m'agafava a la monitora i li deia que no volia tornar a casa". I encara que no ho sembli, alguna relació tenia això amb la literatura: "Per a mi era com si visqués el món dels Set Secrets". De petita, ja llegia molt i les colònies eren l'ocasió d'escenificar allò que havia vist en els llibres. A la família, en tot cas, la tenia present en unes "cartes llarguíssimes" que escrivia a la tarda, en aquella típica hora de migdiada en què als campaments o colònies es deixa que els infants facin la seva. "Per sort, la meva mare n'ha conservat alguna, d'aquestes cartes".

Bona part de l'univers literari de Blanca Busquets té relació amb Cantonigròs. Però a la infantesa, no era l'escenari de les seves vacances escolars. El pare treballava a Pamplona i ella va viure allà fins als

11 anys. Una part de l'estiu transcorria al poble pirinenc d'Aribe, "més petit que Cantonigròs" i la resta a Catalunya, a Sant Pol de Mar. Al Cabrerès, al poble de la mare, "hi anaven només dos o tres dies, de visita". Seria més endavant, ja establerts novament a Catalunya, quan Cantonigròs esdevindria l'escenari d'una

"A Cantonigròs érem quinze o vint joves i tots de la mateixa colla, no hi havia diferències"

part de l'estiu. Com que no hi havia gaire nens, no passava allò que els *estiuers* i els del poble es barallaven i anaven per separat. "Érem quinze o vint, tots els que teníem la mateixa edat". De fer cabanes i aventures pròpies de la infantesa, van passar de joves a implicar-se en la comissió que preparava la festa major, que s'escau aquests dies d'agost. Era l'eix sobre el qual voltaven els dies d'estiu que passava allà. I no

només la festa del poble: fer el recorregut de festes majors properes era molt més habitual per a ella que anar de discoteques. De petita i de jove, Blanca Busquets es recorda com un belluguet, que sempre havia d'estar engrescada en alguna cosa o altra i que "portava molt malament" quedar-se en un sol lloc. Continuava passant una

part de les vacances a Sant Pol de Mar, però ella no ha estat mai gaire de platja —és més de muntanya— i buscava alternatives per fer a banda d'anar a la platja. "Recordo un any que el primer dia em vaig trobar un amic pel carrer... i l'endemà ja estava fent de monitora en un casal".

Al cap de poc, els estius de Cantonigròs ja començarien a estar marcats pel Festival Internacional de Música que va impulsar el pare de la Blanca, Josep M.

Busquets. Ell en recorda l'origen, que va ser precisament durant un estiu de principis dels anys 80. Josep M. Busquets havia creat un cor, l'Orfeó de Cantonigròs, que va participar un parell d'anys al festival de Llangollen, una gran trobada musical que cada mes de juliol es fa en aquesta localitat del país de Gal·les. "Tornàvem d'allà —en autobús, està clar— i algú em va venir a dir que el meu pare volia muntar a Cantoni un festival com aquell on havíem estat". Va pensar que ja li passaria la dèria... i no li va passar. A partir d'aquell moment, els estius de Blanca Busquets també estarien vinculats al record de corals i esbarts d'arreu del món, mentre el poble de la família materna —aquell on de petita només passava dos o tres dies de l'estiu— es convertia cada vegada més en el seu lloc en el món, i una font d'inspiració com a escriptora. Ara ja fa més de vint anys que hi està empadronada, i fins i tot les setmanes del confinament —teletreballant— les va passar enmig dels paisatges del Cabrerès.

LEC_TURES

Microcontes_Joan Roca

ARENKA

(No confonc ficció i realitat, és només que la realitat ultrapassa els límits i fronteres de la ficció. Ho sento, però com diuen en castellà, “me lo han puesto a huevo”).

Aquests dies ha arribat a abusar dels continguts que li oferien els mitjans de comunicació i ha acabat patint un empatx considerable. Ara dosifica amb comptagotes la ingesta d'aquests productes i es limita a seguir alguna roda de premsa, però de seguida que li arriba una informació repetida apaga el televisor per no cremar neurones, tan necessàries com seran quan acabi aquest malson i ens toqui sortir de l'atzucac on ens estem ficant. A la tele un bust parlant amb el pit carregat de coloraines, icones de múltiples condecoracions assolides per mèrits insospitats, s'expressa amb veu afectada:

“Sin novedad en el frente. Nuestros soldados, siguiendo estrictamente las órdenes de sus mandos, en un ejercicio de solidaridad que les honra, avanzan palmo a palmo, escudriñando todos los rincones, y revirtiendo espacios contaminados en lugares sanos para el uso y disfrute de todos los ciudadanos. Se enfrentan a un enemigo que no respeta ninguna norma, que actúa de forma deliberadamente taimada, sin mostrarse en ningún momento a cara descubierta, extremo que dificulta aún más si cabe su colosal tarea. Lejos

de sus familias, con una entrega total a los valores que representan, se dedican en cuerpo y alma a proteger nuestras vidas ante la amenaza de una pandemia que no conoce fronteras. En este sentido, debemos agradecer la generosidad de S. M. El Rey al ordenar la incorporación de buena parte de su Guardia Real a las tareas a que nos referimos. Su gesto le enaltece y le coloca definitivamente al frente de un ejército de 47 millones de personas que luchan juntos para superar la adversidad y, quién sabe, quizás para recuperar la grandeza de un imperio donde años ha nunca se ponía el sol. Sigamos su ejemplo y esforcémonos en conseguir los objetivos. ¡Viva el ejército!, ¡Viva...!”. Apaga el televisor abans que el reguitzell de “visques” li provoqui urticària i es queda amb la seguretat sarcàstica que les coses van per bon camí, que la intel·ligència militar (oximoron que ja no fot ni mica de gràcia) s'ha imposat als cervells i a les opinions fonamentades dels científics i que en qüestió de pebrots, si més no “de boqueta”, ningú no els pot guanyar. Sí, senyor, si els deixessin sols, està prou convençut que serien prou capaços d'intentar exterminar els virus a canonades.



Microrelats_Xevi Freixa

UN NOI PLORA

M'he posat a plorar mentre esmorzava. El concert d'una cantautora brutal sortia a les notícies i m'he entendrit. Després, se m'han humitejat els ulls per l'avi dels coloms, el germà gran que acompanyava el petit a l'escola i la noia ajudant una senyora desubicada al metro. Però és que fins i tot he plorat amb el *software* nou de la feina —és tan perfecte...— i amb el gust de l'entrepà sota el sol del migdia. Aquí ja he començat a sospitar. M'he dit: Jordi, què t'agafa avui? Després, escoltant el presentador del programa, tan professional: altre cop, vinga, com una Magdalena. Fins i tot amb l'anunci dental d'entremig de la pel·lícula (la peli no la compto, que ja es pressuposa). Què vols que et digui? Avui tinc el dia tou!



A les fotogaleries d'EL 9 NOU.CAT vosaltres sou els protagonistes

Si organitzeu o participeu en activitats del vostre municipi, o si us agrada fotografiar els actes que s'hi fan... **PODEU COMPARTIR LES VOSTRES FOTOS.** Assegureu la difusió en imatges de les festes que s'hi celebren.



Com fer-ho?

Envieu les fotos, mínim 10 fotos per galeria, en format JPG al mail: lesfotos@vic.el9nou.com Indiqueu el títol de la festa o l'acte que s'hi ha celebrat, la població i també les vostres dades (nom, cognom, telèfon i població).

Aquest dissabte farà 50 anys del dia en què quatre motoristes del Lluçanès van aconseguir pujar el cim del Canigó a sobre les dues

rodes, una proesa que fins llavors no havia assolit ningú. Un impressor de Ceret amb qui van coincidir per casualitat ho va fotografiar.

Coronar el Canigó amb moto

Un grup de lluçanesos van ser els primers a aconseguir-ho el 15 d'agost d'ara fa cinquanta anys

Prats de Lluçanès

Roser Reixach

“Per primera vegada quatre motoristes han vençut el Canigó!”. Aquest era el titular de la notícia que va publicar *Le Cri céretan* en referència a l'ascens a aquest cim de 2.785 metres que es va dur a terme el 15 d'agost del 1970. Si bé el protagonisme se'l van endur els motoristes, cal esmentar que van pujar amb ells un grup de deu persones que els van oferir suport logístic en tot moment, especialment en el darrer tram, quan van haver d'arrossegar les motos per les dificultats d'un terreny molt abrupte. Els quatre motoristes eren Josep Cruells, Francesc Cruells i Josep Vergés, de Prats de Lluçanès, i Josep M. Salvans, de Sant Bartomeu del Grau. La resta d'acompanyants van ser Xavier Montaña, Emili Pons “Xarli”, Josep Berenguera “Pep Baldiri”, Miquel Faura, Pere Guàrdia, Antonio Capdevila, Josep Noguera “Xava”, Víctor Sanjuan i Ramon Masramon, tots de Prats, i Jaume Casacuberta “el Caseta”, de Sant Bartomeu. Aquest darrer, però, no va arribar al cim perquè es va entretenir a buscar minerals, ja que n'era un gran aficionat.

La idea va sorgir perquè,

segons expliquen, un grup de joves pradencs feia temps que participaven, juntament amb altres companys de Vic, en les anomenades romeries dels cims i els havia impressionat moltíssim el Canigó. L'artífex de l'aventura va ser Víctor Sanjuan, que juntament amb Josep Berenguera

Eren quatre, però van pujar amb 10 persones que els oferien suport logístic

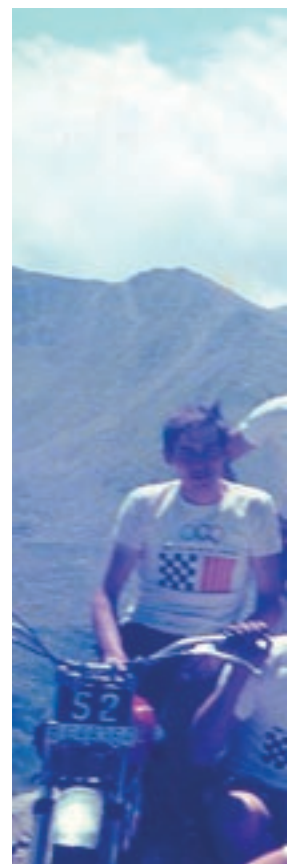
Anaven amb unes Montesa Cota 247. La marca els va felicitar per la gesta

van planificar la ruta i altres detalls de la sortida. Els van unir dos interessos complementaris en aquell moment, els del grup excursionista i els dels Amics del motor del Lluçanès, una entitat que s'havia constituït oficialment l'any anterior i que a part de promocionar les

curses esportives també es va dedicar a activitats culturals diverses.

L'expedició va sortir de Prats de Lluçanès el 14 d'agost en direcció Puigcerdà per la Collada de Toses. El desplaçament el van fer amb cotxes particulars i amb un remolc que transportava les quatre motos, unes Montesa Cota 247, que —segons la crònica posterior de *La Vanguardia*— “probaron de esta manera su excelente robustez”. Com que alguns estaven pendents del servei militar, havien decidit treure's el carnet de la Unió excursionista de Vic per si això els facilitava el pas fronterer. Allà, però, un funcionari els va dir que aquell document no servia per a res i els va recomanar tornar enrere i travessar a peu la capçalera del riu Segre, tal com van fer igualment a la tornada. La primera nit van dormir a Sant Miquel de Cuixà i l'endemà van seguir la ruta cap a Codalet i el refugi de Cortalets, situat a 2.150 metres d'alçada, i punt de sortida de la via clàssica al pic del Canigó.

Van fer l'ascens sense casc ni altres mesures de protecció, llavors inexistents, en la indumentària, i tots portaven una samarreta que havien estampat per a l'ocasió amb el dibuix dels anells olímpics



A dalt, una fotografia actual d'alguns dels integrants del grup que van participar en l'ascens, amb Masramon, Francesc Cruells, Josep Maria Salvans, Josep Vergés, Xavier Montaña, Josep Cruells

pics, la icona dels esports de motor, una senyera, i la inscripció Amics del motor del

Lluçanès. En arribar al cim els van fer una foto de grup entorn de la creu de forja,

El repte de l'Olla de Núria virtual finalitza dissabte

Vic/Queralbs

Laia Miralpeix

Dissabte acaba el termini per fer l'Olla de Núria en format virtual, la proposta que s'han marcat des de l'organització per no perdre —a causa de la Covid-19— la XIV edició. El vigatà Xevi Vidal és un dels atletes que l'ha fet. Concretament va ser el 25 de juliol. Dels dos circuits que podia escollir (del camí vell de Queralbs al

Santuari de Núria o la clàssica Olla de Núria) va triar aquest darrer de 21km. Una volta circular que comença i acaba al Santuari de Núria i que passa pel Puigmal, els pics del Segre, Finestrelles, Eina, Noufont, Noucreus, la fossa del Gegant, Fontnegra i el pic de l'Àliga: “Ja l'havia fet altres anys i tenia ganes de tornar-hi, encara que va ser estrany pensar que estaves fent l'Olla però amb un màxim de 20 atletes per dia”.

Vidal, però, comenta que “ha estat una bona solució, ja que hem pogut gaudir-la una vegada més”. Després del confinament “ja havia anat algun dia a entrenar per aquella zona però en veure la proposta de poder fer l'Olla en format virtual m'hi vaig apuntar”. Tot i fer-ho en ple mes d'agost, Vidal comenta que “la temperatura va ser bona i a més vaig ensopegar un tram amb el vent a favor”.

Per ell, però, a més ha estat una Olla especial. Aquests últims mesos ha perdut el seu pare, que precisament, juntament amb el seu fill, el van rebre a Núria en la darrera edició: “Li volia dedicar”.



Xevi Vidal, just a l'arribada a Núria després de completar la prova



les motos portaven la mateixa matrícula degut a un error del que no s'havien adonat, però va ser l'únic incident remarcable que van viure abans de retornar a casa.

A part del ressò que va tenir aquesta acció en els mitjans francesos, van rebre una felicitació de la casa Montesa "no sólo por el éxito con que habéis coronado la empresa, sino por el magnífico espíritu deportivo que en todo momento la ha alentado y que sin duda os reportará en el futuro otros éxitos remarcables."

Des de la perspectiva actual reconeixen que no hi havia en aquell moment cap tipus de sensibilitat en relació a la protecció dels espais naturals

Van fer l'ascens sense casc ni mesures de protecció

Diversos mitjans van publicar la seva foto al cim, a 2.785 metres

i que, per tant, no s'ho havien ni plantejat. Avui seria una activitat impensable, ja que el Canigó és un espai protegit de gran valor ambiental que el 2012 va obtenir el segell Gran Paratge de França.

Cinquanta anys després, els set supervivents d'aquella aventura s'han tornat a retrobar per reviure alguns dels moments que més els van impressionar i ahora per recordar la resta de companys que ja no hi són. També han dissenyat una nova samarreta, idèntica a l'antiga però amb l'afegit de l'aniversari d'aquella jornada, que tal com preveia un setmanari francès de l'època, quedaria "gravada en la seva memòria per molt temps".



BERNAT CEDÓ / RICHARD SEBASTIAN

un model de moto idèntic amb el qual van pujar al Canigó. Són, d'esquerra a dreta, Ramon i Miquel Faura. A sota, els quatre motoristes a Cortalets el 1970 i, al costat, l'expedició ja al cim

una imatge que va sortir a alguns mitjans de comunicació francesos.

En tornar passar la frontera van estar retinguts una bona estona perquè dues de



ARXIU DE LA FAMÍLIA DE RICHARD SEBASTIAN

Richard Sebastian, aquell mateix dia al Canigó

L'atzar d'unes fotos

Un impressor de Ceret pujava el Canigó justament el mateix dia i els va retratar



Roser Reixach

Richard Sebastian (1914-2004), un impressor

de Ceret molt aficiat a l'excursionisme, pujava el Canigó per desena vegada aquell 15 d'agost. A Cortalets es va trobar amb un grup de joves que també feien el mateix recorregut, amb la particularitat que quatre d'ells anaven amb moto i allà va començar a tirar fotos. Havia estat director del setmanari *Le Cri céretan*, que s'editava a la impremta de la seva propietat i, per això, no va dubtar en enviar-hi la informació i les fotos, que van sortir publicades en aquest mitjà i també a *Midi libre*, un altre diari de la zona.

Per a aquest reportatge interessava trobar les fotos originals i especialment la del grup dalt del cim de la qual només hi havia una diapositiva que guardava un dels motoristes. És per això que vaig intentar localitzar el fotògraf que havia fet les instantànies aquell dia. Vaig adreçar-me al Ramon Gual

Batlle, a qui conec des de fa gairebé trenta anys, membre d'una família d'exiliats que sempre han treballat per la llengua i cultura catalanes. De seguida em va posar en contacte amb un dels fills de Richard Sebastian. Molt amablement i ràpidament, Jean-Louis Sebastian em va buscar els clixés de les fotos que va trobar, doncs n'hi ha possiblement més, i me les va enviar.

La història del seu pare, que va refer la vida a l'estat francès, és semblant a la de molts altres exiliats. Nascut a Almonte (Andalusia) i fill de carrabiner, la família es va establir a Portbou. Va lluitar amb els republicans i el 1939 va passar la frontera. Internat a Argelers, Sant Cebrià i Barcarès, va formar part d'una companyia de treballadors estrangers i es va fugar de la base submarina de la Rochelle per tornar a Espanya. Pres a Figueres, va retornar a França el 1946, on va treballar en diverses impremtes fins esdevenir director de *Le Cri céretan*. Gràcies a aquella curiosa coincidència disposem d'una sèrie fotogràfica de l'ascens al Canigó d'un grup de lluçanesos ara fa cinquanta anys.

ESTIU 2020

Entrevistes de caràcter a personatges rellevants dels àmbits econòmic, científic, social, cultural i esportiu

De dilluns a divendres, de 18.30h a 19h

100%
PROXIMITAT

Després de 16 anys com a futbolista professional, Oriol Riera (Vic, 1986) ha anunciat la retirada. Ho fa amb un escrit en què repassa tota la seva tra-

jectòria futbolística i agraeix el suport a família, companys, entrenadors i aficionats. Riera, que durant l'última temporada ha jugat al Fuenlabrada,

a partir d'ara canvia les botes per la pissarra. Deixa el terreny de joc per iniciar una nova etapa professional a les banquetes.

Punt i final a 16 anys de futbolista professional

“Aquest esport, el futbol, et treu més que no pas et dona, però quan et dona et recompensa tant que val la pena recórrer el camí”.

Aquesta és la frase que per un jugador de futbol millor defineix el que significa aquest esport. Un camí lent, difícil i amb molts obstacles per arribar al cim i poder gaudir del que tot aficionat voldria.

El meu record més antic i important va ser en la meva època al futbol base de l'Espanyol i del Barça. Una etapa molt difícil per compaginar estudis i futbol, quan cada dia feia més de tres hores de cotxe per anar a Barcelona a iniciar el meu somni.

Un somni que va ser compartit per tota la meva família. Vaig tenir la fortuna de néixer en el si d'una família molt humil, sense recursos quan eren joves i que van construir una vida d'èxit gràcies a uns valors que tant la meva germana com jo compartim. Els dies que no entrenava a Barcelona ho feia amb la meva família. El meu pare d'entrenador, la meva mare de portera i la meva germana d'aplegapilotes.

Van passar els anys i entre entrenaments i discussions vaig anar creixent i apartant-me en el dia a dia dels meus per seguir buscant el meu somni. Encara recordo, en la meva etapa juvenil, el debut en el primer equip del Barça o els partits de Champions a què vaig anar convocat. Per nosaltres, que veníem de Vic, ja era un èxit. Les seves cares em mostraven aquest orgull. Us asseguro que sense els valors que em van inculcar i l'ajuda que vaig tenir per part seva, mai hauria recorregut aquest camí tan bonic.

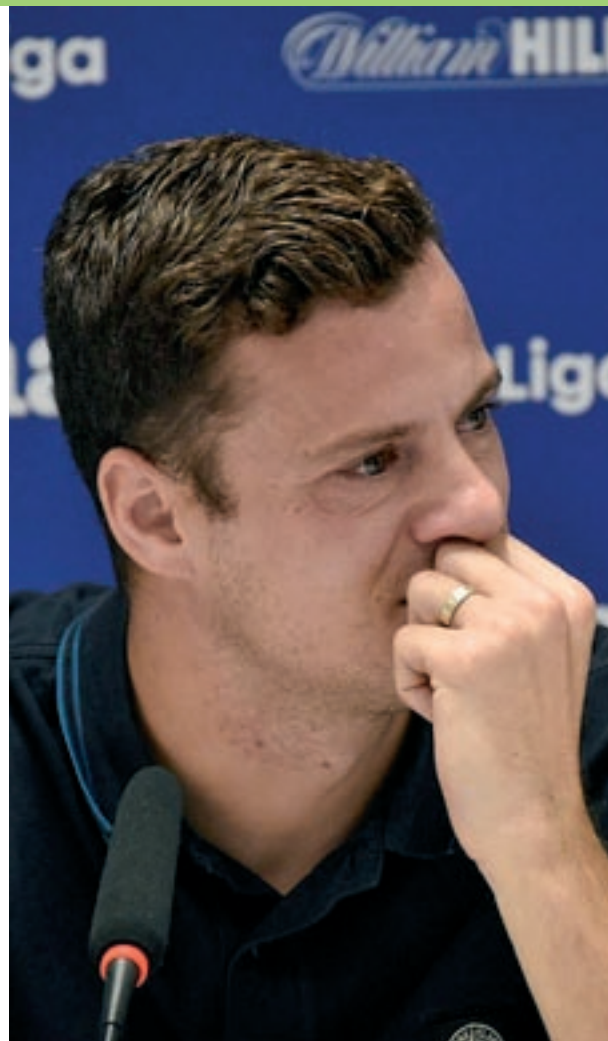
He passat per molts equips de tota Espanya i alguns de l'estranger, i d'absolutament tots me n'he emportat grans amics i una experiència increïble. A vegades un es pensa que en moments difícils tot és fosc. I no és així! Sempre hi ha rajos de llum que van il·luminant i mostrant el recorregut que has de seguir fent. Sense aturar-te, sempre aprenent.

La Cultural, la meva Cultural, va ser el meu primer equip del futbol real. Allà ho vaig aprendre tot, tant a dins com a fora del camp. Venia del Barça, on tot és fàcil i a Lleó vaig aprendre les bases del futbolista que vaig ser més endavant. Sempre explico la història que vaig sortir de Catalunya sense saber rematar de cap i jugant al grup basc me'n vaig fer un expert. Mai se sap on és el límit!

La de Vigo va ser una etapa molt bonica, arribant a debutar a Segona Divisió, i on vaig fer amistats molt fortes que continuen vigents avui dia. La meva primera experiència complicada, on vaig aprendre molt a nivell mental, va ser l'any a Còrdova. A nivell esportiu la temporada va ser bona, vam aconseguir l'objectiu i vam gaudir molt de la Copa del Rei tot i les dificultats econòmiques que vam tenir i que van acabar en una llei concursal.

Havia trepitjat Madrid de petit per anar amb la Selecció Espanyola o a algun torneig, però la meva gran experiència a la capital va ser amb l'Alcorcón. Tenia una opció prop de casa, on tot hauria estat més fàcil. Però vaig decidir marxar lluny per continuar el meu aprenentatge personal i esportiu. I, sincerament, va ser de les millors decisions que he pres a la vida. Un primer any amb Anquela i un segon amb Bortalás passaran a la història del club. Érem una família, una combinació de joventut i veterania on el que primava era la solidaritat col·lectiva.

D'Anquela vaig aprendre a esperar el meu moment, a tenir paciència i a entrenar millor que ningú. Però menció a part es mereix Bortalás. Amb ell vaig entendre millor el joc per ser més perillós, com ajudar millor tàcticament i sobretot com competir millor que ningú. Moltes gràcies míster.



BEA COBOS

“El camí per arribar a ser futbolista és lent, difícil i amb molts obstacles per arribar al cim, un somni que he compartit amb la família”

“Quan no entrenava a Barcelona ho feia a casa. El pare d'entrenador, la mare de portera i la meva germana d'aplegapilotes”

“He passat per molts equips d'Espanya i de l'estranger, i d'absolutament tots me n'he endut grans amics i una experiència increïble”

“Després de 16 anys com a professional poso punt i final. És hora d'iniciar un nou camí: se'n va l'Oriol jugador i comença l'Oriol entrenador”

Què dir d'Osasuna. Ja per tots és sabut el meu amor pel club i la ciutat. Allà em vaig convertir en millor persona: vaig ser pare per primera vegada. És el millor ambient que he viscut en un camp de futbol i en un vestidor. La meva amistat amb ells encara perdura i estic segur que serà per sempre.

Una cosa que no vaig poder aconseguir a Pamplona sí que la vaig aconseguir a A Coruña. Amb el Depor vam aconseguir dues permanències en els últims partits i vam culminar dos anys difícils. Encara recordo aquella salvació agònica al Camp Nou, el dia del comiat de Xavi. Una sensació d'alleujament és el que vaig sentir aquell dia.

No voldria oblidar-me de les meves dues etapes a l'estranger. Una al Wigan i, l'altra, a Sidney. Grans experiències familiars d'on ens vam endur un aprenentatge que segur que ens servirà per al futur.

El Fuenlabrada? No podia haver tingut millors companys. Companys i amics amb molt amor propi, ambició i solidaritat cap a l'altre. Sense això mai hi pot haver èxit. Casualitats de la vida, el meu últim partit com a professional va ser marcant i donant la victòria a l'equip.

Després de 16 anys com a professional és el moment de posar punt i final com a jugador. Us asseguro que han estat anys difícils i alhora bonics. He après i gaudit moltíssim fent el que més m'agrada: jugar a futbol i competir. Sempre he dit que em mouen els reptes i ara és hora d'iniciar un altre camí. Se'n va l'Oriol jugador i comença l'Oriol entrenador. Un nou camí que escullo amb molta il·lusió i que fa anys que tinc en ment. Comença un nou repte, difícil, però apassionant.

Moltes gràcies a tots els jugadors amb els que he compartit vestidor i amb els que hem estat rivals. Companys que molts es van compartir en amics de per vida.

També a tots els entrenadors que he tingut en la meva època de futbol base i professional. Us asseguro que de tots he après coses que em serviran en el futur.

I perquè no, a tots els periodistes que seguïu aquest esport i que ens doneu suport i alhora ens critiqueu. Així és el futbol i per això és tan especial. Jugadors, entrenadors, periodistes i afició. M'he sentit un autèntic privilegiat fent el que més m'agrada, però voldria donar-vos les gràcies perquè he sentit molt a prop la vostra admiració i respecte. Fins i tot en moments difícils he sentit aquest escalf.

No voldria acabar sense mencionar a dues persones imprescindibles a la meva vida. Javier Picallo, el meu agent. Quan el vaig conèixer em va dir una cosa que em va quedar arxivada al cap: “Els agents només acompanyem en el camí, però els equips i les categories se les guanya un mateix”. Després de 13 anys de relació professional, s'ha convertit en un més de la meva família. Gràcies, Javi.

I per acabar la meva dona, la mare de tres precioses nenes. La vaig conèixer a Barcelona fa 16 anys, just quan començava com a professional, i des d'aleshores no ens hem separat. Ha renunciat a la seva professió vocacional per acompanyar-me en els meus somnis i sempre, absolutament sempre, apareixia en els moments foscos per dir les paraules exactes que em feien reflexionar i trobar solucions. Ha estat el meu gran suport i ara em toca a mi, com a pare de família, fer un aturada en el camí i pensar en les princeses que tenim a casa.

El moment ha arribat i us asseguro que tinc unes ganes boges per iniciar el pròxim capítol de la meva vida.

Oriol Riera, futbolista

El pilot de Manlleu Joan Cros, pendent del calendari per planificar la nova temporada

Els campionats de Supercross no arrenquen

Manlleu

Laia Miralpeix

Joan Cros (Team JCR) es va convertir l'any 2019 en el primer pilot estatal en completar tot el calendari de l'AMA Supercross d'Estats Units. El pilot manlleuenc de Supercross, però, aquest any s'ha quedat a mitges, a causa de la pandèmia de la Covid-19, i les expectatives per tornar a la competició "no són bones". El manlleuenc estava seleccionat entre els 40 millors pilots del món d'aquesta competició d'enguany, i era l'únic pilot estatal que hi participava. Quan es va ajornar el campionat anava primer, però a finals de maig no va poder volar per tornar als Estats Units i reprendre la competició: "Es va fer un intensiu entre el 31 de maig i el 20 de juny per disputar les 7 últimes proves, però no hi vaig poder anar", es lamenta el pilot que afegeix que "va ser un cop dur".

Tot i que aquest estiu, quant a les curses de motor —tant de cotxes com de motos— s'ha reprès la competició en les respectives modalitats, no ha estat el cas del Supercross i les perspectives de cara als propers mesos:



Joan Cros, la setmana passada amb la moto que competeix en Supercross

"Estem a l'espera que treguin calendaris, de Supercross no hi ha res previst". Cros comenta que "es tracta d'un esport que necessita públic, perquè és qui ho financia, estem parlant d'espais amb un mínim de 5.000 persones". Ara mateix totes les com-

peticions europees estan parades i els campionats s'han anul·lat: "És una intriga, ningú no sap res". Per aquest motiu la seva preparació també s'ha vist afectada i ha reduït la seva activitat: "A l'estiu habitualment no es va tant en moto per la pols, però enguany ens ho hem agafat

més amb calma, perquè no sabem quan tornarem a competir".

De cara a la temporada vinent té previst tornar als Estats Units, però afirma que "estem a l'expectativa. Encara no he firmat el contracte però tot fa pensar que continuaré, l'equip està content amb mi".

Guillem Sabatés fitxa pel Villarrobledo

Vic L'aler vigatà Guillem Sabatés jugarà la temporada 2020/21 al CB Villarrobledo, un equip d'Albacete. Després del seu pas pel CB Tona, a Primera Catalana, i amb el CB Salt i el CB Vic, a la Lliga EBA (amb qui va aconseguir el campionat de Lliga), Sabatés, de 24 anys i amb 1,95 d'alçada, jugarà la propera temporada a la Lliga Leb Plata. El seu nou entrenador, Manel Jiménez, apunta que "és un jugador totterreny, ens pot portar coneixement en el joc i el saber estar a la pista". I afegeix que "estic convençut que augmentarà el nivell competitiu del grup".

Els equips d'Ok Lliga comencen entrenaments

Vic/Voltregà/Taradell El CP Vic ha estat el primer equip osonenc de l'OK Lliga que ha començat la pretemporada. El conjunt que dirigeix Quim López va començar el passat dilluns els primers entrenaments. El CP Voltregà, sota les ordres de Manolo Barceló, ho farà aquest divendres mentre que el CP Taradell, de Ferran Moreno, iniciarà la pretemporada dimarts vinent. La primera competició oficial dels tres equips osonencs serà la Lliga Catalana (del 26 al 30 d'agost).

Pretemporada a punt pels equips de Primera Catalana

Vic

L.P./L.M.

Els quatre equips osonencs que militaran a la propera temporada a Primera Catalana —grup 1A— (Manlleu, Tona, Vic i Vic Riuprimer) ja tenen definits els partits amistosos que jugaran de pretemporada per preparar l'inici de Lliga, el primer cap de setmana d'octubre. A partir de la setmana vinent (el Tona) i al llarg de la darrera d'agost, la resta d'equip, començaran els entrenaments i faran una mitjana de dos partits per setmana durant el mes que tindran abans no comenci la competició.

El Tona serà el més matiner en començar la pretemporada. Dimecres hi haurà la primera presa de contacte entre el renovat Tona, amb moltes cares noves i que dirigirà Ricard Farrés. I el

primer amistós, dels vuit que faran, serà el 28 de setembre contra l'Olot de Segona B. Bosc d'en Tosca, Espanyol de Divisió d'Honor Juvenil, Torelló, Girona de Divisió d'Honor Juvenil, Sant Jaume de Lierca, Tàrraga i Viladecans seran la resta de conjunts amb qui s'enfrontarà el conjunt tonenc.

El primer amistós de la UE Vic d'Albert Càmera serà el 29 d'agost i rebrà el Juvenil A del RCD Espanyol. Després es desplaçarà a Manresa, rebrà el Badalona de Segona B, el Juvenil del Barça, l'Abadessenc i el Vilassar de Mar i anirà al camp del Montcada. El darrer partit de preparació serà el 27 de setembre i el jugarà a Sant Joan de la Vilatorrada. Els vigatans van entrenar dos dies a la setmana durant el mes de juliol.

El Vic Riuprimer prepara la seva estrena a la categoria

amb un total de set amistosos. El primer partit del conjunt de Dani Juvany serà el 30 d'agost amb la visita del Girona B, nou equip de Tercera Divisió. El Puig-reig, el Bellvitge, el Viladecans de Primera Catalana, el Juvenil del Manlleu de Nacional, Torelló i Sant Julià seran la resta de rivals del conjunt de Santa Eulàlia per aquesta temporada.

Pel que fa a l'AEC Manlleu té confirmats sis partits de pretemporada i està pendent d'un setè contra un equip de categoria superior pel 12 de setembre. El primer amistós pel conjunt de Manel Sala, que dirigirà l'equip groc-i-vermell per segona temporada consecutiva, serà l'1 de setembre contra el Roda. El Gavà, de Tercera, el Joanenc, el Bosc del Tosca, el Sant Julià de Vilatorrada i el Vilanova i la Geltrú.

Corredera, Aspar i Vergés renoven

Vic

EL 9 NOU

Àlex Corredera va ser un dels protagonistes del Badagoz en la represa de la competició després de l'aturada per la Covid-19. El conjunt extremeny, que es va quedar a les portes d'aconseguir l'ascens a Segona Divisió A, ha renovat part del bloc de la temporada passada, entre ells el santjoaní que jugarà la seva segona temporada amb el Badagoz a Segona B.

En aquesta mateixa categoria jugarà Lluís Aspar. El central de Molló ha renovat amb l'Olot, club amb qui complirà la seva quarta temporada. En el curs passat Aspar va disputar 14 partits, 13 dels quals de titular. Aspar compartirà vestidor amb els osonencs Joel Arumí i Roger Barnils. També jugarà a Segona B el defensa de Torelló, Eudald

Vergés. El torellonenc finalment seguirà a l'Hospitalet, equip amb qui aquesta temporada ha aconseguit l'ascens de categoria. Després d'estudiar diverses propostes, Vergés ha firmat la seva renovació i s'estrenarà a la categoria. A Segona B, a banda d'Arnau Tenas (Barça B) també hi haurà Pau Juvanteny i Albert Torra que continuen al Llagostera mentre que Pep Caballé s'ha desvinculat de l'Eivissa i està estudiant ofertes de cara a la propera temporada.

Per altra banda, el jugador de Sant Quirze de Besora, Ian Lucca Scipione ha fitxat per la SD Onyonesa (La Rioja). Jugarà al Juvenil de Divisió d'Honor. Exjugador del Sant Quirze de Besora, Vic Riuprimer REFO i Nàstic Manresa, la temporada passada va jugar al juvenil del Girona.

Què se n'ha fet de...

Dani Solà (13)

Una vida dedicada al món del motor i de les curses

El campió del món de ral·lis Júnior, Dani Solà, continua vinculat al món del motor a través de diferents negocis i participant en alguna cursa, però reconeix que és un esport complicat al qual li falten subvencions



Dani Solà, en primer terme, al ral·li de Suècia, el gener del 2003, en una prova del Campionat del Món

El pilot, en una imatge de fa uns dies, continua vinculat al món del motor amb diferents negocis i disputant alguna cursa

consell ell mateix els diu que “és molt complicat”. “A Espanya hi falta una institució que inverteixi diners en nous pilots”. Solà, però, afirma que “estic molt agraït perquè mai m'hauria imaginat arribar on soc”.

Solà destaca que el més dur del ral·li són els accidents perquè “és una frustració”, però la por a fer-se mal no li ha fet plantejar mai de parar. “He tingut dos accidents forts, un a Mèxic i l'altre a Cantàbria”. Després d'uns anys parat, el 2019 va tenir l'oportunitat de participar al ral·li Dakar a Perú. “Va ser una experiència molt interessant, era gairebé un somni”. Guanyar el Road Dakar li va obrir les portes a una inscripció gratuïta al Dakar i va decidir provar sort i viure

Malla

Anna Tañà

“Estar dins el cotxe és la sensació més increïble que hi ha”, així parla Dani Solà del seu esport, el ral·li. L'afició pel motor li va venir a través del seu germà Jordi, que reconeix haver estat el seu referent. “De petits vivíem a pagès i anàvem per Malla amb cotxes vells del desguàs”, recorda el pilot osonenc. Durant la seva adolescència ja anava els caps de setmana a fer els trams antics del Catalunya-Costa Brava i va veure que se li donava bé. “En comptes d'anar de festa, al sortir de la feina anàvem a muntar i desmuntar els cotxes”.

Al treure's el carnet, va decidir convertir el seu vehicle de carrer en un cotxe de carreres i va començar a utilitzar la moto per anar a treballar. “Vaig agafar el meu Peugeot 205 i el vaig desmuntar, va ser el primer cotxe amb què va córrer. “La sensació d'estar dins del cotxe conduint és d'adrenalina pura” i afirma que és la sensació “més interessant” que hi ha. “Quan estàs corrent tot depèn de tu, sents pessigolles a la panxa i has de saber controlar les emocions. Si no et deixes portar pels senti-



ALBERT LLIMÓS

ments, tens més possibilitats de fer-ho bé”.

Els inicis els recorda complicats, ja que “és un esport molt car”. Ell i els seus amics s'ho preparaven tot a casa i ells mateixos eren qui posaven a punt el cotxe. “En aquell moment no hi havia tantes restriccions, aprofitàvem els cascos de moto, els hi posàvem un micròfon i ens enganxàvem un adhesiu al mono”. Després de començar uns anys com aficionat, Solà va guanyar el Rally Racc,

que li va obrir les portes al mundial. El Racc va ser el seu patrocinador i el va dur a guanyar el 1998, va arribar al campionat de Catalunya i, també, al Desafío Peugeot. “Quan arribaves a Espanya veies que hi havia pilots molt bons, això em feia millorar”. Solà reconeix haver corregut amb molts cotxes diferents: “Això m'ha servit per no tenir manies al canviar”. Tot i això n'hi ha un que sempre ha volgut conduir, el ZX Kit Car, “aquest cotxe va marcar

una època”. Córrer al costat dels millors de cada país com Loeb o Sainz al World Rally Car va ser un moment molt especial per ell. Després d'una llarga trajectòria, Solà va decidir retirar-se de la competició el 2009 per la falta de motivació, “arriba un moment en què ho has guanyat tot i ja no motiva seguir l'any següent”. El pilot, que venia de pagès, reconeix que va haver de fer un gran esforç per destacar en el motor i que quan alguns pares li demanen

“La sensació d'estar dins del cotxe conduint és adrenalina pura”

l'experiència. Recorda anècdotes com un dia que van conduir 200 km de nit sols i amb molta boira, on es van plantejar abandonar. “Aquell dia vaig dir que això haviem de superar-ho i ho vam fer”. Al pilot se li posa la pell de gallina al recordar el moment de l'arribada, “tots els mecànics ens estaven aplaudint. Va ser una experiència dura psicològicament”.

Solà continua vinculat a l'esport i participa puntualment en algunes carreres de cotxes històrics “però tinc altres negocis”. Solà és mecànic i un cop es va retirar de la competició va obrir diferents negocis entre ells algun Burger King i una gasolinera. Actualment és proveïdor de suspensions i és propietari d'una part d'un taller a Sant Hipòlit, entre d'altres. “Tinc seguidors molt joves, em sorprèn que la gent recordi tots els meus moments, em fa veure que he deixat petjada en aquest món”.

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.el9nou.com

Divendres 14

Camprodon. Presentació llibre de mossèn Jordi Castellet. Espai Cultural Cal Marquès. 18.30.

Cantonigròs. Festa major. Pregó. Tot seguit, jazz amb el grup La Diminuta. L'Envelat. 21.00.

Castellterçol. Gintònics a les Poues de la Ginebreda. 19.00.

Joc infantil. Gimcana nocturna familiar. Plaça Prat de la Riba. 21.30.

Collsuspina. Teatre *Jo mai mai*. A càrrec de la Cia. Trencat escenaris. Local Social Ramon Cabanas. 19.30.

L'Esquirol. Festa major. 10.00, plaça Nova, laberint d'aigua. 11.00, la Coope, torneig de billar. 20.00, plaça Nova, concert de festa major. 23.30, Pollancreda, concert amb Senyor Oca i Mixetes.

Manlleu. Fes-te Jove. 17.00, Museu del Ter, ruta històrica pel canal industrial. 21.00, botifarrada popular. 23.00, festa del Serpent i el Vailet (850 vs 851). 00.30, concert amb Blú i The Doy Tolls. Jardins de Can Mataró.

Festa major. Dia del Serpent. 12.30-14.30, plaça de les dones del Ter, recollida de la gran fideuà. 13.00 i 18.30, sintonitza Ràdio Manlleu amb La Llegenda del Serpent. 20.00, La llegenda del Serpent, retransmissió des de la plaça. 20.30, concert de sardanes amb la cobla Mediterrània. 22.00, concert de Guillem Roma i fi de festa amb castell de focs. Plaça Fra Bernadí.



Espectacle teatral de festa major: *Petita Mort*. Amb Laia Monforte i Xavier Boada. Teatre Centre. 21.30.

Moià. Festa major. 13.00, plaça de Sant Sebastià, repic de campanes i engegada de

coets. 19.00, pati de l'escola Josep Orriols Roca, Acolorim Moià, un conte gegant. 22.00, esplanada de baix del Parc Municipal, teatre "El motivador". 23.00, piscina, piscina de nit, servei de bar, Dj Rutxo i Dj Pinyones amb música chill-out.

Olost. Festa major. Improshow. Tot seguit, actuació de David Canal Trio. Passeig Montserrat. 22.00.

Prats de Lluçanès. Fes-te l'agost. Judit Marmi, Ivan Otaola i Laia Pujol amb l'espectacle *On la tempesta deixà una pau intensa*, recorregut per la vida i obra del poeta Màrius Torres. I Les Candidates amb l'espectacle *Interrail*, un viatge sincer per donar veu a les dones. Jardins de Cal Bach. 22.00.

Ripoll. Cinema a la fresca. Projectió de la pel·lícula *Campeones*. Plaça Sant Eudald. 22.00.

Sant Boi de Lluçanès. Festa major. 18.00, torneig de pàdel mixt. 22.30, camp de futbol, autocine amb la pel·lícula *Aladdin*.

Sant Joan de les Abadesses. Els enigmes de Sant Joan. Visita. Oficina de Turisme, Palau de l'Abadia. 11.00.

Sant Pau de Segúries. Donació de sang. Casa de Cultura El Molí. 17.30-21.00.

Seva. Festa major. 10.00, font del Sors, xocolatada i concurs de dibuix. 19.00, X Carnaval d'Estiu infantil. 22.00, X Carnaval d'Estiu d'adults.

Vic. Recorregut medieval. Un recorregut fascinant per l'art medieval visitant les magnífiques col·leccions d'obres mestres de pintura i escultura del romànic i el gòtic català. Museu Episcopal. 12.00.

Dissabte 15

Camprodon. Donació de sang. Pavelló Vell. 17.00-21.00.

Sardanes. Amb la cobla Vila d'Olesa. Can Moi. 18.00.

Versions de jazz. Amb Byron Qsax. Hotel Camprodon. 22.30.

Cantonigròs. Festa major. 9.00, Envelat, gran tómbola parroquial. 10.00, parc

del poble, fira popular. 10.45, missa, celebració de l'Assumpció de la Mare de Déu. 11.00, parc del poble, activitat infantil Poblat de Cabanes. 17.00, sortida de l'Envelat, gimcana pel poble. 19.00, la Foradada, poesia. 21.00, c. Sant Bartomeu, sopar al carrer.

Castellterçol. Minidisco infantil i juvenil. Jardins de Cal Recader. 20.00.

Artistes de carrer. Mostra de talent. Terrasses dels bars de la ctra. Barcelona. 20.00.

Centelles. Audició de sardanes. Amb la cobla Ciutat de Terrassa. Pla del Mestre. 19.00.

L'Esquirol. Festa major. Durant tot el matí, Fira d'artesanía. 10.00, cercavila de gegants. 10.30, plaça Nova, xocolatada. 12.00, Plaça Nova, festa de l'escuma. 16.00, Pollancreda, tarda de jocs per joves. 22.30, Pollancreda, nit de versions.

Llanars. 21è Festival de Música Vall de Camprodon. Gumbo Jass Band. Plaça de l'Om. 22.00.

Manlleu. Festa major. 10.00-14.00 i 17.00 a 20.00, portes obertes al Museu del Ter. 10.00, 43a Cursa Atlètica Popular. 11.00, Torneig d'Escacs. 12.00, església Santa Maria de Manlleu, ofici de festa major amb Mn. Joan Serrabassa Faja. 20.00-23.00, visites al campanar. 21.00, Grollers de la Plana, grallers de la Colla Castellera Nyerros de la Plana. 22.00, concert amb Guillem Soler. Plaça Fra Bernadí.

Espectacle teatral de festa major: *Petita Mort*. Amb Laia Monforte i Xavier Boada. Teatre Centre. 21.30.

Fes-te Jove. Brunch de Fes-Te Jove amb Teknic-K vs Diskostwo. Jardins de Can Mataró. 23.00.

Moià. Festa major. 10.00, zona llac del Parc Municipal, trobada de plaques de cava. 12.00, església parroquial de Santa Maria, ofici solemne; zona llac del Parc Municipal, vermut musical amb La Banda del carrer Montseny. 19.00, esplanada de baix del Parc Municipal, concert Orquestra Rosaleda. 22.00, pati de l'escola Josep Orriols Roca, pregó. A continuació, cinema a la fresca *Bohemian Rhapsody*.

Olost. Festa major. 18.30, concert amb l'Orquestra La Principal de la Bisbal. 22.30, serenata amb l'Orquestra La Principal de la Bisbal.

Passeig Montserrat.

Ripoll. Visita guiada a l'Scriptorium i taller "Fes-te monjo copista". Aforament limitat. Museu Etnogràfic. 18.30.

Sant Boi de Lluçanès. Festa major. 12.30, festa de l'Assumpció de la Mare de Déu, compatrona de la parròquia de Sant Boi, amb missa solemne en honor a la Verge Maria, cantada pel poble. 13.00, carrers del poble, cercavila amb el grup de percussió Perkuvallalta. 18.00, torneig de pàdel mixt; i a l'instagram de l'Ajuntament, II Gran Cagada.

Sant Joan de les Abadesses. Rastres animals. Descobrint la vida al bosc. Descobrir i reconèixer amb els rastres els animals que s'amaguen al bosc. Oficina de Turisme, Palau de l'Abadia. 10.30-13.30.

Sardanes. Amb la Cobla Genisenca. Passeig Comte Guifré. 18.00.

Setcases. Havaneres. Amb el Crema Catalana. Plaça Major. 22.00.

Seva. Festa major. 12.00, església, missa solemne en honor a Santa Maria. A continuació, a la plaça de l'Església, vermutada popular amb concert a càrrec dels Tranquils. 21.00, ronda Gaudí, botifarrada popular.

Tàvernoles. Ruta guiada als elements patrimonials de Tàvernoles. Entorns de Tàvernoles. Preu 5 euros (menors de 12 anys gratuït). No apta per a persones amb mobilitat reduïda. Obligatori l'ús de mascareta. Oficina de Turisme. 18.00.

Vic. Recorregut medieval. Un recorregut fascinant per l'art medieval visitant les magnífiques col·leccions d'obres mestres de pintura i escultura del romànic i el gòtic català. Museu Episcopal. 12.00.

Visita guiada al centre històric. Recorregut guiat pel centre històric amb entrades breus a la nau central de la catedral i a la col·lecció principal del Museu Episcopal. Oficina de Turisme. 17.00.

Cinema sota les estrelles. *Comer, beber, amar* d'Ang Lee. Pati de l'Os. 22.00.

Vilallonga de Ter. 21è Festival de Música Vall de Camprodon. Havaneres amb Peix Fregit. Plaça de l'Era. 22.00.

Diumenge 16

Camprodon. Músics sense solfa. Monestir de Sant Pere. 22.00.

Cantonigròs. Festa major. 11.00, ofici solemne en honor al patró, Sant Roc. 12.00, sortida de la plaça del poble, cercavila i sardanes amb la Cobla Canigó i desfilada de capgrossos casolans. 17.00, bicicletada. 18.30, Envelat, canti-ball i elecció de pubills. 20.30, plaça del poble, activitat sorpresa. 23.30, ball de fi de festa amb el grup de versions Banda Neon.

Castellterçol. Tastets de dansa. Ball de l'Homenatge, el rock dels Catarres i Jota de la Pobla de Massaluca. Bosquet de Can Sedó. 12.00.

Escape Room. Jardins de Cal Recader. 18.00.

Concert de Música Medieval Cat. Amb el grup A Chantar. Església de Sant Fruitós. 19.00.

Gurb. Albades cantades. Experiència gastro-musical amb Jordi Costa "Sec". Cal inscripció prèvia. Ermita de Sant Roc. 06.30-08.30.

Vespres musicals. Concert de Cor Noctes. Jardins de l'Ajuntament. 19.00.

L'Esquirol. Festa major. 12.00, vermut electrònic. 16.00, cafè concert. 21.00, quina. Pollancreda.

Manlleu. Fes-te Jove. 11.00, concurs d'arròs. 14.30, dinar del concurs d'arròs. 16.00, obra de teatre *L'enterrament de la Bóta*. Tot seguit, glosa amb Cor de Carxofa. A continuació, campionat de bitlles catalanes i safareig popular. Jardins de Can Mataró.

Festa major. 12.00, Embarcador del Ter, vermut amb Joan Colomo. 19.00, prat del Rocòdrom, espectacle musical infantil *Xiula*. 19.00, plaça Fra Bernadí, concert de festa major amb l'Orquestra Maravella i fi de festa.

L'Esperit del Ter. Visita teatralitzada a càrrec de CorCia Teatre. Museu del Ter. 12.00.

Espectacle teatral de festa major: *Petita Mort*. Amb Laia Monforte i Xavier Boada. Teatre Centre. 19.00.

Moià. Festa major. Durant tot el matí, c. Sant Antoni i c. Rafel Casanova, Mercat del Vi i el Formatge. 11.00, zona llac del Parc Municipal, jocs infantils de fusta a càrrec de Festa i Fusta. 12.00, església

parroquial de Santa Maria, missa pels difunts de la parròquia. 17.30-21.00, parc del Salol, paintball. 22.00, pati de l'escola Josep Orriols Roca, cinema a la fresca *Mascotas 2*.

Festival F*cking mots, Puasia&Trap. 19.00, poesia en brut amb Oriol Rosell. 23.00, Puasia&Trap: Click02, adaptarà i interpretarà poemes de Josep Carner amb estètica i ritmes trap. VNX serà l'altre aparició traper. Recital de lletres trap-reggaeton en format de lectura poètica per La Rateta ja no escombra l'escaleta. Les poetes Juana Dolores Romero Casanova, Guim Valls, Anna Gas i David Caño llegiran les seves obres sobre bases de trap d'estil "Dirty South" que punxarà Nerea Campo. Acompanyat d'una *performance* de Fucktupose. Parc Municipal.

19è AIMS Festival 2020 Festival Viñas Confinat. Amb la Acadèmia Internacional de Música de Solsona. Les Faixes. 20.00.

Olost. Festa major. 18.00, plaça Major, espectacle infantil amb David, el Mag. 22.00, passeig Montserrat, correfoc a càrrec d'Els Cremats d'Olost.

Sant Boi de Lluçanès. Festa major. 9.00, parc de la Font de la Presa, campionat de petanca. 20.00, finals del torneig de pàdel mixt.

Sant Joan de les Abadesses. Sardanes. Amb la Cobla Berga Jove. Passeig Comte Guifré. 18.00.

Sant Vicenç de Torelló. 3r diumenge a la vora del Ter: La Colònia tèxtil de Borgonyà. Visitarem la colònia tèxtil Fabra i Coats, d'origen escocès i declarada Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN). Us recomanem que porteu calçat adequat. Colònia de Borgonyà. 11.00.

Seva. Festa major. 12.00, carrer de la Font dels Sors, concurs de paellas. 18.00, camp de davant de la Font dels Sors, la Caçada de la Burra i actuació musical a càrrec de Tremendu. 22.00, pista poliesportiva, havaneres i rom cremat amb el grup Port-Bo. A continuació, sorpresa final.

Tavernoles. Taller de joies ibèriques a Tavernoles. Preu 5 euros (menors de 4 anys gratuït). Obligatori l'ús de mascareta. Aparcament de Sant Feliu de Savassona. 17.00.

Vic. Jocs i dracs al museu. Rufus, l'amic drac del museu, ens guiarà per un viatge a la recerca d'altres dracs. Observant, escoltant, jugant i passejant descobrirem alguns dels contes que ens expliquen les obres d'art. Un recorregut ple de sorpreses per a tota la família. Museu Episcopal. 10.30.

Recorregut medieval. Un recorregut fascinant per l'art medieval visitant les magnífiques col·leccions d'obres mestres de pintura i escultura del romànic i el gòtic català. Museu Episcopal. 12.00.

Concert de Maria Jaume Martorell. Pop íntim. Plaça del Carbó. 19.00.

Dilluns 17

Cantonigròs. Festa major. 14.00, font del Faig, arrossada popular. Tot seguit, sardanes amb la Cobla Lluïsos de Taradell. 20.30, sortida de l'Envelat, caminada nocturna a l'Esquirol.

Castellterçol. Bubble football. Camp de futbol Coll de Mosca. 18.00.

L'Esquirol. Festa major. 14.00, dinar popular. Durant tota la tarda, tornaboda. Quan es faci fosc, Jo te l'encendré. Seguidament, castell de focs. Font de l'Escudella.

Moià. Festa major. Durant tot el matí, plaça Major, concurs de dibuix Miquel Lerín/Maria Vilardell. 11.00, església parroquial de Santa Maria, missa solemne d'Homenatge a la Vellesa. 12.00, zona llac del Parc Municipal, acte de recordança pels difunts de la Covid-19. 19.00, esplanada de baix del Parc Municipal, 115a Festa de l'Arbre Fruiter i d'Homenatge a la Vellesa. A continuació, concert de música a càrrec de la Cobla Sabadell. 20.00, pati de l'escola Josep Orriols Roca, teatre a la fresca amb la Cia. Anna Confetti. 23.00, esplanada de baix del Parc Municipal, concert de música clàssica+electrònica amb Núria García i l'Orquestra de Cambra del Moianès.



Sant Boi de Lluçanès. Festa major. Advocats contra

la pesta. Pregàries contra la Covid-19 i per tots els difunts del coronavirus, especialment pels esposos Joan Bruch Capdevila i Josefina Andreu Cutrina i per Arcadi Boixader Sanjust. Davant la Capella dels Sants Roc i Sebastià. 19.00.

Sant Julià de Vilatorça. Missa en record a la diada de Sant Roc. Missa per recordar la diada de Sant Roc i oferir una pregària especial per les víctimes de la Covid-19. Parròquia de Sant Julià de Vilatorça. 19.00.

Setcases. Sortida al naixement del Ter. Guiatge assumit pel Parc Natural Capçaleres del Ter i del Freser. Aparcament La Pastura de Vallter. 09.00-14.00.

Taradell. Cultura en marxa: Geologia de Taradell. Ciències ambientals amb Ceci Cuenca. Bosc del Pujoló. 19.30.

Festa major. Inauguració "Taradell exposa". Sala d'exposicions del Centre Cultural Costa i Font. 20.00.

Dimarts 18

Castellterçol. Contes per adults. Contes grans de la Poua amb Albert Estengre. Prat de l'Ermita de Sant Miquel. 20.00.

Ripoll. Visita guiada al Museu Etnogràfic de Ripoll. Visita guiada. Aforament limitat. Museu Etnogràfic. 18.30.

En veu de dona. Una visita al Museu Etnogràfic de Ripoll des de l'exterior, amb l'actuació de Les Cantarines. Museu Etnogràfic. 19.00.

Taradell. Cultura en marxa: Petjades de bandolers. Història amb el Centre Excursionista de Taradell. Monument al gos caçador. 19.30.

Vic. Donació de sang. De 10.00 a 14.00 i de 17.00 a 21.00. Hospital de la Santa Creu.

Dimecres 19

Camprodon. Xerrada ADVAC. Paraules que es veuen. Espai Cultural Cal Marquès. 19.00-20.00.

Castellterçol. Contes per infants. Contes petits de la Poua amb Elisabeht Olibarri. Porxo de l'IE Castellterçol. 20.00.

Centelles. Càpsula de contes. Aforament limitat. Cal inscripció prèvia. Biblioteca la Cooperativa. 17.30.

Llanars. Cobla Principal de la Bisbal. 18.00, audició de sardanes. 22.00, concert *Serenata.cat*. Plaça de l'Om.

Manlleu. Glosa a l'Embarcador. Amb Cor de Carxofa. Embarcador del Ter. 20.00.

Moià. Sessió de contes "El senyor Riu" amb el rondallaire Blai Senabre. Parc de la Biblioteca. 19.00.

Ripoll. Visita guiada a l'Scriptorium i taller "Feste monjo copista". Visita guiada. Aforament limitat. Museu Etnogràfic. 18.30.

Sant Bartomeu del Grau. Festa major. 17.00, estampació de samarretes. 21.30, caminada nocturna.

Sant Joan de les Abadesses. Els secrets del Bosc. Un bosc ple de secrets. Descobrir i entendre coses sorprenents que ens passen desapercebuts. Oficina de Turisme, Palau de l'Abadia. 10.30-13.30.

Els desitjos del Comte Arnau. La història del Comte Arnau en uns escenaris màgics. Palau de l'Abadia. 21.00.

Setcases. Espectacle de circ. *Tot és possible*. Plaça Major. 17.00.

Taradell. Festa major. 9.00, pavelló, 17è Torneig de Tennis Taula Infantil. 15.00, pavelló, 17è Torneig de Tennis Taula Adults. 22.00, jardins de Can Costa, pregó a càrrec de Xavier Albert. A continuació, proclamació de la Púbillla 2020 i Brindis de Festa Major, acompanyaran l'acte l'Esbart Sant Genís i la Cobla Lluïsos de Taradell.



Vic. Recorregut medieval. Un recorregut fascinant per l'art medieval visitant les magnífiques col·leccions d'obres mestres de pintura i escultura del romànic i el gòtic català. Museu Episcopal. 12.00.

Dijous 20

Castellterçol. Conferència "Castellterçol 1940/2000". A càrrec del cronista de la vila Sr. Joan Capdevila Oller. Jardins de Cal Recader. 19.00.

Ball en línia. Piscina municipal. 20.00.

Llanars. El Retratista de paisatges. Activitat familiar. Cal reserva prèvia. Davant de l'Ajuntament. 11.00.

Visita guiada en català. A l'Església de Sant Esteve de Llanars a càrrec de País d'Art i d'Història Transfronterer. Cal reserva prèvia. Davant de l'Ajuntament. 17.00.

Panettone Brothers. Pallassos per als petits. Plaça de l'Om. 18.30.

Manlleu. Festes del barri de Gràcia. 17.00, rebuda amb tots els honors del Gracienc més carismàtic de les Festes. Tot seguit, baixada del Campanar d'en Florenci Ficapals. A continuació, pregó a càrrec del mateix Florenci i potser amb la Gracieta. I festa de l'escuma. 20.00, entrepans de botifarra. 21.00, caminada nocturna pels voltants de Manlleu, 8km.

Pardines. Donació de sang. Ajuntament. 17.00-20.30.

Ripoll. Circ Filixic. Amb la Companyia filigranes. Plaça de la Llibertat. 19.00.

Sant Bartomeu del Grau. Festa major. 10.00, 33è Concurs de Dibuix i Pintura. 20.00, pregó a càrrec de Ferran Sayol. 22.00, Mag Pota i elecció de l'hereu i la pubilla.

Sant Joan de les Abadesses. Els desitjos del Comte Arnau. La història del Comte Arnau en uns escenaris màgics. Palau de l'Abadia. 21.00.

Taradell. Festa major. 20.00, Espai 1 d'octubre, Festa Jove. 21.00, Can Just, caminada terrorífica teatralitzada d'en Toca Sons *Caça de Bruixes* amb Canya que no és conya.

Vic. Jocs i dracs al museu. Rufus, l'amic drac del museu, ens guiarà per un viatge a la recerca d'altres dracs. Observant, escoltant, jugant i passejant descobrirem alguns dels contes que ens expliquen les obres d'art. Un recorregut ple de sorpreses per a tota la família. Museu Episcopal. 10.30.

Vicus, una ciutat en joc. Un joc de gamificació perquè passeu les tardes d'estiu descobrint l'època medieval a través de proves, reptes, premis i recompenses. Animeu-vos a participar en grup. Museu Episcopal. 17.00.

Mazoni. Amb el seu novè disc. Preu: 12 euros. Pati de l'Ós. 22.00.

Naixements



Alguer Vilardell Montiel. Vic
 Ivana Mendoza Correa. Tona
 Jason-Amoateng Oduro. Vic
 Roc Lazaro Roura. Torelló
 Djibi Balde Salés. Roda de Ter
 Maria Glòria Quero Fernández. Vic
 Sergio Ruiz Ortega. Torelló

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 14
Sant Eusebi
 Sol: ↑ 06.58 ↓ 20.55

Dissabte, 15
Assumpció de la Mare de Déu
 Sol: ↑ 06.59 ↓ 20.53

Diumenge, 16
Sant Roc
 Sol: ↑ 07.00 ↓ 20.52

Dilluns, 17
Santa Beatriu
 Sol: ↑ 07.01 ↓ 20.50

Dimarts, 18
Santa Helena
 Sol: ↑ 07.02 ↓ 20.49

Dimecres, 19
Sant Magí
 Sol: ↑ 07.03 ↓ 20.47

Dijous, 20
Sant Bernat
 Sol: ↑ 07.05 ↓ 20.46

Quirzet l'homenet



Farmàcies

Vic
 +AUSA
 C. Pare Huix, 15 | dies 14 i 19
 +POU
 Av. Olímpia, 5 | dies 15 i 20
 +ALIBERCH
 Rda. Camprodon, 36 | dia 16
 +ARUMÍ
 Pl. Divina Pastora, 5 | dia 17
 +URGELL
 Rbla. Hospital, 18 | dia 18

Roda de Ter
 +TORRENT
 Pl. Major, 7 | dia 14
 +DEL TER
 Pl. Verdaguier, 1 | dies 17, 18, 19 i 20

St. Quirze de Besora
 +BESORA, SCP
 C. del Pont, 45 | dies 14, 17, 18, 19 i 20

Tona
 +VILELLA
 C. Seva, 1 | dies 14, 15 i 16
 +JAIME
 C. Antoni Figueras, 11 | dies 17, 18, 19 i 20

Torelló
 +ACEVES
 C. Prat de la Riba, 1 | dies 14 i 15
 +ESTUDIS
 C. Anselm Clavé, 2 | dies 16, 18, 19 i 20
 +PRAT
 C. Del Pont, 17 | dia 17

Manlleu
 +ASSUMPTA
 C. Font, 15 | dia 14
 +ROSELL
 C. Montseny, 71 | dies 15
 +PIUS CORNELLAS
 Ctra. Olot, 61 | dia 16
 +FERRER CHAMBÓ
 Pl. Fra Bernadí, 19 | dia 17
 +ESPONA
 Pg. Sant Joan, 115 | dia 18
 +DE GRÀCIA
 Av. Roma, 200 | dies 19 i 20

Olost
 +LÓPEZ
 Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 14 i 18

Prats de Lluçanès
 +VIVER
 C. Major, 35 | dies 15, 16 i 19

Sant Bartomeu del Grau
 +CASACUBERTA
 C. Vell, 35 | dies 17 i 20

Ripoll
 +CABALLERIA
 Pl. Berenguer el Vell, 5 | dia 14
 +PRUJÀ
 Pl. Sant Eudald, 2 | dies 15, 16, 17, 18, 19 i 20

Sant Joan de les Abadesses
 +CAMPRUBÍ
 C. Ramon d'Urg, 56 | dies 14, 15 i 16
 +SUNYER
 C. Pere Rovira, 14 | dies 17, 18, 19 i 20

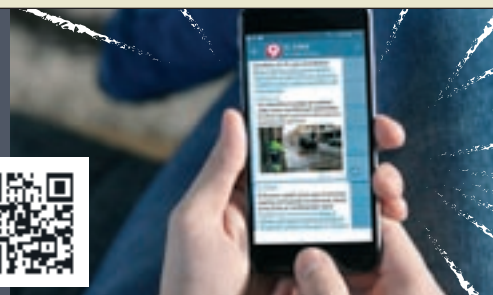
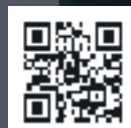
Defuncions

Finà Borràs Callís. 80 anys. Manlleu/Vic
 Agustí Torras Bayot. 85 anys. Roda de Ter
 Quim Orra Cortacans. 94 anys. Vic
 Montserrat Costa Vilatimó. 90 anys. Vic
 Jaume Garolera Euras. 96 anys. L'Esquirol/Tavèrnoles
 Rafael Berrocal Pérez. 84 anys. Vic
 Virginia Trigueros Martos. 86 anys. Centelles
 Roser Rafael Faja. 100 anys. Manlleu
 Maribel Serrano Hernández. 67 anys. Vic
 Maria Villar Castan. 89 anys. Vic
 Javi Montes Sicília. 41 anys. Sant Vicenç de Torelló/Vic
 Inocencio Solanilla Daza. 81 anys. Calldetenes/Barcelona
 Pepi Francàs Solà. 90 anys. Roda de Ter
 Teresa Masramon Pol. 88 anys. L'Esquirol/Manlleu
 Kwaku Adusei Nyarko. 50 anys. Barcelona/Vic
 Juan Cordobés Salido. 85 anys. Tona
 Yolanda Garcia Barba. 47 anys. Centelles

Lluís Jutglar Colldelram. 70 anys. Malla
 Maria Engracia Muns Casals. 84 anys. Sant Miquel de Balenyà
 Jaume Caralt Colldelram. 106 anys. Taradell
 Maria Codina Duran. 89 anys. Taradell
 Josep Soler Cors. 86 anys. Tona
 Montserrat Puig Padrós. 91 anys. Balenyà
 Carme Mosull Pujol. 93 anys. Seva
 Álvaro Macias Ponce. 71 anys. Balenyà
 Lluís Rius Montells. 82 anys. Sant Hipòlit de Voltregà
 Carme Pous Carola. 96 anys. Sant Vicenç de Torelló
 Maria Font Viñas. 83 anys. Orís
 Carme Puigdollers Suriñach. 67 anys. Torelló
 Roser Viladella Mirach. 79 anys. Torelló
 Dolores Aragón Romero. 90 anys. Torelló
 Agustí Manubens Dot. 96 anys. Prats de Lluçanès
 Domingo Turón Angelats. 87 anys. Ribes de Freser
 Esteve Carbonell Boix. 81 anys. Campdevàrol
 Albert Guardino Solà. 64 anys. Ribes de Freser

Si vols estar al dia de tot, uneix-te al canal de Telegram d'EL 9 NOU

<https://t.me/el9nou>

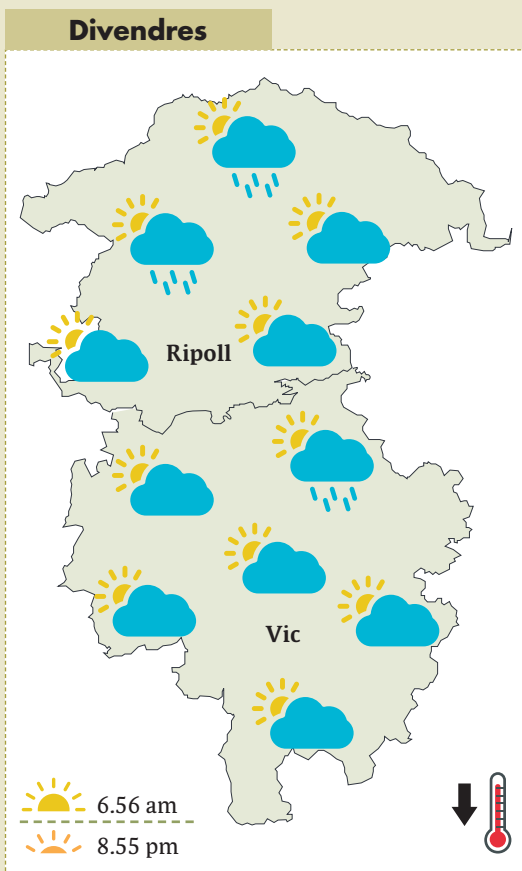


EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

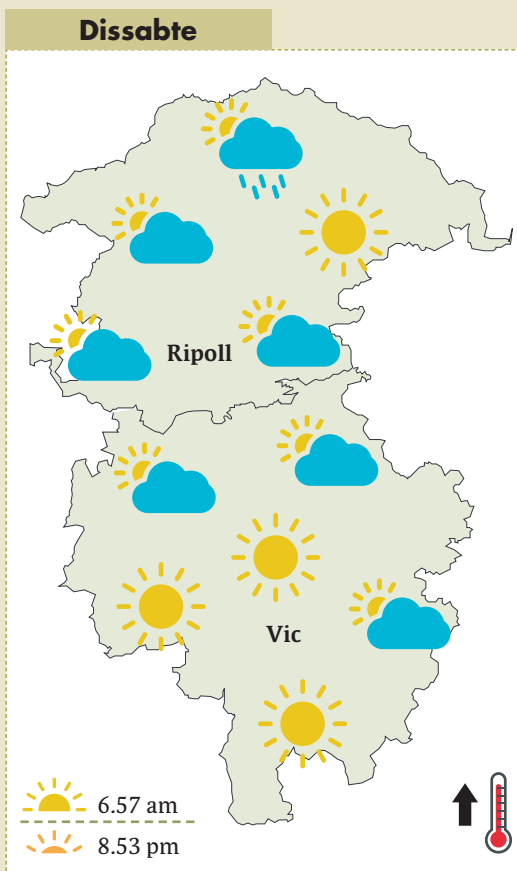


- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent



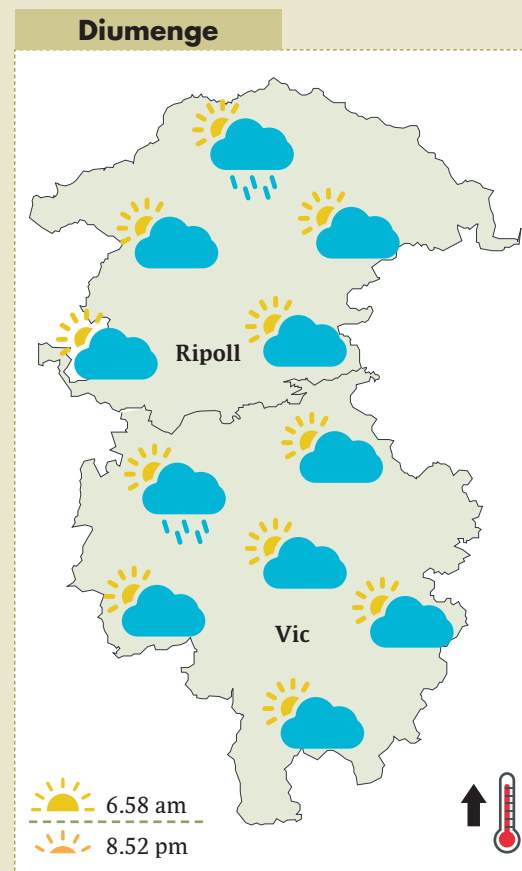
Previsió divendres

La calor ha estat la protagonista dels últims dies, amb màximes de 36°C, l'ambient càlid i una entrada d'aire fred en alçada va provocar un ruixat sorpresa diumenge a la tarda. Avui temps variable amb baixada de les temperatures i possibles ruixats de tarda. El vent moderat del SW.



Previsió dissabte

Quedaran restes d'instabilitat sobretot al Ripollès, que podrien deixar algun ruixat a la muntanya. A la resta del territori, temps variable amb cel mig ennuvolat sobretot de tarda. Les temperatures pugen lleugerament, en especial les màximes. El vent, de flux a moderat, del SW.



Previsió diumenge

La variabilitat seguirà sent la tònica del temps. Estem a mig agost i els canvis atmosfèrics seran més freqüents. Es mantenen les temperatures de moderades a altes, superiors als 32°C. Els matins força tranquils i les tardes amb possibilitat de ruixats locals.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Alpens	06-Ag.	15,3	07-Ag.	34,4	13,4
Gurb Escolés	10-Ag.	16,0	08-Ag.	35,9	28,4
Molló	06-Ag.	11,6	08-Ag.	27,5	11,8
Pantà de Sau	10-Ag.	15,9	08-Ag.	36,1	15,8
Planoles	06-Ag.	11,2	08-Ag.	32,1	20,8
St.Boi de Lluçanès	06-Ag.	16,6	07-Ag.	34,7	3
St.Pau de Segúries	06-Ag.	10,2	08-Ag.	30,8	7,6
St.Pere de Torelló	10-Ag.	15,1	08-Ag.	36,3	6,4
Sta.Cecília Voltregà	10-Ag.	14,2	08-Ag.	34,8	1,8
Sta.Maria de Besora	06-Ag.	16,7	08-Ag.	35,3	15,2
Seva "Els Roures"	10-Ag.	15,5	08-Ag.	33,1	0,1
Tona	10-Ag.	15,8	09-Ag.	33,2	1,6
Vic	10-Ag.	14,7	09-Ag.	35,1	32,8

Les imatges dels lectors

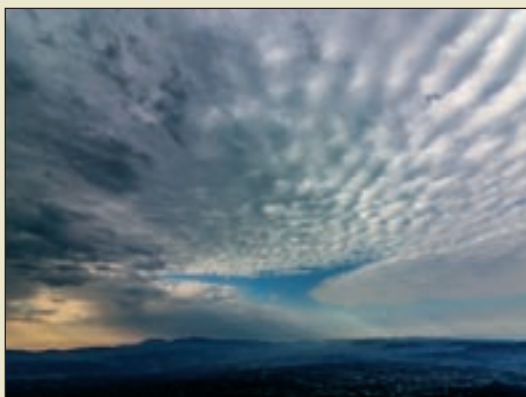
eltemps@vic.el9nou.com



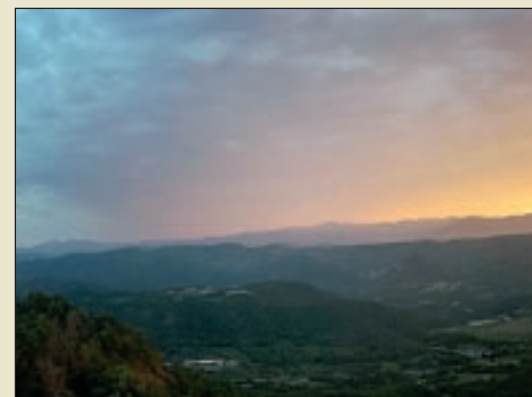
AGROPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA



EMILI VILAMALA



JOSEP MARIA COSTA



AGROPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

Tarjeta Sanitaria Europea

Si viatgem per Europa i a Catalunya estem cotitzant o bé som beneficiaris de la Seguretat Social, podem sol·licitar la Tarjeta Sanitaria Europea, la TSE. Aquesta targeta ens servirà per acreditar-nos si necessitéssim rebre assistència sanitària urgent.

És vàlida a molts països: Alemanya, Àustria, Bèlgica, Bulgària, Xipre, Croàcia, Dinamarca, Eslovàquia, Eslovènia, Estònia, Finlàndia, França, Grècia, Hongria, Irlanda, Islàndia, Itàlia, Letònia, Liechtenstein, Lituània, Luxemburg, Malta, Noruega, Països Baixos, Polònia, Portugal, Regne Unit, República Txeca, Romania, Suècia i Suïssa.

La finalitat de la TSE és únicament per les urgències que sorgeixin en el moment del viatge.

La TSE cobreix els viatgers desplaçats amb les mateixes condicions que els residents al país. En cas que ens cobressin alguna quantitat, aquesta no seria reemborsable.

Si el nostre destí no és cap d'aquests països, hem de mirar si existeix un conveni bilateral entre Espanya i on anem. En el cas que no estigui inclòs a cap dels dos supòsits, una opció recomanable és la contractació d'una assegurança privada. Si la finalitat del nostre viatge és rebre assistència sanitària, aquesta no serà vàlida. En aquests casos la Seguretat Social ha d'emetre un altre tipus de certificat.

Tramitació

Com sol·licitar-la? Es pot sol·licitar per internet, a través de la pàgina web de la Seguretat Social. És molt important tenir l'adreça actualitzada, ja que la rebrem a casa en uns 10 dies. O també es pot sol·licitar presencialment al CAISS, sempre amb cita prèvia. Té una validesa de dos anys. En el cas de necessitar-la urgent, també ens poden emetre un certificat provisional que també ens acredita (CPS). Aquest, però, només té una validesa de 90 dies. La targeta no diferencia de si som pensionistes o no. Per tant, si és el nostre cas, cal acreditar-ho amb un document.



Recordeu que sempre hem de marxar de casa ben equipats i viatjar molt segurs. A l'hora d'organitzar un viatge, hem de pensar en tots aquells petits detalls que ens puguin jugar una mala passada i que no ens permetin gaudir d'allò que fa temps que estem esperant. Que els imprevistos de salut no siguin motiu per no gaudir al màxim! Evitem mals majors i despeses no previstes... Aquí la importància d'una bona organització!

ANÀLISIS CLÍNQUES
SYNLAB Dr. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Al·lèrgia, hormones, fertilitat, Test AZ00.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Fem analítiques privades i per mútues

Horari
De dilluns a divendres de 8 a 15h
Dissabtes de 9 a 13h
Cita prèvia: **681 15 42 12**
Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA
Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA
Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES
Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA
J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg
UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casinó)

OFTALMOLOGIA
Dr. RAFART ARUMÍ

- OFTALMOLOGIA GENERAL
- CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

· Cirurgia pròtesi genoll i maluc · Artroscòpia genoll, espallta i turmell · Ortopèdia infantil ·

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

COMAS
Optica i Ortopèdia
Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55

Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22

C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

Laboratoris Eurás
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estàtica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayés Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayés Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultes Bayés
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayés consultori
Centre mèdic Vic
www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC Tel. 93 889 22 29	<ul style="list-style-type: none"> Cardiologia Cardiologia pediàtrica Medicina interna i geriatria Neurologia Reumatologia Aparell digestiu Oncologia Endocrinologia Dermatologia Dermatoestètica Psiquiatria Psiquiatria infantil i juvenil Al·lèrgia-immunologia clínica Al·lèrgia pediàtrica Pediàtria Ginecologia i Obstetrícia Ginecologia i reproducció assistida Urologia Angiologia i cirurgia vascular Otorrinolaringologia Oftalmologia Oftalmologia infantil Traumatologia Pneumologia Cirurgia general Cirurgia oral i maxil·lofacial Cirurgia estàtica i reparadora Clínica del dolor Psicogeriatría Medicina de família Medicina del son Anestesiologia Psicologia Psicologia infantil Neuropsicologia Psicologia transpersonal Dietètica i nutrició Podologia Logopèdia Fisioteràpia Òptic-Optometrista Anàlisis clíniques 	<ul style="list-style-type: none"> Prof. A. Bayés de Luna, Prof. T. Bayés Genis, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina Dr. F. Rosés Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayés Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez Dr. R. Barniol Dr. E. Batiste-Alentorn Dr. I. Saigó Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda Dr. P. Tapias Dra. A. Sala Dra. A. López Dr. P. Domènech, Dra. A. López Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia Dr. J. Fernández-Zuazu Dr. O. Parés Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill, Dr. J. Oliveres Dra. M. Vidal Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Borí Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra Dr. J. Molinas Dra. Darder Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma Dra. M. Jiménez Dr. F. Escabia Dr. J. Fontarnau Dra. Ester Tió Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella Llic. P. Borrat Llic. I. Verdaguier Llic. I. Sala Llic. M. Pellicer Dra. E. Quintana Sra. C. Sallent Sra. M. Mauri Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra Sra. A. Grifell Dr. J. Fargas
--	---	---

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
• ECOGRAFIA
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraaòrtics

PROVES D'ESFORÇ
• HOLTNER E.C.G.
• HOLTNER PRESSIÓ (MAPA)
• DENSITOMETRIA
• URODINAMIA
• CISTOSCÒPIES/
HISTEROSCÒPIES
• RADIOGRAFIES
• AMNIOCENTESIS

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA
EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

LA PROGRAMACIÓ DE LA SETMANA

Divendres 14

7.00 EL 9 INFORMATIU.
7.30 GAUDEIX LA FESTA. Recordant Roc i Magí.
8.00 NEX ESTIU. Informatiu.
9.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
9.30 ESTIU 2020. Miguel A. Torres.
10.00 EL 9 INFORMATIU.
10.30 NEX ESTIU. Informatiu.
11.30 CASAL D'ESTIU. Infantil.
12.00 ESTIU 2020.
12.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
13.00 CARRETERES. C-12.
13.30 AVENTURA'T. La Malinche i Iztaccíhuatl.
14.00 EL 9 INFORMATIU.
14.30 GAUDEIX LA FESTA.
15.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
15.30 ESTIU 2020.
16.00 EL 9 INFORMATIU.
16.30 CARRETERES. C-12.
17.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió - Pont de Cremal.
17.20 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
17.45 OBJECTIU 2030. Educatiu.
18.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
18.30 ESTIU 2020. Carme Solé Vendrell, il·lustradora i pintora.
19.00 NEX ESTIU. Informatiu.
20.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Adrià Millán.
21.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
21.30 EL 9 INFORMATIU.
22.00 TEMPORADA IMPOSSIBLE. Circ. Rhumans.
23.35 ESTIU 2020.
0.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 NEX ESTIU. Informatiu.
2.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 15

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
7.00 AVENTURA'T.
7.30 GAUDEIX LA FESTA.
8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
8.30 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
11.00 MISSA DE MONTSERRAT. Solemnitat Assumpció Mare de Déu.
12.30 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
13.30 GAUDEIX LA FESTA.
14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
14.30 AVENTURA'T.
15.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
15.30 NEX ESTIU. Divendres.
16.30 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
17.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
18.00 HORARI D'ESTIU. Presenta: Anna Fortuny. Badalona.
20.00 L'ANY QUE ENS VA CAN-

VIAR LA VIDA.
20.30 GAUDEIX LA FESTA. Recordant el diable.
21.00 FESTA MAJOR TORELLÓ.
21.30 FESTA MAJOR DE TONA.
22.00 TEMPORADA IMPOSSIBLE. Andrea Motis & Ignasi Terraza.
23.15 OSONA ACTIVA.
23.30 FEM UN MUSICAL. Un jurat que no esgarrapa.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
1.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
1.30 AVENTURA'T.
2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 16

6.00 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
8.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
9.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
09.30 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
10.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
12.22 OSONA ACTIVA.
12.30 GAUDEIX LA FESTA.
13.00 CASAL D'ESTIU. De dilluns a divendres.
15.30 ESTIU 2020. Bel Olid / Pepa Plana / Mara Dierssen / Miguel A. Torres / Carme Solé.
18.00 HORARI D'ESTIU. Salou.
20.00 DONA PAS.
20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Presenta: Meritxell Garriga.
21.00 DOSOS AMUNT. Castells.
22.00 TEMPORADA IMPOSSIBLE. Teatre. Raphaëlle.
23.30 EL CLUB DELS POETES MORTS. Una república monàrquica.
0.00 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dilluns 17

7.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
7.30 GAUDEIX LA FESTA.
8.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
8.30 ESTIU 2020. Carme Solé.
9.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
10.00 VICACTIVA'T A CASA. Amb Mercè Cuberta, Raül Obiols i Aina Portell.
10.30 EL CLUB DELS POETES MORTS. Un jurat desenfrenat.
11.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
11.30 CASAL D'ESTIU. Infantil.
12.00 ESTIU 2020.
12.30 GAUDEIX LA FESTA.
13.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Daió.
13.30 AVENTURA'T.
14.00 EL CLUB DELS POETES MORTS. Un jurat desenfrenat.
14.30 DE TEE A GREEN. Golf.
15.00 AVENTURA'T.

15.30 VICACTIVA'T A CASA.
16.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
16.30 EL CLUB DELS POETES MORTS. Un jurat desenfrenat.
17.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
17.45 OBJECTIU 2030. Educatiu.
18.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
18.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
19.00 NEX ESTIU. Informatiu.
20.00 DE TEE A GREEN. Golf.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Adrià Millán.
21.00 EL CLUB DELS POETES MORTS. Un jurat desenfrenat.
21.30 AVENTURA'T.
22.00 GAUDEIX LA FESTA.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
23.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 NEX ESTIU. Informatiu.
2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimarts 18

7.00 EL 9 INFORMATIU.
7.30 DE TEE A GREEN. Golf.
8.00 NEX ESTIU. Informatiu.
9.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
9.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
10.00 EL 9 INFORMATIU.
10.30 NEX ESTIU. Informatiu.
11.30 CASAL D'ESTIU. Infantil.
12.00 ESTIU 2020. Entrevistes.
12.30 QUATRE PARAULES. Blanca Busquets, autora d'El Crit.
13.00 MEMÒRIES DEL TER. Cantar al coro, cantar a la fàbrica II.
13.30 DE TEE A GREEN. Golf.
14.00 EL 9 INFORMATIU.
14.30 QUATRE PARAULES.
15.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
15.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
16.00 EL 9 INFORMATIU.
16.30 MEMÒRIES DEL TER.
17.00 DE TEE A GREEN. Golf.
17.20 QUATRE PARAULES.
17.45 OBJECTIU 2030. Educatiu.
18.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
18.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
19.00 NEX ESTIU. Informatiu.
20.00 FESTA MAJOR MANLLEU.
20.30 EL 9 INFORMATIU.
21.00 MEMÒRIES DEL TER.
21.30 QUATRE PARAULES.
22.00 FESTA MAJOR DE MANLLEU. Reportatge.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
23.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
0.00 FESTA MAJOR MANLLEU.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 NEX ESTIU. Informatiu.
2.00 QUATRE PARAULES.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimecres 19

7.00 EL 9 INFORMATIU.
7.30 FESTA MAJOR MANLLEU.
8.00 NEX ESTIU. Informatiu.
9.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
9.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
10.00 EL 9 INFORMATIU.
10.30 NEX ESTIU. Informatiu.
11.30 CASAL D'ESTIU. Infantil.
12.00 ESTIU 2020. Entrevistes.



Resum de la festa major de Manlleu

Manlleu està visquent una festa major atípica. Els actes més destacats quedaran recollits en aquest especial que s'estrenarà dimarts.

Festa major de Manlleu dimarts, 20.00, 22.00 i 0.00



L'actualitat d'Osona, cada dia

Adrià Millán (a la foto) presenta, de dilluns a divendres, *El 9 Informatiu*, el noticiari diari amb les notícies més destacades de la comarca d'Osona.

El 9 Informatiu de dilluns a divendres, 21.30



Concert d'Andrea Motis, dissabte

Andrea Motis fa duet amb el pianista Ignasi Terraza en el concert que es va fer el desembre de 2018 al Palau de la Música de Barcelona.

Temporada impossible - Motis dissabte, 22.00

12.30 FESTA MAJOR DE MANLLEU. Reportatge.
13.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Font Romeu.
13.30 DES DEL CAMPANAR. Roda de Ter.
14.00 EL 9 INFORMATIU.
14.30 AVENTURA'T.
15.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
15.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
16.00 EL 9 INFORMATIU.
16.30 DES DEL CAMPANAR.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.20 FESTA MAJOR DE MANLLEU. Reportatge.
17.45 OBJECTIU 2030.
18.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
18.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
19.00 NEX ESTIU. Informatiu.
20.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Font Romeu.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Adrià Millán.
21.00 AVENTURA'T.
21.30 DES DEL CAMPANAR.
22.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Font Romeu.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
23.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Font Romeu.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 NEX ESTIU. Informatiu.
2.00 AVENTURA'T.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dijous 13

7.00 EL 9 INFORMATIU.
7.30 AVENTURA'T.

8.00 NEX ESTIU. Informatiu.
9.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
9.30 ESTIU 2020.
10.00 EL 9 INFORMATIU.
10.30 NEX ESTIU. Informatiu.
11.30 CASAL D'ESTIU. Infantil.
12.00 ESTIU 2020.
12.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Font - Romeu.
13.00 GAUDEIX LA FESTA.
13.30 AVENTURA'T.
14.00 EL 9 INFORMATIU.
14.30 CAMINANT PER CATALUNYA.
15.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
15.30 ESTIU 2020.
16.00 EL 9 INFORMATIU.
16.30 ... I BONA LLETRA. Ferran Sáez (22-11-19)
17.00 GAUDEIX LA FESTA. Continuen podent fer coses molt pitjors.
17.45 OBJECTIU 2030.
18.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
18.30 ESTIU 2020. Entrevistes.
19.00 NEX ESTIU. Informatiu.
20.00 GAUDEIX LA FESTA.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Adrià Millán.
21.00 ... I BONA LLETRA.
21.30 FEM UN MUSICAL.
22.00 GAUDEIX LA FESTA.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 CASAL D'ESTIU. Infantil.
23.30 ESTIU 2020.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 NEX ESTIU. Informatiu.
2.00 GAUDEIX LA FESTA.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.



LARS PLOUGMANN

AGOST



Doncs això, que mai un mes d'agost havia estat tan atípic. Tan únic. Tan diferent. I, segurament, tan calmat. El mes de l'allau de sopars, visites, viatges i excursions. El mes del mar i la muntanya, de càmpings i hotels, de caminades i voltes amb bicicleta. El mes d'allargar les nits fins que surti el sol, de pintar la casa,

de fer endreça, de buidar les golfes i de fer net de les coses sobreres, de decidir què continuem guardant i què llencem. El mes de fer plans de futur, de somiar nous viatges i una vida més sana. El mes fer llista de desitjos, de visitar els amics que veiem poc, d'apuntar els llibres que voldrem llegir i les sèries imprescindibles. El mes de pensar el retorn a l'escola dels fills, de jeure sense pressa i de cuinar noves receptes. El mes de l'olor d'aftersun i

Per combatre la sensació col·lectiva de crisi només ens queda abraçar-nos al somriure dels infants

el regust de sal a la pell cremada. I de l'olor de pluja al

Pirineu. El mes "vital i enganyós", que diuen Els Pets és enguany un agost estrany. Estrany pel que hem viscut i ens queda per viure. El mes en el que ja no ens cal treure'ns les presses perquè venim de mesos tancats a casa. Estrany perquè anem tots amb mascareta pel carrer, el mar i la muntanya. Estrany perquè visualitzar el futur espanta i fa basarda. I és que espanten els diners, el retorn a les aules, la salut i la feina. Les frases que més he

sentit aquesta primera quinzena d'agost: "D'aquí a quatre dies ens tornem a confinar"; "ara estem de vacances, però preparem-nos pel que vindrà després"; "encara no som conscients de l'hòstia que ens espera"; "tranquils perquè no podem fer res, el coronavirus l'hem d'agafar tots". Aquest agost és això: el mes de la il·lusió convertit en el més incert. En el mes més apocalíptic.

I combatre aquesta sensació col·lectiva no és gens fàcil. Perquè no sabem on trobar respostes que ens ajudin a caminar. Respostes que ens permetin alleujar l'angoixa i el patiment. I només ens queda abraçar-nos al somriure dels infants que viuen, de forma natural i sense haver de forçar una actitud personal, l'ara i aquí. Abraçar-nos a la seva vitalitat que s'arma del moment. De l'instant. Mentre xuten una pilota. Mentre es remullen eternament. Mentre volten en bicicleta fins que la caiguda del sol els avisa que ja és hora de tornar a casa. Mentre juguen amb els cosins o fan galetes al forn de casa. Només ens queda abraçar-nos a aquella idea tan poc sòlida però alhora tan reconfortant del "tot anirà bé". Perquè potser no anirà tot bé, però haurem caminat durant aquests dies amb una mica més d'esperança. I haurem viscut un agost havent recuperat, com canten Els Pets, "la tendresa del món".

Eloi Vila

Cromos

Els seients

Aquesta setmana la UE Vic ha mostrat les primeres imatges de com queda el camp de futbol, on s'han instal·lat seients a parts de la graderia on no n'hi havia. El camp, pintat, queda de pistons. Ara ja no hi ha excusa: amb un camp així, el Vic ha de jugar bé per força.

L'Oriol

Oriol Riera, futbolista del Fuenlabrada i l'últim osonenc que ha jugat a Primera Divisió, aquesta setmana ha anunciat que penja les botes. Després de 16 anys de professional ha decidit canviar el terreny de joc per la banqueta. Els millors desitjos per l'Oriol en aquesta nova etapa.

Els escacs

Aquests dies de vacances es veu de tot i més. L'altre dia, a la riera Major a Sant Sadurn d'Osormort, on amb raó estan amoïnats per l'incivisme, uns turistes estaven jugant al dòmino amb una taula de càmping i cadires... dins de l'aigua! Si es tractava de jugar al dòmino millor al bar, tu.

Les festes

Aquestes festes majors d'aquest any són estranyotes. Hi ha actes que no es poden fer i altres, que s'han de fer diferents. Tot i això, amb la calorada que hem patit aquests dies, poder sortir una estona al vespre i trobar amics i coneguts és un gust. Amb seny, però a favor de les festes majors.

La vinyeta



* R3. L'única línia de RENFE amb una catenària en tot l'Estat *

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat



814205651256209



00814
814205651256001